

STUDIU DE EVALUARE ADECVATĂ

pentru amenajamentul fondului forestier proprietate publică și privată aparținând
comunei Pardoși, cuprins în unitatea de producție și protecție **U.P. I Pardoși,**
 județul Buzău

2022

Cuprins

A. INFORMAȚII PRIVIND PLANUL SUPUS APROBĂRII	5
A.1. Informații privind planul.....	5
A.1.1. Denumirea planului. Titular. Elaborator.	5
A.1.2. Descrierea planului.....	5
A.1.4. Informații privind producția care se va realiza.....	11
A.1.5. Informații despre materiile prime, substanțele sau preparatele chimice utilizate	15
A.2. Localizarea geografică și administrativă. Coordonate Stereo 70.	16
A.3. Modificările fizice ce decurg din plan.....	20
A.4. Resurse naturale necesare implementării planului.....	20
A.5. Resursele naturale ce vor fi exploatate din cadrul ariei naturale protejate de interes comunitar pentru a fi utilizate la implementarea amenajamentului silvic U.P. I Pardoși.....	20
A.6. Emisii și deșeuri generate de plan și modalitatea de eliminare a acestora.....	21
A.7. Cerințe legate de utilizarea terenului, necesare pentru execuția planului.....	21
A.8. Servicii suplimentare solicitate de implementarea amenajamentului.....	22
A.9. Durata funcționării planului și eșalonarea perioadei de implementarea a planului.....	23
A.10. Activități care vor fi generate ca rezultat al implementării planului	23
A.11. Descrierea proceselor tehnologice ale planului.....	24
A.12. Caracteristicile proiectelor existente, propuse sau aprobate, ce pot genera impact cumulativ cu planul aflat în procedură de evaluare și care poate afecta aria naturală protejată de interes comunitar.....	25
A.13. Alte informații solicitate de către autoritatea competentă pentru protecția mediului	26
B. INFORMAȚII PRIVIND ARIILE NATURALE PROTEJATE DE INTERES COMUNITAR AFECTATE DE IMPLEMENTAREA AMENAJAMENTULUI SILVIC	26
B.1. Date privind ariile naturale protejate de interes comunitar: suprafețe, tipuri de ecosisteme, tipuri de habitate și speciile care pot fi afectate prin implementarea planului	26
B.1.1. Situl de importanță comunitară ROSPA0141 Subcarpații Vrancei.....	27
B.2. Date despre prezența, localizarea, populația și ecologia speciilor și/sau habitatelor de interes comunitar prezente pe suprafața planului, menționate în formularul standard al ariei naturale protejate de interes comunitar	28
B.3. Descrierea funcțiilor ecologice ale speciilor și habitatelor de interes comunitar afectate (suprafața, locația, speciile caracteristice) și a relației acestora cu ariile naturale protejate de interes comunitar învecinate și distribuția acestora	52
B.4. Statutul de conservare a speciilor și habitatelor de interes comunitar	55
B.5. Date privind structura și dinamica populațiilor de specii afectate	56
B.6. Relațiile structurale și funcționale care creează și mențin integritatea ariei naturale	67
B.7. Obiectivele de conservare a ariei naturale protejate de interes comunitar, acolo unde au fost stabilite prin planuri de management. Descrierea stării actuale de conservare.	67
B.8. Alte informații relevante privind conservarea ariei naturale protejate de interes comunitar, inclusiv posibile schimbări în evoluția naturală a ariei naturale protejate de interes comunitar	69
B.9. Alte aspecte relevante pentru aria naturală protejată de interes comunitar.....	71
C. IDENTIFICAREA ȘI EVALUAREA IMPACTULUI	71

D. MĂSURILE DE REDUCERE A IMPACTULUI.....	83
D.1. Identificarea și descrierea măsurilor de reducere care vor fi implementate pentru fiecare specie și/sau tip de habitat afectat de PP și modul în care acestea vor reduce/elimina impactul negativ asupra integrității ariei naturale protejate de interes comunitar.....	83
D.2. Planul măsurilor de reducere a impactului în ceea ce privește calendarul de implementare	85
E. Concluzii.....	86

A. INFORMAȚII PRIVIND PLANUL SUPUS APROBĂRII

A.1. Informații privind planul

A.1.1. Denumirea planului. Titular. Elaborator.

Denumirea planului: amenajamentul fondului forestier proprietate publică și privată aparținând comunei Pardoși, unitatea de producție și protecție **U.P. I Pardoși**, județul Buzău, cu perioada de valabilitate 01.01.2020-31.12.2029

Titular: comuna Pardoși, județul Buzău, E-mail: primariapardosi_bz@yahoo.com

Elaborator EA: Păștin Ciprian-Ionuț., mun. Câmpulung, str. G-ral C. Simonescu nr. 11, bl. A1, sc. B, ap. 9, et. 2, județul Argeș, E-mail: pastin_ciprian@yahoo.com, tel. 0723 868 125

A.1.2. Descrierea planului

Fondul forestier proprietate publică și privată aparținând comunei Pardoși, cuprins în unitatea de producție **U.P. I Pardoși**, județul Buzău (pe scurt U.P. I Pardoși), este administrat de Ocolul Silvic Râmnicu Sărat, având o suprafață totală de 102,82 ha și este împărțit în 14 parcele și 21 de subparcele (u.a.) cu u.a. mediu de 4,90 ha.

Amenajamentul silvic reprezintă studiul de bază în gestionarea și gospodărirea pădurilor, cu conținut tehnico-organizatoric, juridic și economic, fundamentat ecologic, iar **amenajarea pădurilor** este ansamblul de preocupări și măsuri menite să asigure aducerea și păstrarea pădurilor în stare corespunzătoare din punctul de vedere al funcțiilor ecologice, economice și sociale pe care acestea le îndeplinesc.

Sarcina fundamentală a amenajamentului este aceea de a organiza și conduce pădurile spre starea lor de maximă eficacitate funcțională, în condițiile respectării următoarelor *principii*:

a) **principiul continuității și al permanenței pădurilor**, care reflectă preocuparea continuă de a asigura condițiile necesare pentru gestionarea durabilă a pădurilor (privită ca administrare și utilizare a ecosistemelor forestiere astfel încât să li se mențină sau să li se amelioreze biodiversitatea, productivitatea, capacitatea de regenerare și sănătatea și să li se asigure, pentru prezent și viitor, capacitatea de a exercita funcții multiple – ecologice, economice și sociale – la nivel local și regional, fără a genera prejudicii altor sisteme), astfel încât acestea să ofere, permanent și la un nivel cât mai ridicat, produse lemnoase și de altă natură, precum și servicii de protecție și sociale;

b) **principiul eficacității funcționale**, care exprimă preocuparea permanentă pentru creșterea capacităților de producție și protecție a pădurilor, precum și pentru o optimă punere în valoare a acestora, asigurându-se echilibrul corespunzător între aspectele de ordin ecologic, economic și social, cu cele mai mici costuri posibile;

c) **principiul conservării și ameliorării biodiversității**, prin care se urmărește conservarea și ameliorarea biodiversității la cele patru niveluri ale acesteia (diversitatea genetică intraspecifică, diversitatea speciilor, ecosistemelor și peisajelor), în scopul maximizării stabilității și a potențialului polifuncțional al pădurilor;

d) **principiul economic**, prin care organizarea producției forestiere este dirijată de principiul fundamental al dezvoltării planice, în raport cu însușirile pădurii și de condițiile naturale de dezvoltare a acesteia.

Tratarea problemelor de amenajament se realizează în concepție sistemică, urmărind totodată integrarea amenajării pădurilor în acțiunile mai cuprinzătoare de amenajare a mediului, cu luarea în considerare a condițiilor ecologice, economice și sociale din zonă.

Sintetic, conținutul amenajamentului este următorul:

- 1) Situația teritorial – administrativă.
- 2) Organizarea teritoriului.
- 3) Gospodărirea din trecut a pădurilor.
- 4) Studiul stațiunii și al vegetației forestiere.
- 5) Stabilirea funcțiilor social – economice și ecologice ale pădurii și a bazelor de amenajare.
- 6) Reglementarea procesului de producție lemnoasă și măsuri de gospodărire a arboretelor cu funcții speciale de protecție.
- 7) Valorificarea superioară a altor produse ale fondului forestier în afara lemnului.

- 8) Protecția fondului forestier.
- 9) Conservarea biodiversității.
- 10) Instalații de transport, tehnologii de exploatare și construcții forestiere.
- 11) Analiza eficacității modului de gospodărire a pădurilor.
- 12) Diverse.
- 13) Planuri de recoltare și cultură.
- 14) Planuri privind instalațiile de transport și construcțiile forestiere.
- 15) Prognoza dezvoltării fondului forestier.
- 16) Evidențe de caracterizare a fondului forestier.
- 17) Evidențe privind aplicarea amenajamentului.

Elaborarea amenajamentului se face sub coordonarea și controlul autorității publice centrale care răspunde de silvicultură. Amenajamentul și modificările acestuia sunt aprobate prin ordin al conducătorului autorității publice centrale care răspunde de silvicultură.

Structura arboretelor și a pădurii, atât cea normală, cât și cea corespunzătoare diferitelor etape intermediare, se definește prin stabilirea bazelor de amenajare: regim, compoziție țel, tratament, exploatabilitate și ciclu.

Evidența bazelor de amenajare, pe subunități de producție și protecție, este următoarea:

S. U. P.	Su- pra- fața (ha)	Regim de gospo- dărire	Compoziția %				Trata- ment	Exploa- tabilita- tea și vârsta medie a expl.	Ci- clul
			actuală	după 10 ani	după 20 de ani	țel			
"A"	75,49	codru	16CA17SC 15MJ13JU6FA 5ULC5CI 4GO13DT6DM	15CA17SC 14MJ13JU8FA 4ULC5CI 6GO13DT5DM	13CA17SC14MJ1 3JU10FA2ULC5C 18GO13DT5DM	57GO15FA5ST 5CI5TE1PAM 12DT	T. progr. T. crâng	De protecție 100	100
„M”	26,85	codru	31SC19PAM1 6TE9MJ7ST 6DT4PLT 3GO3FA2FR	31SC19PAM1 6TE7MJ7ST 6DT2PLT 5GO5FA2FR	31SC19PAM 15TE2MJ7ST 6DT1PLT 7GO7FA2FR	54GO32FA3TE 1MJ10DT			
U.P.	102,34		20SC14MJ1 3CA10JU7TE 5FA5PAM 3GO20DT3DM	20SC12MJ 12CA10JU7TE 7FA5PAM 5GO20DT2DM	20SC10MJ 10CA10JU7TE 9FA5PAM 7GO20DT2DM	56GO20FA5TE 4ST4CH11DT			

În privința **regimului** sau a modului general în care se asigură regenerarea unei păduri (din sămânță sau pe cale vegetativă) s-a prevăzut să se aplice regimul codru bazat pe regenerarea pădurii din sămânță pentru arboretele din SUP.”A” în vederea realizării obiectivelor social-economice și ecologice și ținând cont de caracteristicile biologice ale speciilor. Regimul crâng se va aplica doar la salcâmete.

Compoziția-țel sau asocierea și proporția speciilor din cadrul unui arboret care îmbină, în orice moment al existenței lui, în modul cel mai favorabil, exigențele biologice ale pădurii cu cerințele ecologice, economice și sociale s-a stabilit pentru fiecare arboret în parte astfel:

- *compoziția țel la exploatabilitate*, pentru arboretele existente reprezentând cea mai favorabilă compoziție la care ajung arboretele la vârsta exploatabilității în raport cu compoziția lor actuală și cu posibilitățile de ameliorare a acesteia, prin intervențiile ce se fac în direcția realizării compoziției optime;
- *compoziția țel la regenerare*, pentru arboretele exploatabile în prezent și cele care devin exploatabile în cursul primei perioade de amenajament, luând în considerație compoziția-țel optimă;
- *compoziția-țel optimă*, corespunzătoare țelurilor de gospodărire și condițiilor ecologice date.

La fixarea compoziției-țel a fiecărui arboret s-a avut în vedere compoziția corespunzătoare tipului natural fundamental de pădure, conservarea biodiversității, condițiile staționale determinate, funcțiile ecologice, economice și sociale atribuite arboretelor, starea actuală a acestora. Salcâmetele se mențin îndeplinind un rol important antierozional.

Compoziția-țel la nivel de arboret este dată în descrierea parcelară, iar pe subunități și pe total U.P. se prezintă compoziția-țel finală astfel:

Tip de stațiune	Tip de pădure	Compoziția-țel	Supr. (ha)	Suprafața (ha)										
				SC	MJ	CA	JU	TE	FA	PAM	GO	DT	DM	ST
S.U.P."A" - (75,49 ha)														
5.1.5.2.	511.3.	8GO1TE1DT	3,45					0,34			2,76	0,35		
	531.4.	7GO2FA1DT	27,17						5,43		19,02	2,72		
	532.4.	7GO1TE1CH1DT	30,82					3,08			21,57	3,08		3,09
5.2.4.1.	424.2.	8FA2DT	5,40						4,32			1,08		
5.2.4.2.	421.2.	7FA1TE1CH1DT	2,35					0,23	1,64			0,24		0,24
7.4.3.0.	621.5.	6ST1TE1PAM2DT	6,30					0,63		0,63		1,26		3,78
TOTAL S.U.P. A			75,49					4,28	11,39	0,63	43,35	8,73		3,78 3,33
COMPOZIȚIA ȚEL S.U.P."A" (%)			100					5	15	1	57	12		5 5
COMPOZITIA ACTUALĂ S.U.P."A" (%)			100	17	15	16	13		6		4	18	6	5
S.U.P."M" - (26,85 ha)														
5.1.3.1.	515.1.	6GO1TE2MJ1DT	1,04		0,21			0,11			0,62	0,10		
5.1.5.2.	513.4.	7GO2FA1DT	18,79						3,76		13,15	1,88		
5.2.4.1.	551.5.	7FA1TE1GO1DT	7,02					0,71	4,91		0,70	0,70		
TOTAL S.U.P. M			26,85		0,21			0,82	8,67		14,47	2,68		
COMPOZIȚIA ȚEL S.U.P."M" (%)			100		1			3	32		54	10		
COMPOZITIA ACTUALĂ S.U.P."M" (%)			100	31	9			16	3	19	3	8	4	7
U.P. - (102,34 ha)														
TOTAL U.P.			102,34		0,21			5,10	20,06	0,63	57,82	11,41		3,78 3,33
COMPOZIȚIA ȚEL U.P.(%)			100					5	20		56	11		4 4
COMPOZITIA ACTUALĂ U.P.(%)			100	20	14	13	10	7	5	5	3	20	3	

În compozițiile țel finale se regăsesc preponderent speciile de bază principale (GO, FA, ST). La rândul lor, speciile de amestec (PAM, CI, CA, JU, ULC, ULM, FR, PR, PLA), vor fi promovate măbind gradul de biodiversitate. Salcâmetele actuale se mențin în următoarele 2-3 generații.

Sub raportul repartiției arborilor pe categorii dimensionale și al etajării populațiilor de arbori și arbuști, pădurile de codru vor fi conduse spre structuri diversificate, amestecate, pluriene, relativ pluriene, naturale sau de tip natutral, capabile de a îndeplini funcții multiple de producție și protecție.

Realizarea structurii optime, în vederea recoltării sortimentelor stabilite prin țelurile de gospodărire adoptate și asigurarea funcțiilor de protecție atribuite, impun o serie de măsuri silviculturale ce urmează să se aplice de la crearea arboretelor și până la exploatarea lor.

Prin alegerea **tratamentelor** care urmează să fie aplicate în suprafața studiată s-a urmărit:

- asigurarea regenerării pe cale naturală din sămânță pentru toate arboretelor cu excepția salcâmetelor care vor fi regenerate vegetativ;
- realizarea unor structuri optime sub raport ecologic și funcțional;
- asigurarea producției de lemn și realizarea funcțiilor de protecție atribuite, în condiții cât mai economice;

- evitarea expunerii arboretelor la acțiunea factorilor dăunători externi (doborâturi, rupturi, dezgolirea solului) și ridicarea pe cât posibil a capacității lor de rezistență.

Tratamentele propuse a fi aplicate în pădurile acestei unități de producție sunt următoarele:

- tratamentul tăierilor progresive, asociat după caz cu lucrări de ajutorare a regenerării naturale, de îngrijire a semințșului sau de împăduriri în golurile fără semințș;
- tratamentul tăierilor în crâng la salcâm, asociat, după caz, cu ajutorarea regenerării naturale (provocarea drajonării) și împăduriri.

În planul de recoltare s-a prevăzut pentru fiecare unitate amenajistică, tratamentul de aplicat.

La aplicarea tratamentului, se va avea în vedere asigurarea permanenței pădurilor și a funcțiilor de protecție și producție atribuite. În acest sens, se vor corela tehnologiile de exploatare cu tehnica de aplicare a tratamentelor în scopul protejării cadrului natural, al diminuării prejudiciilor semințșurilor și al protecției arborilor care rămân pe picior, precum și al protecției solului.

Pădurile pentru care se reglementează procesul de producție din SUP A, urmează să fie conduse până la vârsta când se pot aplica tăieri în codru în vederea regenerării din sămânță, realizându-se arborete viguroase, corespunzătoare condițiilor staționale și de vegetație care valorifică în mod superior potențialul silvoprodusiv al stațiunii și care exercită în mod activ și rolul de protecție atribuit. Salcâmetele sunt conduse până la vârste ale exploatabilității optime pentru realizarea sortimentelor

dimensionale urmărite și o capacitate de regenerare vegetativă viguroasă. O parte dintre ele sunt supuse regimului de conservare deosebită.

În raport cu caracteristicile arboretelor și funcțiile atribuite acestora, în arboretele din S.U.P. ”A” s-a adoptat **exploatabilitatea de protecție** pentru arboretele încadrate în grupa I funcțională care sunt luate în considerare la reglementarea procesului de producție.

Pentru S.U.P.”A” – codru regulat, sortimente obișnuite, vârsta medie a exploatabilității este de 100 de ani, în raport cu ponderea semnificativă a fagului, ca specie de bază. Vârsta exploatabilității s-a stabilit pentru fiecare arboret în parte.

Ca principală bază de amenajare, **ciclul** determină mărimea și structura pădurii în ansamblul ei în raport cu vârsta arboretelor componente.

La stabilirea ciclului, au fost luate în considerare:

- formațiile și speciile forestiere existente;
- funcțiile social-economice atribuite arboretelor;
- media vârstei exploatabilității tehnice pentru speciile de bază;
- posibilitatea de creștere a eficacității funcționale a arboretelor și a pădurii în ansamblul ei.

Pe baza considerentelor arătate, ciclul s-a stabilit prin rotunjirea vârstei medii a exploatabilității. Astfel, pentru S.U.P.”A” – codru regulat, sortimente obișnuite, a rezultat un *ciclu de 100 de ani*.

Categoriile funcționale atribuite arboretelor sunt următoarele:

Grupa, subgrupa și categoria funcțională		Suprafața	
Cod	Denumire	ha	%
Grupa I – păduri cu funcții speciale de protecție			
1.2A	Arboretele situate pe stâncării, pe grohotișuri și pe terenuri cu eroziune în adâncime și pe terenuri cu înclinarea mai mare de 30 grade pe substrate de fliș (facies marnos, marno-argilos și argilos), nisipuri, pietrișuri și loess, precum și cele situate pe terenuri cu înclinare mai mare de 35 grade, pe alte substrate litologice (T II)	1,04	1
1.2E	Plantațiile forestiere de pe terenuri degradate (T II)	18,79	18
1.2H	Arboretele situate pe terenuri alunecătoare (T II)	7,02	7
1.2L	Arborete situate pe terenuri cu substraturi litologice foarte vulnerabile la eroziuni și alunecări, cu pante cuprinse până la limitele indicate la categoria 1.2.A (T IV)	75,49	74
Total grupa I		102,34	100
Total U.P.		102,34	100

Arboretele din grupa I îndeplinesc simultan mai multe funcții. În tabelul de mai sus este prezentată doar prima funcție, care este și cea mai restrictivă (ordinea TI-TVVI). Teritoriul U.P. I Pardoși se suprapune în totalitate cu aria naturală protejată ROSPA0141 Subcarpații Vrancei, declarată sit de protecție avifaunistică prin Hotărârea de Guvern 971/2011 pentru modificarea și completarea Hotărârii de Guvern 1284/2007 privind declararea ariilor de protecție specială avifaunistică ca parte integrantă a rețelei ecologice europene Natura 2000 în România. Ca urmare, toate arboretele îndeplinesc, în secundar, și funcția 1.5R – arboretele din păduri/ecosisteme de pădure cu valoare protectivă pentru specii de interes deosebit incluse în arii de protecție specială avifaunistică, în scopul conservării speciilor de păsări (din rețeaua ecologică Natura 2000 - SPA).

Prin gruparea arboretelor în cadrul aceluiași tip, în raport cu categoriile funcționale pentru care sunt indicate măsuri silviculturale similare, au rezultat tipurile de categorii specificate în tabelul următor:

Tip funcțional	Categorია funcțională	Țeluri de gospodărire	Suprafața	
			ha	%
T II – Păduri cu funcții speciale de protecție, situate în condiții grele sub raport ecologic, precum și arboretele în care nu se recomandă recoltarea de masă lemnoasă prin tăieri de regenerare obișnuite; în aceste arborete se vor executa lucrări speciale de conservare	1.2A, 1.2E, 1.2H	De protecție	26,85	26
T IV – Păduri cu funcții speciale de protecție pentru care sunt admise, pe lângă grădinărit și cvasigrădinărit, și alte tratamente cu impunerea unor restricții speciale de aplicare	1.2L	De protecție și producție	75,49	74
Total tipuri funcționale			102,34	100

În raport cu obiectivele urmărite și funcțiile de protecție stabilite, în cadrul U.P. I Pardoși a fost necesară și justificată din punct de vedere ecologic și economic, constituirea următoarelor subunități de gospodărire:

- S.U.P. "A" – codru regulat - sortimente obișnuite, în suprafață de 75,49 ha, în care au fost incluse arboretele din tipul funcțional T IV;

- S.U.P."M" – păduri supuse regimului de conservare deosebită, în suprafață de 26,85 ha în care au fost incluse arboretele din tipul funcțional T II.

Suprafețele fondului forestier pe formații forestiere, în raport cu caracterul actual al tipului de pădure sunt:

Formații forestiere		Caracterul actual al tipului de pădure (ha)							Total	
Cod	Denumire	Natural fundamental		Parțial derivat	Total derivat	Artificial	Nedefinit	Terenuri goale	ha	%
		productivitate sup+mij+inf	subproductiv							
0								0,48		
42	Făgete pure de dealuri	5,40		2,35					7,75	8
51	Gorunete pure	4,49							4,49	4
53	Șleauri de deal cu gorun	5,51		2,76	41,02	27,29			76,78	75
55	Șleauri de deal cu GO, ST	7,02							7,02	7
62	Șleauri de deal cu stejar			6,30					6,30	6
TOTAL	ha	22,62		11,41	41,02	27,29			102,34	100
	%	22		11	40	27			100	

Sunt multe arborete derivate (total sau parțial) provenite din fostele pășuni împădurite. În ele se va interveni pentru prima dată cu operațiuni culturale în sensul apropierii de compozițiile natural fundamentale. Cele mai multe arborete artificiale sunt de salcâm efectuate pe terenuri predispuse la eroziuni sau alunecări.

Structura fondului forestier pe grupe de specii, clase de vârstă și de producție este prezentată în tabelul următor:

SUP	Gr.Gr. fct. spe	Supr. ha	Clase de varsta (ha)					Clase de productie (ha)						
			I	II	III	IV	V	VI	VII	I	II	III	IV	V
A	I Qv	3.79		0.91	2.88						3.51	0.28		
	FA	4.86			4.86							4.86		
	DT	62.68	28.06	22.62	10.68	1.32					56.18	2.48	4.02	
	DM	4.16		2.73	1.28	0.15					3.15	1.01		
	Total	75.49	28.06	26.26	19.70	1.47					62.84	8.63	4.02	
M	I Qv	2.59		1.89	0.70						0.10	2.49		
	FA	0.70			0.70							0.70		
	DT	18.33	0.73	16.90	0.70						8.06	1.43	8.84	
	DM	5.23	0.31	4.92								5.23		
	Total	26.85	1.04	18.79	7.02						8.16	9.85	8.84	
Total	I Qv	6.38		2.80	3.58						3.61	2.77		
	FA	5.56			5.56							5.56		
	DT	81.01	28.79	39.52	11.38	1.32					64.24	3.91	12.86	
	DM	9.39	0.31	2.73	6.20	0.15					3.15	6.24		
	Total	102.34	29.10	45.05	26.72	1.47					71.00	18.48	12.86	

Principalii indicatori de caracterizare a fondului forestier sunt:

Specificări	Specii										U.P.
	SC	MJ	CA	JU	TE	FA	PAM	GO/ST	DT	DM	
S.U.P. A											
Compoziția (%)	17	15	16	13		6		4	23	6	100
Clasa de producție	3,4	3,0	3,3	3,1		4,0		3,0	3,1	3,2	3,2
Consistența medie	0,76	0,85	0,86	0,85		0,80		0,86	0,81	0,86	0,83
Vârsta medie (ani)	40	20	31	29		60		45	21	42	32
Indicele de creștere curentă (m ³ /an/ha)	3,3	1,2	6,8	2,8		6,6		6,3	4,5	8,2	4,5
Volumul mediu (m ³ /ha)	123	60	96	91		176		162	84	200	105
Volumul total (m ³)	1565	683	1256	889		853		466	1393	834	7939
S.U.P. M											
Compoziția (%)	31	9			16	3	19	3/7	8	4	100
Clasa de producție	5,0	3,3			4,0	4,0	3,0	4,0/3,9	3,4	4,0	4,0
Consistența medie	0,70	0,92			0,80	0,80	0,99	0,80/0,99	0,90	0,77	0,83
Vârsta medie (ani)	34	31			45	45	34	45/35	38	37	37
Indicele de creștere curentă (m ³ /an/ha)	1,0	2,1			7,1	5,7	4,6	5,7/3,4	8,0	4,0	4,1
Volumul mediu (m ³ /ha)	67	93			176	160	113	100/136	121	109	109
Volumul total (m ³)	592	224			744	112	564	70/257	253	110	2926
U.P.											
Compoziția (%)	20	14	13	10	7	5	5	3	20	3	100
Clasa de producție	4,0	3,0	3,3	3,1	3,6	4,0	3,0	3,2	3,2	3,8	3,4
Consistența medie	0,73	0,86	0,86	0,85	0,82	0,80	0,99	0,85	0,84	0,83	0,83
Vârsta medie (ani)	37	22	31	29	45	58	34	45	27	39	33
Indicele de creștere curentă (m ³ /an/ha)	2,4	1,4	6,8	2,8	8,2	6,5	4,6	6,1	5,4	4,8	4,4
Volumul mediu (m ³ /ha)	100	65	96	91	190	174	113	150	93	154	106
Volumul total (m ³)	100	65	96	91	190	174	113	150	93	154	106

La S.U.P. A, unde se urmărește realizarea unei structuri echilibrate pe clase de vârstă, vârsta medie (32 de ani) este sub jumătatea ciclului (55 de ani), iar clasele de vârstă mari sunt practic inexistente. Consistențele medii sunt bune, mai ales că în fostele pășuni împădurite nu s-au făcut lucrări. Clasele de producție se referă în mică măsură la speciile principale de bază (FA, GO, ST).

La S.U.P. M, predomină salcâmul dar cu vârstă mare, necesitând lucrări de conservare.

Cele mai multe sunt arborete total sau parțial derivate provenite din fostele pășuni împădurite. Arboretele artificiale de salcâm de productivitate inferioară au rol primordial de protecție fiind plantații efectuate pe terenuri degradate.

Factorul limitativ prezent într-un singur u.a. (126A) este alunecarea terenului. Acest fenomen este cauzat de substratul sedimentar (argile) și de pantele foarte rezezi.. Situația lor este prezentată în tabelul următor:

Nr. crt.	Natura factorilor	Suprafața totală		Suprafața afectată pe grade de manifestare (ha)			
		ha	%	slabă	moderată	puternică	foarte puternică
1	Alunecări	7,02	100		7,02		
	TOTAL	7,02	100		7,02		

A.1.3. Obiectivele planului

Ca sistem biologic dinamic, capabil de autoorganizare și autoregenerare, *pădurea* tinde de la sine, în virtutea finalității sale naturale, spre starea caracteristică de echilibru dinamic, prin care își asigură autoconservarea. Antrenată însă în procesul social-economic, *pădurea*, și odată cu ea și *arboretele* care o compun, nu-și pot îndeplini funcțiile ce le revin în acest proces, fie că se referă la producția de lemn, fie că se referă la anumite servicii de protecție, în scopuri economice ori sociale decât

dacă sunt aduse de fiecare dată, din punct de vedere structural, într-o stare adecvată acestor funcții. Proiectul de *amenajament silvic* are sarcina de a organiza pădurile fixându-le funcții și creând, în raport cu ele, unități de gospodărire, de a conduce pădurile, sub aspect structural-funcțional, spre starea de maximă eficacitate în raport cu aceste funcții. În cadrul amenajamentului, lucrările organizatorice au ca obiectiv constituirea pădurilor în sisteme (formarea unităților de gospodărire) și crearea condițiilor necesare pentru asigurarea unei bune orientări în pădure și pentru desfășurarea cu succes și fără riscuri a lucrărilor de cultură silvică, de exploatare, protecție și control, precum și elaborarea modelului structural al ansamblului (sistemului) de arbori sau arborete, model menit să-i asigure funcționalitatea și permanența. La rândul lor, lucrările de conducere au ca obiectiv asigurarea realizării structurii exprimate de model, prin identificarea și descrierea arboretelor componente, specificarea lucrărilor de efectuat și planificarea desfășurării acestora în timp și spațiu. Prin amenajamentul silvic sunt studiate condițiile organizatorice și structurale viitoare, relațiile dintre mărimea și structura fondului de producție, pe de o parte, și mărimea și structura recoltelor lemnoase ori eficiența pădurii în funcțiile de protecție, pe de altă parte, sunt elaborate modele care să exprime aceste relații și să permită reglementarea recoltelor lemnoase în conformitate cu interesele economice și cu condițiile naturale. *Pădurea* este privită ca un sistem cu autoreglare structural-funcțională având ca finalitate *autoconservarea*. Ea se *organizează* din etapă în etapă, apropiindu-se tot mai mult de *starea de maximă eficacitate*, în care urmează să fie apoi menținută prin control permanent și reglare.

La stabilirea *funcțiilor social-economice și ecologice ale pădurii* și implicit a bazelor de amenajare, cât și la fundamentarea lucrărilor silvotecnice și silviculturale propuse s-a ținut seama de prevederile din normele tehnice în vigoare privind gospodărirea pădurilor, precum și de măsurile de conservare a biodiversității stabilite pentru situl Natura 2000 *ROSPA0141 Subcarpații Vrancei*. Obiectivele ecologice, economice și sociale se exprimă prin natura produselor și a serviciilor de protecție ori social-culturale ale pădurii. Obiectivele avute în vedere trebuie să se reflecte în țelurile de producție ori de protecție, la nivelul unităților de amenajament. Țelurile respective se definesc în raport cu funcțiile atribuite arboretelor, cu luarea în considerare a unor diferențieri ce se impun sub raportul efectelor de protecție și de producție urmărite.

Obiectivele social-economice și ecologice stabilite pentru pădurile U.P. I Pardoși, sunt:

Nr. crt.	Grupa de obiective și servicii	Denumirea obiectivului de protejat sau a serviciilor de realizat
1	Protecția terenurilor și a solurilor	- arboretele situate pe stâncării, pe grohotișuri și pe terenuri cu eroziune în adâncime și pe terenuri cu înclinarea mai mare de 30 grade pe substraturi de fliș (facies marnos, marno-argilos și argilos), nisipuri, pietrișuri și loess, precum și cele situate pe terenuri cu înclinare mai mare de 35 grade, pe alte substraturi litologice - arboretele situate pe terenuri cu substraturi litologice foarte vulnerabile la eroziuni și alunecări, cu pante cuprinse până la limitele indicate la categoria 1.2.A - protecția terenurilor alunecătoare - protecția terenurilor degradate
2	Servicii științifice și de ocrotire a genofondului și ecofondului forestier	- conservarea genofondului și ecofondului forestier din ariile naturale protejate
3	Produse lemnoase	- asigurarea producției de masă lemnoasă atât calitativ cât și cantitativ: - lemn pentru cherestea
4	Alte produse în afara lemnului sau a serviciilor	- vânat, fructe de pădure, ciuperci comestibile, plante medicinale, fân

În raport de starea fiecărui arboret în parte și cu rolul pe care trebuie să-l îndeplinească, s-au adoptat la nivel de subparcelă și subunitate, țeluri de producție și protecție.

Teritoriul fondului forestier din U.P. I Pardoși se suprapune integral cu situl Natura 2000 *ROSPA0141 Subcarpații Vrancei*.

A.1.4. Informații privind producția care se va realiza

Stabilirea **posibilității de produse principale și secundare** și elaborarea planurilor de recoltare și împăduriri definesc reglementarea procesului de producție, prin care s-a urmărit:

- dirijarea structurii pădurii spre cea optimă în raport cu condițiile ecologice și cerințele social-economice;

- realizarea unui fond de producție care să permită exercitarea cu continuitate pe termen lung a funcțiilor de protecție și de producție ale pădurii și creșterea stabilității ecologice și a eficienței funcționale a arboretelor;

- crearea unui cadru adecvat pentru aplicarea unei culturi silvice intensive și respectarea la nivel de arboret a reglementărilor de ordin silvicultural aflate în vigoare;

- conservarea biodiversității și dezvoltarea durabilă a arboretelor.

Reglementarea procesului de producție s-a făcut pentru S.U.P."A" – codru regulat, sortimente obișnuite. Reglementarea recoltării posibilității de produse principale s-a făcut în cadrul planurilor de recoltare întocmite pe 10 ani (planuri decenale) în care s-au inclus arboretele din care urmează să se recolteze aceste posibilități, în ordinea lor curentă, în funcție de urgențele de regenerare și de principalele caracteristici ale arboretelor (vârstă, compoziție, stare de vegetație, prezența semințișului utilizabil, etc.).

În planurile decenale de recoltare a produselor principale, au fost incluse arboretele din care se va recolta posibilitatea de produse principale, tratamentul adoptat, numărul de intervenții precum și intensitatea acestora stabilită în funcție de condițiile de regenerare ale speciilor forestiere, temperamentul acestora și de tipul de structură urmărit. Pentru recoltarea posibilității decenale de produse principale se va aplica tratamentul tăierilor progresive cu împăduriri sub masiv în u.a. 3A și respectiv, tăieri în crâng în u.a. 77. În amestecul de carpen cu plop alb și diverse tari (JU, FR) sunt diseminate și exemplare de fag, existând și un semințiș utilizabil cu prezența fagului, gorunului, teiului, frasinului și alte diverse tari. Se va recolta în deceniu jumătate din volumul pe picior, iar în porțiunile în care este prezent doar carpenul, se vor face împăduriri sub masiv, de preferat semănături directe. Salcâmetul din u.a. 77 va fi parcurs cu tăieri în crâng, având grijă să se respecte condiția de suprafață maximă a parchetului de 3,00 ha și revenirea cu al doilea parchet după ce a fost asigurată reușita definitivă în primul. Pentru îmbinarea intereselor de ordin cultural cu cele de exploatare și pentru a da posibilitatea unei eșalonări corecte a arboretelor în vederea stabilirii parchetului anual, planul decenal s-a întocmit pe total, urmând ca planificarea anuală să se facă de către agentul executor. În planul decenal s-au înscris arboretele, în ordinea lor curentă, cu indicarea suprafețelor și cu unele elemente de descriere parcelară.

Criteriile care au stat la baza includerii arboretelor în deceniul I au fost:

- urgența de regenerare;

- starea arboretelor (uscare, proveniența din lăstari, clasa de producție inferioară și vitalitatea scăzută, consistența subnormală);

- vârsta arboretelor.

Recapitulația **posibilității de produse principale**, pe tratamente și specii este redată în tabelul următor:

Tratamentul	Suprafața de parcurs -ha-		Volumul de extras - m ³ -		Posibilitatea pe specii - m ³ /an -					
	Totală	Anuală	Total	Anual	CA	PLA	DT	SC		
Tăieri progresive	1,47	0,11	183	18	12	3	3			
Tăieri crâng	8,50	0,85	1437	144				144		
Total	9,97	1,00	1620	162	12	3	3	144		

Prognoza posibilității de produse principale la S.U.P. A indică faptul că deficitul de arborete exploatabile ($Q < 1$) se menține și în următorii 30 de ani/ Această structură de vârstă este rezultatul aleatoriu apărut după retrocedare și ca urmare a includerii pășunilor împădurite tinere..

Actuala amenajare		După 10 ani		După 20 de ani		După 30 de ani	
Elemente	Valori	Elemente	Valori	Elemente	Valori	Elemente	Valori
VD	1532	VD'	1083	VD''	554	VD'''	1351
VE	2083	VE'	1104	VE''	1901	VE'''	3730
VF	3451	VF'	4830	VF''	6174	VF'''	5264
VG	7724	VG'	6724	VG''	6174	VG'''	5624
VD/10	153	VD'/10	108	VD''/10	55	VD'''/10	135
VE/20	104	VE'/20	55	VE''/20	95	VE'''/20	187
VF/40	86	VF'/40	121	VF''/40	154	VF'''/40	132
VG/60	129	VG'/60	112	VG''/60	103	VG'''/60	94
Q	0,14	Q'	-0,2	Q''	-0,3	Q'''	-0,5
m		m'		m''		m'''	
P	86	P'	55	P''	55	P'''	94
P.adoptat	162	P'.adoptat	55	P''.adoptat	55	P'''.adoptat	94

Lucrările de îngrijire se vor aplica ținând cont de stadiul de dezvoltare, consistența, compoziția actuală, dar și de funcțiile pe care trebuie să le îndeplinească arboretele.

Scopul esențial al lucrărilor de îngrijire și conducere a arboretelor este acela de a favoriza formarea unei structuri optime în vederea creșterii eficacității funcționale a pădurilor.

Fiecare unitate amenajistică a fost analizată în perspectiva celor 10 ani de valabilitate a amenajamentului stabilindu-se, după caz, atât numărul de intervenții cât și natura lor.

Posibilitatea de produse secundare, pe lucrări, tipuri funcționale și specii este dată în tabelul următor:

Specifi- cări	Tip funcți- onal	Suprafața – ha		Volum – m ³		Posibilitatea anuală pe specii –m ³									
		Total	Anual	Total	Anual	SC	MJ	CA	JU	TE	FA	PAM	GO/ST	DT	DM
Rărituri	III-VI	39,28	3,93	622	62	3	7	17	11		5		4	7	7
	II	22,39	2,24	338	34		4			5	1	13	6	4	1
Produse secundare	III-VI	39,28	3,93	622	62	3	7	17	11		5		4	7	7
	II	22,39	2,24	338	34		4			5	1	13	6	4	1
Tăieri de igienă	III-VI	17,58	17,58	123	12	1	4							7	
	II	1,04	1,04	7	1		1								

Planul lucrărilor de îngrijire a arboretelor oferă indicații asupra fiecărui gen de lucrări, periodicitatea de revenire și volumele de extras. Ocolul silvic are obligația să analizeze modificările survenite ca urmare a evoluției arboretelor sau a eventualelor calamități și să actualizeze planul în raport de noile necesități.

Intensitatea medie a intervențiilor va fi de 10 m³/an/ha la produse secundare.

Curățirile se vor executa în arboretele ajunse în stadiul de nuieliș-prăjiniș, cu consistența plină (0,9-1,0). Prin curățiri se va urmări promovarea speciilor valoroase, extrăgându-se exemplarele de valoare economică scăzută, precum și exemplarele din speciile de bază cu creșteri reduse sau cu defecte tehnologice. Intervențiile se vor face în așa fel încât consistența să nu scadă sub 0,8 și fără a se crea ochiuri din care vegetația forestieră să lipsească.

Pentru deceniul în curs nu sunt estimate curățiri.

Răriturile se vor executa în stadiul de dezvoltare păriș-codrișor promovându-se, în continuare, speciile și exemplarele valoroase. Concomitent cu aceste lucrări se vor extrage și eventualii preexistenți, fără însă a crea goluri în arboret.

Posibilitatea din rărituri este de 96 m³ parcurgându-se, anual, o suprafață de 6,17 ha.

Tăierile de igienă se fac ori de câte ori este nevoie, în toate arboretele.

Cu tăieri de igienă se estimează a se parcurge, anual, 18,62 ha cu un volum de extras de 13 m³/an. Intensitatea cu care se vor executa aceste categorii de lucrări rămâne în atenția organului executor.

La aplicarea lucrărilor de îngrijire și conducere a arboretelor se vor respecta indicațiile date prin “Normele tehnice pentru îngrijirea și conducerea arboretelor”, precum și restricțiile impuse prin Planul de management al ariei naturale protejate ROSPA0141 – Subcarpații Vrancei.

În legătură cu aplicarea lucrărilor de îngrijire se fac următoarele precizări:

- lucrările de îngrijire prevăzute prin amenajament sunt cele corespunzătoare la data efectuării descrierii parcelare. Anual, organele de aplicare vor urmări în teren evoluția arboretelor și, în măsura în care acestea îndeplinesc (chiar și pe porțiuni din suprafața unității amenajistice) condițiile prin care pot fi parcurse cu astfel de lucrări, ele se vor aplica chiar dacă nu au fost prevăzute în planul lucrărilor de îngrijire.

- în situația în care arboretul nu este omogen, lucrările de îngrijire vor fi efectuate în raport de caracteristicile arboretului de pe porțiunile care necesită intervenții;

- suprafețele de parcurs cu lucrări de îngrijire a arboretelor și volumele de extras corespunzătoare acestora, au un caracter orientativ;

- pe baza unor analize temeinice efectuate de către specialiștii unităților silvice, pot fi parcurse cu lucrări de îngrijire și alte arborete decât cele prevăzute, iar la parcurgerea cu lucrări a altora se va putea renunța, după cum ele îndeplinesc sau nu condițiile prevăzute în normele tehnice;

- având în vedere importanța lucrărilor de îngrijire în ceea ce privește îmbunătățirea stării fitosanitare, ameliorarea compoziției și creșterea productivității arboretelor, se recomandă ca aceste lucrări să se execute la timp, de bună calitate și ori de câte ori este cazul.

Arboretele din tipul II de categorii funcționale sunt incluse în S.U.P. „M” – păduri supuse regimului de conservare deosebită – 26,85 ha.

Având în vedere rolul polifuncțional al arboretelor din subunitatea de tip M, măsurile de gospodărire a acestora vizează atât măsuri de ordin general ce urmăresc menținerea lor într-o stare fitosanitară corespunzătoare, cât și măsuri specifice, care urmăresc perpetuarea sau îmbunătățirea structurilor verticale și orizontale ale arboretelor, garantând astfel realizarea funcțiilor atribuite.

În perspectivă, pentru asigurarea și creșterea eficacității funcționale, în gospodărirea acestor arborete se vor urmări următoarele linii directoare generale:

- realizarea unor arborete cu structuri verticale corespunzătoare, diversificate, apropiate de tipul grădinarit, care asigură o protecție maximă a terenurilor și solurilor, un echilibru ecologic ridicat, condiții bune de dezvoltare a vânatului și un aspect estetic deosebit;
- menținerea, cât mai mult posibil, a solului acoperit cu vegetație forestieră, prin asigurarea și îngrijirea regenerării naturale, eventuale completări în ochiuri, menținerea subarboretului etc.;
- efectuarea corespunzătoare a lucrărilor de îngrijire, cu intensități adecvate rolului funcțional atribuit;
- igienizarea corespunzătoare și ori de câte ori este nevoie, a arboretelor;
- prevenirea și combaterea bolilor și dăunătorilor;
- combaterea fenomenelor antropice care perturbă echilibrul ecologic: poluarea, turismul necontrolat, pășunatul, tăierile în delict etc.

Cu tăieri de conservare se vor parcurge arboretele care au ajuns la vârste la care efectul protectiv începe să scadă.

Aceste lucrări au scopul de a păstra nealterată sau de a ameliora starea fitosanitară a arboretelor, asigurarea continuității și îmbunătățirea funcțiilor de protecție și a potențialului silvoprodusiv, asigurarea permanenței pădurii prin urmărirea procesului de regenerare naturală.

În această unitate de producție au fost prevăzute tăieri de conservare pe 8,84 ha, cu un volum de extras de 637 mc, într-un salcâmet instalat inițial (acum 34 de ani) pe un teren degradat, dar care treptat ajunge să asigure regenerarea pădurii în condiții optime.

În tabelul următor este prezentat volumul anual de recoltat, pe specii, din arboretele supuse regimului de conservare deosebită.

S.U.P.	Suprafața (ha)		Volum (m ³)		Volumul anual de recoltat pe specii (m ³)			
	Totală	Anuală	Total	Anual	SC			
“M”	8,84	0,88	637	64	64			

Tăierile de conservare vor urmări asigurarea permanenței pădurii și a funcțiilor de protecție.

Se va recurge la tehnologii de exploatare a lemnului prin care să nu fie afectată calitatea solului.

Lucrările de igienă vor consta în extragerea arborilor uscați sau în curs de uscarea, a arborilor rușiți de zăpadă sau doborâți de vânt, precum și a arborilor bolnavi, atacați de dăunători. Extragerile cu caracter de igienă se vor efectua pe toată suprafața, ori de câte ori este necesar..

Bilanțul masei lemnoase posibil a fi recoltată este următorul:

Specifi- cări	Tip funcți- onal	Suprafața – ha		Volum – m ³		Posibilitatea anuală pe specii –m ³										
		Total	Anual	Total	Anual	SC	MJ	CA	JU	TE	FA	PAM	GO/ST	DT	DM	
Produce principale	III-VI	9,97	1,00	1620	162	144		12							3	3
Produce secun- dare	III-VI	39,28	3,93	622	62	3	7	17	11		5		4	7	7	
	II	22,39	2,24	338	34		4			5	1	13	6	4	1	
Tăieri de conservare	II	8,84	0,88	637	64	64										
Tăieri de igienă	III-VI	17,58	17,58	123	12	1	4								7	
	II	1,04	1,04	7	1		1									
Total general	III-VI	66,83	22,51	2365	236	148	11	29	11		5		4	17	10	
	II	32,27	4,16	982	99	64	5			5	1	13	6	4	1	
	Total	99,10	26,67	3347	335	212	16	29	11	5	6	13	10	21	11	

Posibilitatea de produse principale și secundare este de 258 m³/an.

Indicele de recoltare din produse principale este 1,6 m³/an/ha, pentru produse secundare este 0,9 m³/an/ha, pentru tăieri de conservare este 0,6 m³/an/ha, iar indicele de recoltare total este 3,1 m³/an/ha.

Indicele de creștere curentă este de 4,4 m³/an/ha, mai mare decât cel de recoltare, astfel încât va exista în continuare o acumulare de masă lemnoasă.

Accesibilitatea întregului fond forestier este de 73%.

Nu au fost propuse noi drumuri forestiere pentru accesibilizarea fondului forestier. Fondul forestier este străbătut de drumuri de pământ utile în perioadele în care sunt uscate.

Situația accesibilității fondului forestier este:

Specificări		Accesibilitatea -% -	
		Actuală	La finele deceniului
Fondul forestier productiv (% suprafață)	Total, din care:	63	63
	- exploatabil	69	69
	- preexploatabil	30	30
	- neexploatabil	68	68
Posibilitatea (% volum)	Total, din care:	84	84
	- produse principale	89	89
	- produse secundare	63	63
	- tăieri de igienă	100	100

În caz de calamități (incendii, alunecări de teren, uscări anormale, doborâturi și rupturi de vânt și de zăpadă etc.), măsurile de gospodărire vor fi în conformitate cu **O.M. 766/2018** pentru aprobarea Normelor tehnice privind elaborarea amenajamentelor silvice, modificarea prevederilor acestora și schimbarea categoriei de folosință a terenurilor din fondul forestier și a Metodologiei privind aprobarea depășirii posibilității/posibilității anuale în vederea recoltării produselor accidentale I.

Pe lângă producția de lemn, fondul forestier este în măsură să furnizeze și alte materii prime de origine vegetală, animală sau minerală, care prin prelucrarea superioară, constituie bunuri necesare și utile pentru consum. În pădurile care se suprapun cu arii naturale protejate, acțiunea de valorificare a acestor produse va ține seama de planul de management în care sunt detaliate condițiile ce trebuie respectate.

Speciile de vânat principal sunt căpriorul, mistrețul și ursul. Vânatul răpitor sunt vulpile și lupii.

Nu sunt ape curgătoare importante care traversează unitatea de producție.

În condițiile geografice și pedoclimatice ale acestei unități de producție, se pot recolta măceșe, mure, fructe de păducel, coarne, porumbe, soc negru, alune.

În cantități mici se poate recolta ghebe, hribi. Producția medie anuală de ciuperci variază de la an la an fiind strict legată de regimul termic și de cel al precipitațiilor din anumite perioade caracteristice pentru fiecare specie.

În cadrul acestei unități de producție, speciile de importanță meliferă sunt reprezentate de salcâm, tei și de speciile din flora arbustivă: mur, măceș, păducel.

Pe lângă produsele amintite, mai pot fi recoltate și valorificate plante medicinale și aromatice.

A.1.5. Informații despre materiile prime, substanțele sau preparatele chimice utilizate

La exploatarea masei lemnoase, ocolul silvic, agenții economici și persoanele fizice autorizate au obligația să folosească tehnologii de recoltare și de scoatere a lemnului din pădure care să nu producă degradarea solului, distrugerea sau vătămarea semințului utilizabil, a arborilor rămași pe picior peste limitele admise de instrucțiunile în vigoare.

Mijloacele de lucru folosite pentru recoltarea lemnului sunt: ferăstraie mecanice, mașini multifuncționale, topoare, pene, dispozitive pentru impulsionearea și orientarea căderii arborelui, dispozitive de tracțiune cu cablu.

Pentru zona de deal în care se situează teritoriul unității de producție cu recoltări în parchetele de exploatare de până la 600 mc (335 mc/an pe total), durata maximă de recoltare în parchete cu restricții este de 2 luni și respectiv, de 3 luni în cele fără restricții. În toată această perioadă se utilizează carburanți și lubrifianți iar emisiile de noxe sunt influențate direct de mașinile utilizate. Ritmicitatea și continuitatea producției, în condiții economice rentabile și cu impact minim ecologic, se asigură prin existența unor căi de transport permanente.

A.2. Localizarea geografică și administrativă. Coordonate Stereo 70.

U.P. I Pardoși este situată în județul Buzău, iar din punct de vedere fizico-geografic, teritoriul studiat este situat în Subcarpații Vrancei, în partea superioară a bazinul râului Câlneau. Pădurile sunt situate în sunt situate în etajele de vegetație FD3- Deluros de gorunete, fâgete și goruneto-fâgete (94%) și FD1 – Deluros de cvercete cu stejar (și cu CE, GÎ, GO și amestecuri ale acestora) (6%).

Principala cale de acces este DJ 220 Bălăceanu-Pardoși-Buda.

Localitățile pe a căror rază teritorial-administrativă sunt situate pădurile ce fac obiectul prezentului studiu sunt:

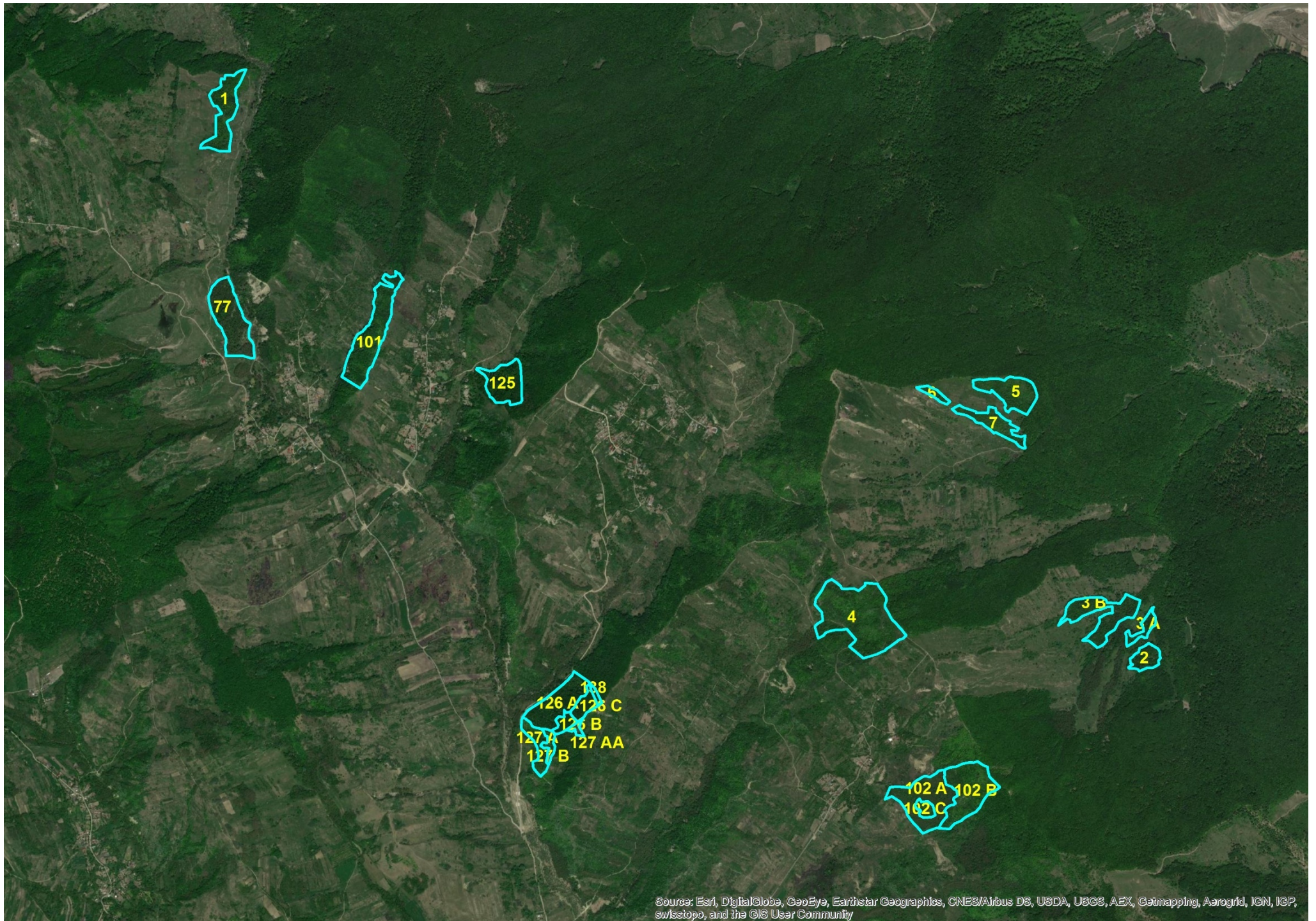
Nr. crt.	Județul	Unitatea administrativ-teritorială	Parcele aferente	Suprafața	
				ha	%
1	Buzău	Pardoși	1,4,77,101,102,125-127,138	81,38	79
2		Topliceni	2,3,5-7	21,44	21
Total				102,82	100

Coordonatele hotarelor fondului forestier sub formă de vector în format digital cu referință geografică, în sistem de proiecție națională Stereo 1970, sunt anexate acestui studiu.

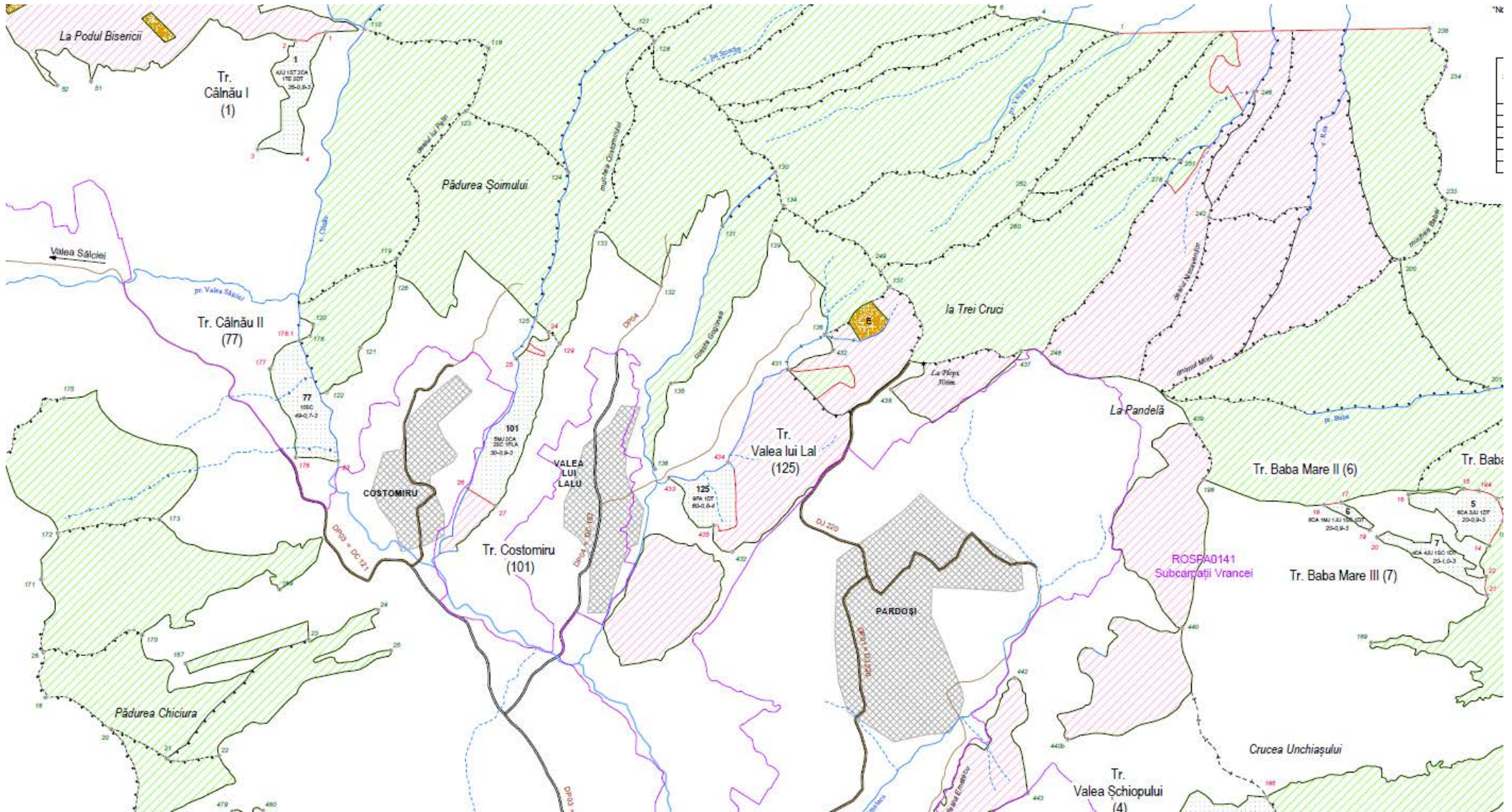
Trupurile de pădure (bazinetele) componente sunt următoarele:

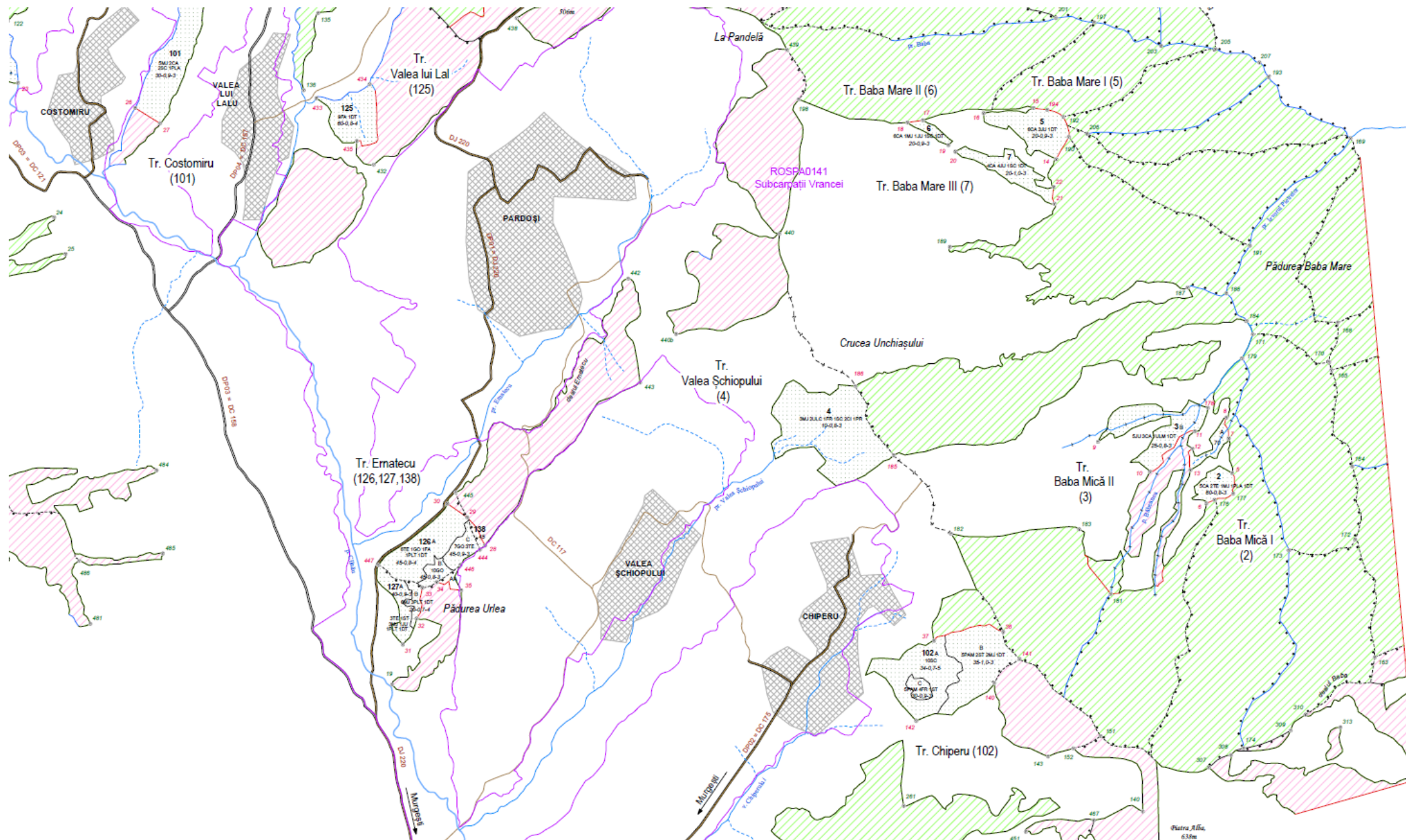
Nr. crt.	Denumirea trupului (bazinetului)	Parcele componente	Suprafața	
			ha	%
1	Câlneau I	1	6,30	6
2	Baba Mică I	2	2,35	2
3	Baba Mică II	3	8,61	8
4	Valea Șchiopului	4	17,58	17
5	Baba Mare I	5	5,71	6
6	Baba Mare II	6	0,86	1
7	Baba Mare III	7	3,91	4
8	Câlneau II	77	8,50	8
9	Costomiru	101	10,06	10
10	Chiperu	102	18,79	18
11	Valea lui Lal	125	5,40	5
12	Ernatecu	126,127,138	14,75	15
Total			102,82	100

Localizarea trupurilor de pădure este următoarea:

Source: Esri, DigitalGlobe, GeoEye, Earthstar Geographics, CNES/Airbus DS, USDA, USGS, AEX, Getmapping, Aerogrid, IGN, IGP, swisstopo, and the GIS User Community

A.3. Modificările fizice ce decurg din plan

Pentru recoltarea masei lemnoase din pădurile ajunse la exploatabilitate (produse principale) s-au prevăzut **tăieri progresive și tăieri în crâng de jos** (ultimele doar pentru arboretele de salcâm).

În amestecul de carpen cu plop alb și diverse tari (JU, FR) din u.a. 3A, sunt diseminate și exemplare de fag, existând și un semințiș utilizabil cu prezența fagului, gorunului, teiului, frasinului și alte diverse tari. Se va recolta în deceniul de aplicare jumătate din volumul pe picior, iar în porțiunile în care este prezent doar carpenul, se vor face împăduriri sub masiv, de preferat semănături directe. Salcâmetul din u.a. 77 va fi parcurs cu tăieri în crâng, având grijă să se respecte condiția de suprafață maximă a parchetului de 3,00 ha și revenirea cu al doilea parchet după ce a fost asigurată reușita definitivă în primul. Prin aceste intervenții, permanența pădurii este asigurată făcându-se trecerea de la o generație la alta treptat în cazul tratamentului tăierilor progresive și etapizat, pe parchete mici, în cazul crângului de salcâm. Arboretul de salcâm îndeplinește și un rol antierozional, existând zone în cuprinsul suprafeței ocupate de acesta, spre valea Călnău, în care se manifestă fenomenul de alunecare. Având în vedere că arboretul de salcâm a ajuns la o vârstă înaintată de 49 de ani, este necesară declanșarea regenerării naturale pe cale vegetativă în vederea valorificării potențialului de drajonare.

Rolul **lucrărilor de îngrijire și conducere** propuse prin amenajament este de a imprima sensul și ritmul reducerii numărului de arbori constituenți ai arboretului în vederea obținerii unei structuri favorabile sub raport ecologic și genetic, care să permită exercitarea eficientă a funcțiilor de protecție și realizarea producției optime de lemn de calitate superioară, păstrând biodiversitatea și varietățile locale rezistente la acțiunea factorilor biotici și abiotici dăunători. Se subliniază din nou faptul că suprafețele de parcurs cu lucrări de îngrijire a arboretelor și volumele de extras corespunzătoare acestora, au un caracter orientativ iar pe baza unor analize temeinice efectuate de către specialiștii unităților silvice, pot fi parcurse cu lucrări de îngrijire și alte arborete decât cele prevăzute, astfel încât la parcurgerea cu lucrări a altora se va putea renunța, după cum ele îndeplinesc sau nu condițiile prevăzute în normele tehnice.

Tăierile de conservare propuse într-un salcâmet instalat inițial (acum 34 de ani) pe un teren degradat la momentul respectiv, urmăresc să asigure în bune condiții o nouă generație capabilă să preia funcțiile de protecție atribuite.

Modificările fizice urmăresc realizarea unor arborete cu structuri verticale corespunzătoare, diversificate, apropiate de tipul normal (în cazul tăierilor progresive), care fac posibilă o protecție maximă a terenurilor și solurilor, un echilibru ecologic ridicat, menținerea, cât mai mult posibil, a solului acoperit cu vegetație forestieră, prin asigurarea și îngrijirea regenerării naturale, eventuale completări în ochiuri, asigurarea permanenței pădurii și a funcțiilor de protecție, recurgându-se la tehnologii de exploatare a lemnului prin care să se evite eroziunea solului.

A.4. Resurse naturale necesare implementării planului

Printre obiectivele amenajamentului silvic sunt și cele referitoare la asigurarea producției de masă lemnoasă atât calitativ cât și cantitativ, respectiv lemn pentru cherestea. Alte produse în afara lemnului sau a serviciilor descrise de amenajament, însă fără a organiza producția lor, sunt: vânat, fructe de pădure, ciuperci comestibile, plante medicinale, fân. Ele sunt prezentate detaliat în capitolul următor.

A.5. Resursele naturale ce vor fi exploatate din cadrul ariei naturale protejate de interes comunitar pentru a fi utilizate la implementarea amenajamentului silvic U.P. I Pardoși

Resursele naturale ce vor fi exploatate din cadrul sitului Natura 2000 ROSPA0141 Subcarpații Vrancei se referă la volumele de masă lemnoasă propuse a fi recoltate.

Lucrările silvice propuse în funcție de tipul funcțional sunt date în tabelul următor:

Categoria de lucrări	Tipul de lucrare	u.a.	Arborete din tipul II funcțional (ha)	Arborete din tipul IV funcțional (ha)	Total (ha)
Lucrări de îngrijire	Rărituri	1,2,3B,5-7,101,102B,102C,125,126A,B,C,127A,138	16,97	47,94	64,91
	Tăieri de igienă	4,127B	1,04	17,58	18,62
Tăieri cu regenerare sub masiv	Tăieri progresive	3A		1,47	1,47
Tăieri unice	Tăieri crâng	77		8,50	8,50
Lucrări de conservare	Tăieri de conservare	102A	8,84		8,84
TOTAL			26,85	75,49	102,34

Amenajamentul mai face referire și la alte resurse potențiale cum sunt cele cinegetice, salmonicole, fructe de pădure, ciuperci comestibile, plante medicinale și aromatice dar fără a organiza producția pentru acestea.

A.6. Emisii și deșuri generate de plan și modalitatea de eliminare a acestora

Mijloacele de lucru folosite pentru recoltarea lemnului (ferăstraie mecanice, mașini multifuncționale, topoare, pene, dispozitive pentru impulsionearea și orientarea căderii arborelui, dispozitive de tracțiune cu cablu) pot fi surse de poluare a solului, aerului și a apelor.

Emisiile generate de utilajele de exploatare (ferăstraie mecanice, tractoare, funiculare) sunt în mare măsură influențate de performanțele acestora. Utilajele moderne de exploatare și transport a masei lemnoase folosite pot îngloba cele mai noi tehnologii care să însemne și emisii minime de poluanți.

Rumegușul este un rezultat al procesului de secționare a masei lemnoase care nu ar trebui să influențeze semnificativ factorii de mediu având în vedere caracterul local dinamic al utilizării ferăstriailor mecanice. În apropierea cursurilor de apă pot avea un impact negativ asupra florei și faunei putând duce la reducerea procentului de oxigen dizolvat în apă și la accelerarea procesului de eutrofizare.

A.7. Cerințe legate de utilizarea terenului, necesare pentru execuția planului

Terenurile din fondul forestier au următoarele folosințe:

Simbol	Categoria de folosință forestieră	Suprafața			
		Gr. I	Gr. II	Total	
		ha	ha	ha	%
P	Fond forestier total	102,34		102,82	100
P.D.	Terenuri acoperite cu pădure	102,34		102,34	100
P.C.	Terenuri care servesc nevoilor de cultură				
P.S.	Terenuri care servesc nevoilor de producție silvică				
P.A.	Terenuri care servesc nevoilor de administrație forestieră			0,48	
P.I	Terenuri afectate împăduririi				
P. N.	Terenuri neproductive				
P.T.	Terenuri scoase temporar din fondul forestier și nereprimite				
P.O.	Ocupații și litigii				

Indicele de utilizare a fondului forestier este de 100%.

Prin aplicarea amenajamentului nu se schimbă categoria de folosință a terenurilor. Lucrările propuse dirijează structura pădurii spre țelurile de protecție și de producție urmărind păstrând folosința de teren acoperit cu pădure.

CATEGORIE DE FOLOSINTA	Suprafata (Ha)		
	GRF. I	GRF. II	Total
A - Paduri si terenuri destinate impaduririi sau reimpaduririi	102.34		102.34
A1 - Paduri si terenuri destinate impaduririi pentru care se reglementeaza recoltarea de produse principale	75.49		75.49
A11 - Paduri inclusiv plantatii cu reusita definitiva	75.49		75.49
1 2 3A 3B 4 5 6 7 77 101 125 126 B 126 C 127 A 138			
A12 - Regenerari pe cale artificiala cu reusita partiala			
A13 - Regenerari pe cale naturala cu reusita partiala			
A14 - Terenuri de reimpadurit in urma taierilor rase, a doboriturilor de vint sau a altor cauze			
A15 - Poieni sau goluri destinate impaduririi			
A16 - Terenuri degradate prevazute a se impadurii			
A17 - Rachitarii naturale ori create prin culturi			
A2 - Paduri si terenuri destinate impaduririi pentru care nu se reglementeaza recoltarea de produse principale	26.85		26.85
A21 - Paduri inclusiv plantatii cu reusita definitiva	26.85		26.85
102 A 102 B 102 C 126 A 127 B			
A22 - Terenuri impadurite pe cale naturala sau artificiala cu reusita partiala			
A23 - Terenuri de reimpadurit in urma doboriturilor de vint sau a altor cauze			
A24 - Poieni sau goluri destinate impaduririi			
A25 - Terenuri degradate destinate impaduririi			
B - Terenuri afectate gospodarii silvice			0.48
B1 - Linii parcelare principale			
B2 - Linii de vinatoare si terenuri pentru hrana vinatului			
B3 - Instalatii de transport forestier: drumuri, cai ferate si funiculare permanente			
B4 - Cladiri, curti si depozite permanente			
B5 - Pepiniere si plantatii seminciere			
B6 - Culturi de arbusti fructiferi, de plante medicinale si melifere, etc			
B7 - Terenuri cultivate pentru nevoile administratiei			0.48
127A			
B8 - Terenuri cu fazanerii, pastravarii, centre de prelucrare a fructelor de padure, uscatorii de seminte, etc.			
B9 - Ape care fac parte din fondul forestier			
B10 - Culoare pentru linii de inalta tensiune			
B11 - Fasii de frontiera si instalatii aferente (G)			
C - Terenuri neproductive: stincarii, saraturi, mlastini, ravene, etc.			
D - Terenuri scoase temporar din fondul forestier			
D1 - Transmise prin acte normative in folosinta temporare a unor organizatii pt. instalatii electrice,petroliere sau hidrotehnice, pentru cariere,depozite, etc.			
D2 - Detinute de persoane fizice sau juridice fara aprobarile legale necesare, ocupatii si litigii			
TOTAL : A + B + C + D	102.34		102.82

A.8. Servicii suplimentare solicitate de implementarea amenajamentului

În procesul de exploatare a masei lemnoase se amplasează platforme primare în care se depozitează aceasta și care trebuie amenajate astfel încât impactul asupra factorilor de mediu să fie minim. De asemenea, locurile de cazare temporare ale muncitorilor forestieri în care se depozitează uneltele necesare și celelalte materiale trebuie să fie construite astfel încât după dezafectare terenul să păstreze nealterate caracteristicile inițiale.

Nu sunt propuse construcții de clădiri silvice permanente sau altele asemenea.

A.9. Durata funcționării planului și eşalonarea perioadei de implementarea a planului

Perioada de valabilitate a amenajamentului este 01.01.2020-31.12.2029.

Se va înregistra, cu regularitate, în formularele din amenajament introduse în acest scop, elemente referitoare la:

- mișcările de suprafață din fond forestier, cu indicarea suprafețelor în cauză;
- suprafețele de arborete parcurse cu tăieri de regenerare, pe unitate amenajistică;
- volumele rezultate din aplicarea tăierilor de regenerare, pe unitate amenajistică;
- suprafețele parcurse cu lucrări de îngrijire a arboretelor, pe unitate amenajistică și în raport cu natura intervențiilor efectuate;
- volumele realizate prin punerea în valoare a produselor accidentale, pe unitate amenajistică, specii și în raport de natura lucrărilor (împăduriri integrale, completări) și modalitatea de completare a acestora;
- stadiul regenerărilor naturale în arboretele încadrate în suprafața decenală în rând de exploatare;
- realizările în dotare cu instalații de transport și construcții silvice;
- suprafețe efectiv realizate cu culturi speciale;
- menționarea u.a. în care au avut loc fenomene deosebite: incendii, uscure, doborâturi de vânt etc..

După fiecare an de aplicare se face totalizarea pe U.P. a elementelor cumulative înregistrate în evidența anuală a aplicării amenajamentului.

Se va completa, de asemenea, evidența decenală a aplicării amenajamentului, care constituie un centralizator pe ani a lucrărilor executate în U.P., în decursul deceniului de valabilitate a amenajamentului. Pentru completarea acestei evidențe se preiau totalurile pe ani din evidența anuală a aplicării de lucrări, planificările medii anuale prevăzute prin amenajament, evidențindu-se pentru anul respectiv, diferențele în plus sau în minus dintre realizări și planificări.

Volumul maxim de lemn care se recoltează ca produse principale într-o unitate de gospodărire nu poate depăși **posibilitatea** acestora, stabilită prin amenajamentul silvic, pentru perioada de valabilitate a acestuia.

Volumul maxim de lemn prevăzut care se recoltează anual ca **produse principale** într-o unitate de gospodărire, nu poate depăși **posibilitatea anuală**. Prin excepție, se poate depăși posibilitatea anuală cu volumul de lemn nerecoltat, până la nivelul posibilității anuale, în anii anteriori de aplicare a amenajamentului silvic în vigoare.

Suprafata arboretelor prevazuta in amenajamentul silvic a fi parcursa cu lucrari de ingrijire si de conducere este minimala.

Volumul prevăzut prin amenajamentul silvic pentru extragere, prin lucrările de îngrijire și conducere, este orientativ și se recoltează cu respectarea prevederilor normelor tehnice specifice și în funcție de starea arboretelor.

Produsele accidentale se recoltează integral.

În ariile naturale protejate se respectă legislația specifică protecției mediului, planurile de management și regulamentele aprobate.

Volumul produselor accidentale I înregistrate în unități de gospodărire în care se reglementează procesul de producție lemnoasă, precum și volumul arborilor tăiați ilegal se precomptează din posibilitatea de produse principale.

A.10. Activități care vor fi generate ca rezultat al implementării planului

Pentru implementarea amenajamentului vor fi necesare următoarele activități:

1. Efectuarea lucrărilor propuse în „Planul de recoltare a produselor principale – S.U.P.”A” – codru regulat - sortimente obișnuite;
2. Efectuarea lucrărilor propuse în „Planul lucrărilor de conservare – S.U.P.”M” – păduri supuse regimului de conservare deosebită;
3. Efectuarea operațiunilor culturale propuse în „Planul lucrărilor de îngrijire și conducere a arboretelor” (recolte de masă lemnoasă prin curățiri, rărituri și tăieri de igienă);
4. Efectuarea lucrărilor propuse în „Planul lucrărilor de regenerare și împădurire” (ajutorarea regenerării naturale, îngrijirea semințișului, completarea regenerării naturale);
5. Este creat cadrul pentru organizarea recoltelor de salmonide, fructe de pădure, ciuperci comestibile și alte produse (plante medicinale și aromatice, etc.);

6. Protecția fondului forestier împotriva incendiilor, prevenirea și combaterea bolilor și dăunătorilor pădurilor, asigurarea pazei și integrității fondului forestier, delimitarea fondului forestier aflat în proprietate în conformitate cu actele de proprietate prin semne de hotar și menținerea lor în stare corespunzătoare, lucrări de reamenajare a pădurii în ultimul an de valabilitate a amenajamentului.

A.11. Descrierea proceselor tehnologice ale planului

Exploatarea produselor lemnoase ale pădurii se face în conformitate cu prevederile amenajamentului și cu instrucțiunile privind termenele, modalitățile și perioadele de colectare, scoatere și transport al materialului lemnos.

La exploatarea masei lemnoase, ocolul silvic, agenții economici și persoanele fizice autorizate au obligația să folosească tehnologii de recoltare și de scoatere a lemnului din pădure care să nu producă degradarea solului, distrugerea sau vătămarea semințișului utilizabil, a arborilor rămași pe picior peste limitele admise de instrucțiunile în vigoare.

Tehnologia de exploatare a masei lemnoase din parchet, precum și amplasarea căilor de scos-apropiat și a instalațiilor aferente se aprobă de emitentul autorizației. Ele vor fi diferențiate în funcție de tratamentul aplicat și de felul tăierii, astfel încât să nu se producă prejudicierea regenerărilor peste limitele admise, a arborilor care rămân pe picior, degradarea solului și a malurilor apelor.

Tehnologia de exploatare se înscrie în autorizația de exploatare. Se vor aproba tehnologii de exploatare diferențiate care să asigure protejarea obiectivelor menționate mai sus. Lemnul gros se va secționa în trunchiuri, iar cel mărunț se va colecta în grămezi.

Amplasarea platformelor primare, necesare efectuării operațiunilor de secționat, manipulat, stivuit și încărcat, se stabilește împreună cu titularul autorizației, mărimea acestora fiind de până la 500 m² pentru parchetele dotate cu instalații de transport permanente și de maximum 1000 m² în cazurile în care nu sunt instalații de transport permanente. Colectarea materialului lemnos se va face numai pe traseele aprobate, materializate pe teren la predarea parchetului, cu respectarea strictă a tehnologiei aprobate, a elementelor de gabarit ale drumurilor de tractor și platformelor primare. Arborii care rămân pe picior de pe marginea căilor de scos-apropiat vor fi protejați obligatoriu împotriva vătămărilor, prin montarea de lungoane, țărushi și manșoane. Târârea sau semitârârea lemnului rotund pe drumuri auto forestiere este interzisă. Corhănitul se admite numai atunci când alte tehnologii nu sunt posibile, luându-se toate măsurile necesare pentru evitarea degradării solului, regenerărilor și arborilor care rămân pe picior și numai când solul este acoperit cu zăpadă sau este înghețat. Se interzice aplicarea tehnologiei de exploatare a arborilor cu coroană - varianta arbori întregi. Coroanele arborilor vor fi fasonate separat la locul de doborâre, masa lemnoasă rezultată pachetizându-se în sarcini de dimensiuni reduse, astfel încât prin scoaterea acestora să se evite degradarea solului, a arborilor și semințișului. Colectarea lemnului cu tractoare în perioadele cu precipitații abundente este interzisă. La tăierile cu restricții, colectarea lemnului se face în afara porțiunilor cu semințiș. Scos-apropiatul lemnului cu utilaje forestiere se poate face prin târâre când solul este acoperit cu zăpadă sau este înghețat și prin semitârâre ori sarcină suspendată, în lipsa stratului de zăpadă sau dacă solul nu este înghețat. *Este interzisă folosirea albiilor pâraielor ca trasee de colectare a lemnului.* Depozitarea de materiale lemnoase, crăci sau resturi de exploatare în albiile pâraielor și văilor ori în locuri expuse viiturilor este interzisă. Drumurile de tractor folosite la scos-apropiatul masei lemnoase se amplasează evitându-se afectarea zonelor cu semințiș utilizabil. Lățimea drumului este de maximum 4 m, luându-se măsuri de consolidare și de stabilizare a taluzurilor. Drumurile de scos-apropiat se pot realiza și pe versanți cu pantă de până la 25 de grade. Traseele de funicular și cele ale drumurilor de tractor folosite pentru scos-apropiatul masei lemnoase reprezintă căi de acces interior și nu schimbă categoria de folosință silvică a terenurilor pe care se amplasează. În cadrul tratamentelor care promovează regenerarea naturală, nu constituie prejudiciu distrugerea sau vătămarea semințișului ca urmare a desfășurării normale a procesului de exploatare, în limita maximă de 8% din suprafața cu semințiș prevăzută în procesul-verbal de predare a parchetului, în cazul tăierilor de dezvoltare ori de lărgire a ochiurilor și de cel mult 12% în cazul tăierilor definitive sau de racordare. În parchetele aflate în curs de exploatare, așezarea grămezilor de crăci și a resturilor de exploatare se face, de regulă, pe cioate sau în locuri fără semințiș. Este interzisă lăsarea în parchete, la expirarea termenului de exploatare prevăzut în autorizație, de arbori marcați și netăiați, de lemn de lucru ori de foc răspândit de-a lungul văilor sau drumurilor pe care a fost transportat lemnul.

Exploatarea masei lemnoase din parchetele cu produse accidentale se autorizează cu prioritate.

Tăierile în parchetele cu restricții de exploatare, în anii de fructificație, se autorizează spre exploatare în primul sezon de repaus vegetativ care urmează fructificației. Tăierile în parchetele fără

restricții se autorizează spre exploatare în tot cursul anului.

La tăierile de racordare, cu regenerare naturală asigurată, se taie și se valorifică și semințișurile neutilizabile prevăzute în actele de punere în valoare, evitându-se vătămarea grupelor de semințiș utilizabil. Doborârea arborilor aninați, uscați și a iescarilor se efectuează cu prioritate, în cadrul lucrărilor de pregătire a parchetului.

La terminarea exploatării, curățarea parchetului de resturi de exploatare - crăci, zoburi, rupturi, coajă, lemn putregăios - se face de către titularii autorizațiilor de exploatare. La tăierile de produse principale cu restricții și la cele de produse accidentale, cu regenerare naturală declanșată, resturile de exploatare se strâng în grămezi cât mai înalte, de regulă pe cioatele mari sau în afara ochiurilor ori zonelor cu semințiș natural, fără a ocupa suprafețe mari - cel mult 10% din suprafața parchetului.

A.12. Caracteristicile proiectelor existente, propuse sau aprobate, ce pot genera impact cumulativ cu planul aflat în procedură de evaluare și care poate afecta aria naturală protejată de interes comunitar

În limitele unității de producție și protecție U.P. I Pardoși nu sunt și nu se implementează alte planuri sau proiecte și ca urmare, nu se pune problema unui impact cumulativ care să afecteze aria naturală protejată. Teritoriul este înconjurat fie de fond forestier aparținând altor deținători, fie de terenuri agricole, astfel:

Puncte cardinale	Vecinătăți	Limite		Hotarele pădurii
		Felul	Denumirea	
TRUPUL CĂLNĂU I (1)				
Nord	Fond forestier al altor deținători	convenționale	Limită proprietate	Semne și borne
Est	Terenuri agricole	convenționale	Liziera pădurii	Semne și borne
Sud	Terenuri agricole	convenționale	Liziera pădurii	Semne și borne
Vest	Terenuri agricole	convenționale	Liziera pădurii	Semne și borne
TRUPUL BABA MICĂ I (2)				
Nord	Terenuri agricole	convenționale	Liziera pădurii	Semne și borne
Est	Fond forestier al altor deținători	convenționale	Limită proprietate	Semne și borne
Sud	Terenuri agricole	convenționale	Limită proprietate	Semne și borne
Vest	Terenuri agricole	convenționale	Liziera pădurii	Semne și borne
TRUPUL BABA MICĂ II (3)				
Nord	Terenuri agricole	convenționale	Liziera pădurii	Semne și borne
	Fond forestier al altor deținători	convenționale	Limită proprietate	Semne și borne
Est	Fond forestier al altor deținători	convenționale	Limită proprietate	Semne și borne
	Terenuri agricole	convenționale	Limită proprietate	Semne și borne
Sud	Terenuri agricole	convenționale	Limită proprietate	Semne și borne
Vest	Terenuri agricole	convenționale	Liziera pădurii	Semne și borne
TRUPUL VALEA ȘCHIOPULUI (4)				
Nord	Terenuri agricole	convenționale	Liziera pădurii	Semne și borne
Est	Fond forestier al altor deținători	naturale	culmi	Semne și borne
Sud	Terenuri agricole	convenționale	Limită proprietate	Semne și borne
Vest	Terenuri agricole	convenționale	Liziera pădurii	Semne și borne
TRUPUL BABA MARE I (5)				
Nord	Terenuri agricole	convenționale	Liziera pădurii	Semne și borne
	Fond forestier al altor deținători	convenționale	Limită proprietate	Semne și borne
Est	Fond forestier al altor deținători	convenționale	Limită proprietate	Semne și borne
Sud	Terenuri agricole	convenționale	Limită proprietate	Semne și borne
Vest	Terenuri agricole	convenționale	Liziera pădurii	Semne și borne
TRUPUL BABA MARE II (6)				
Nord	Fond forestier al altor deținători	convenționale	Limită proprietate	Semne și borne
Est	Terenuri agricole	convenționale	Liziera pădurii	Semne și borne
Sud	Terenuri agricole	convenționale	Liziera pădurii	Semne și borne
Vest	Terenuri agricole	convenționale	Liziera pădurii	Semne și borne
TRUPUL BABA MARE III (7)				
Nord	Terenuri agricole	convenționale	Liziera pădurii	Semne și borne
Est	Fond forestier al altor deținători	convenționale	Limită proprietate	Semne și borne
Sud	Terenuri agricole	convenționale	Liziera pădurii	Semne și borne
Vest	Terenuri agricole	convenționale	Liziera pădurii	Semne și borne

Puncte cardinale	Vecinătăți	Limite		Hotarele pădurii
		Felul	Denumirea	
TRUPUL CÂLNĂU II (77)				
Nord	Terenuri agricole	convenționale	Liziera pădurii	Semne și borne
Est	Fond forestier al altor deținători	naturale	Valea Călnău	Semne și borne
Sud	Terenuri agricole	convenționale	Liziera pădurii	Semne și borne
Vest	Terenuri agricole	convenționale	Liziera pădurii	Semne și borne
TRUPUL COSTOMIRU (101)				
Nord	Terenuri agricole	convenționale	Liziera pădurii	Semne și borne
	Fond forestier al altor deținători	naturale	culmi	Semne și borne
Est	Terenuri agricole	convenționale	Liziera pădurii	Semne și borne
Sud	Fond forestier al altor deținători	convenționale	Limită proprietate	Semne și borne
Vest	Terenuri agricole	convenționale	Liziera pădurii	Semne și borne
		naturale	Văi	Semne și borne
	Fond forestier al altor deținători	convenționale	Limită proprietate	Semne și borne
TRUPUL CHIPERU (102)				
Nord	Terenuri agricole	convenționale	Liziera pădurii	Semne și borne
	Fond forestier al altor deținători	convenționale	Limită proprietate	Semne și borne
Est	Fond forestier al altor deținători	naturale	Culmi	Semne și borne
Sud	Terenuri agricole	convenționale	Liziera pădurii	Semne și borne
	Fond forestier al altor deținători	naturale	Culmi	Semne și borne
Vest	Terenuri agricole	convenționale	Liziera pădurii	Semne și borne

Limitele teritoriale sunt reprezentate de detalii de planimetrie permanente naturale (văi, culmi), convenționale (liziera pădurii și limite de proprietate) și artificiale (drum forestier). Hotarele sunt materializate cu semnele uzuale folosite la delimitarea fondului forestier (vopsea), precum și cu borne de hotar.

Fondul forestier proprietate publică a statului cu care se învecinează fondul studiat este cuprins la rândul lui în amenajamente silvice.

A.13. Alte informații solicitate de către autoritatea competentă pentru protecția mediului

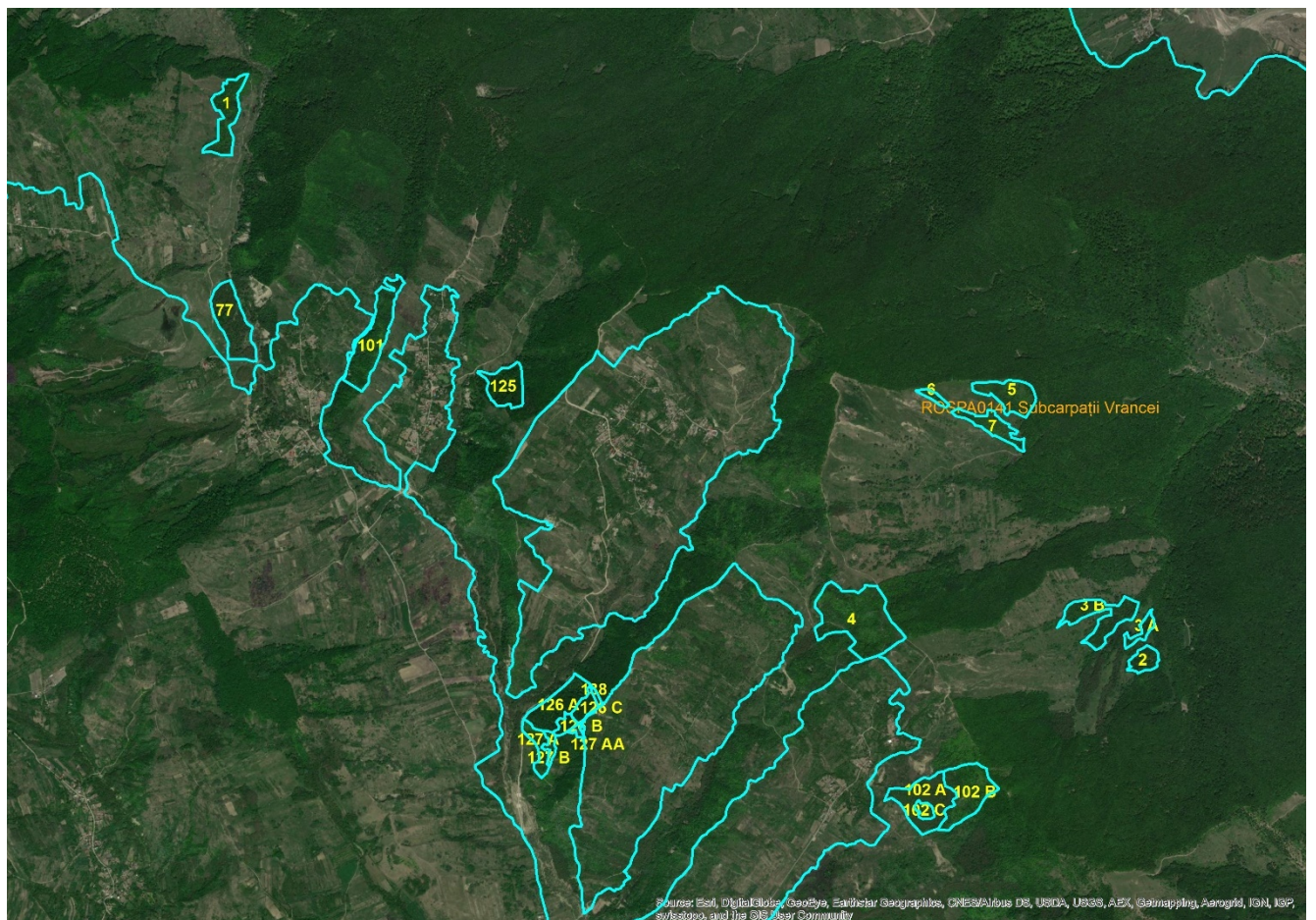
Nu au fost solicitate informații suplimentare de către autoritatea competentă pentru protecția mediului.

B. INFORMAȚII PRIVIND ARIILE NATURALE PROTEJATE DE INTERES COMUNITAR AFECTATE DE IMPLEMENTAREA AMENAJAMENTULUI SILVIC

B.1. Date privind ariile naturale protejate de interes comunitar: suprafețe, tipuri de ecosisteme, tipuri de habitate și speciile care pot fi afectate prin implementarea planului

Situația arboretelor din cadrul U.P. I Pardoși privind apartenența lor la ariile naturale protejate este prezentată în tabelul următor:

Cod arie	Tip arie	Denumire arie	Parcele componente	Suprafața (ha)	Plan de management aprobat/ neaprobat	Stadiu plan de management
ROSPA0141	Natura 2000	Subcarpații Vrancei	1-7, 77,101%, 102%,125%, 126%,127%,138%	102,82	Da	OM 946/2016
Total				102,82		

B.1.1. Situl de importanță comunitară ROSPA0141 Subcarpații Vrancei

Situl de importanță comunitară ROSPA0141 Subcarpații Vrancei a fost declarat sit de protecție avifaunistică prin Hotărârea de Guvern 971/2011 pentru modificarea și completarea Hotărârii de Guvern 1284/2007 privind declararea ariilor de protecție specială avifaunistică ca parte integrantă a rețelei ecologice europene Natura 2000 în România.

Situl de importanță comunitară ROSPA0141 Subcarpații Vrancei a fost desemnat pentru conservarea unui număr de 21 de specii de păsări: *Hieraaetus pennatus* (acvilă mică), *Circaetus gallicus* (șerpar), *Pernis apivorus* (viespar), *Crex crex* (cristel de câmp), *Caprimulgus europaeus* (caprimulg), *Alcedo atthis* (pescăraș albastru), *Lanius collurio* (sfrânciocul roșiatic), *Anthus campestris* (fâsă de câmp), *Lanius minor* (sfrâncioc cu frunte neagră), *Ficedula albicollis* (muscar gulerat), *Ficedula parva* (muscar mic), *Lullula arborea* (ciocârlie de pădure), *Sylvia nisoria* (silvie porumbacă), *Strix uralensis* (huhurezul mare), *Aegolius funereus* (minuniță), *Bubo bubo* (buhă), *Dryocopus martius* (ciocănitoare neagră), *Dendrocopos syriacus* (ciocănitoare de grădini), *Dendrocopos medius* (ciocănitoare de stejar), *Picus canus* (ghionoaia sură), *Emberiza hortulana* (presură de grădină).

Conform Formularul Standard Natura 2000 sunt prezente 84 specii de interes european și național care fie sunt rezidente în zonă, fie folosesc zona pentru cuibărit sau iernat: *Hieraaetus pennatus*, *Circaetus gallicus*, *Pernis apivorus*, *Alcedo atthis*, *Strix uralensis*, *Caprimulgus europaeus*, *Dryocopus martius*, *Dendrocopos syriacus*, *Dendrocopos medius*, *Lanius collurio*, *Aegolius funereus*, *Bubo bubo*, *Crex crex*, *Emberiza hortulana*, *Lullula arborea*, *Picus canus*, *Sylvia nisoria*, *Anthus campestris*, *Lanius minor*, *Ficedula albicollis*, *Ficedula parva*, *Buteo buteo*, *Buteo lagopus*, *Accipiter nisus*, *Accipiter gentilis*, *Falco subbuteo*, *Falco tinnunculus*, *Perdix perdix*, *Coturnix coturnix*, *Phasianus colchicus*, *Charadrius dubius*, *Actitis hypoleucos*, *Scolopax rusticola*, *Columba palumbus*, *Columba oenas*, *Streptopelia turtur*, *Streptopelia decaocto*, *Cuculus canorus*, *Athene noctua*, *Lanius excubitor*, *Sturnus vulgaris*, *Passer domesticus*, *Fringilla montifringilla*, *Carduelis flammea*, *Fringilla coelebs*, *Carduelis chloris*, *Serinus serinus*, *Carduelis spinus*, *Carduelis carduelis*, *Carduelis cannabina*, *Loxia curvirostra*, *Coccothraustes coccothraustes*, *Emberiza citronella*, *Miliaria calandra*, *Pyrrhula pyrrhula*, *Strix aluco*, *Merops apiaster*, *Upupa epops*, *Jynx torquilla*, *Picus viridis*, *Dendrocopos major*, *Galerida cristata*, *Alauda arvensis*, *Hirundo rustica*, *Delichon urbica*, *Oriolus oriolus*, *Garrulus glandarius*, *Corvus corone*,

Corvus frugilegus, Corvus monedula, Corvus corax, Nucifraga caryocatactes, Parus palustris, Parus montanus, Parus ater P D, Parus cristatus, Muscicapa striata, Prunella modularis, Anthus cervinus, Anthus trivialis, Motacilla alba, Motacilla cinerea, Motacilla flava, Bombycilla garrulus. Dintre acestea, sunt 21 specii de păsări, cuprinse în anexa I a Directivei Consiliului 2009/147/EC, 38 de specii de păsări cuibăritoare sau cu migrație regulată cuprinse în Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 57/2007 cu completările și modificările ulterioare și 26 de specii fără un statut special de conservare.

Habitatele în care trăiesc sau cuibăresc cele 84 de specii de păsări de interes european și național, sunt diverse: păduri de foioase, terenuri arabile, vii și livezi, pășuni, pajiștii naturale și stepe și alte terenuri artificiale: localități și mine. Habitatul preponderant este cel al pădurilor de foioase. Dintre acestea pădurile de gorun au cea mai largă răspândire, limita superioară poate ajunge la 700-800 m iar cea inferioară la aproximativ 300 m.

B.2. Date despre prezența, localizarea, populația și ecologia speciilor și/sau habitatelor de interes comunitar prezente pe suprafața planului, menționate în formularul standard al ariei naturale protejate de interes comunitar

Se fac următoarele precizări despre structura actuală a fondului forestier din UP I Pardoși:

- În privința compoziției, speciile principale de bază fagul și gorunul sunt destul de slab reprezentate (8% total), din cauza apartenenței anterioare la păduri comunale și a faptului că o bună parte (44%) sunt foste pășuni împădurite. Salcâmul a fost introdus pe terenuri degradate dar și pe substrate ușor erozibile și predispușe la alunecări. Mojdreanul apare ca specie pionieră în cazul pășunilor împădurite dar și în compozițiile plantațiilor. Carpenul este o altă specie pionieră bine reprezentată în pășunile împădurite. Acestea din urmă urmează să fie parcurse cu rărituri astfel încât ponderea speciilor pioniere se va diminua în favoarea celor corespunzătoare tipurilor de păduri natural fundamentale.

Clasele de vârstă mari de peste 80 de ani sunt aproape inexistente (doar 2%). Din acest motiv, scorburile preferate de păsări sunt rare sau inexistente, iar eliminarea naturală (și apariția exemplarelor uscate) se desfășoară tot în arborete tinere cu diametre și înălțimi încă reduse, aflate într-o evoluție dinamică.

Hieraetus pennatus – acvilă mică

Specia cuibărește în România, sosind din cartierele de iernare în luna aprilie și părăsind locurile de cuibărire în luna august - începutul lunii septembrie. Preferă pentru cuibărire habitatele forestiere în preajma cărora se află zone deschise, naturale sau mozaicuri agricole, propice pentru procurarea hranei. Tipurile de păduri în care specia cuibărește pot varia. Dieta speciei este compusă din: păsări de talie mică și medie, micromamifere și mamifere de dimensiuni medii (iepuri, veverițe etc.), reptile și uneori insecte. Perioada de reproducere începe în intervalul aprilie - mai. Ponta este formată din 1 - 3 ouă, depuse la interval de 2 - 3 zile, fiind clocite de către femelă pentru 37 - 40 de zile, în această perioadă masculul aducând hrană femelei. Puii părăsesc cuibul după 50 - 54 de zile, fiind dependenți de adulți pentru încă aproximativ 1 - 2 luni. *Cuibul este plasat în arbori înalți în cadrul habitatelor forestiere, sau în arbori izolați sau care fac parte din pâlcuri izolate, înconjurate de habitate deschise.* Acesta este construit din ramuri și frunze, fiind adesea reutilizat în anii următori.

Specia nu a fost identificată în cuprinsul teritoriului studiat. Prezență improbabilă din cauza lipsei arborilor înalți și a densității mari a arboretelor.

Circaetus gallicus – șerpar

Șerparul este o specie ce preferă un mozaic de habitate cu zone împădurite folosite pentru cuibărit și zone deschise preferate pentru hrănire. Zboară la înălțime mare și uneori planează „staționar” (pe loc) în căutarea prăzii. Este o specie tăcută ce trăiește până la 17 ani. Își construiește anual câte un cuib și uneori alungă de la cuibul lor alte specii. Cuibărește în copaci și mult mai rar pe stânci. Cuibul este construit din crengi și captușit cu iarbă. Iernezează în Africa. Cuibărește în zonele muntoase xerofile cu stâncării, unde găsește păduri cu arbori bătrâni pentru amplasarea cuibului, arborete sau pâlcuri de foioase bătrâne sau de vârstă medie. Cuibul este construit de ambii părinți. Preferă arborii bătrâni și înalți care pot susține cuibul. Femela depune un ou în luna mai. Incubația durează 45-47 de zile și este asigurată de femelă, care este hrănită de mascul în toată această perioadă. Puii devin zburători la 60-80 de zile.

Specia nu a fost identificată în cuprinsul teritoriului studiat. Prezență improbabilă din cauza lipsei arborilor înalți și a densității mari a arboretelor.

Pernis apivorus – viespar

Este o specie nerezidentă. Uneori poate fi văzut planând, utilizând curenții termici ascendenți, într-o poziție caracteristică. De obicei zboară jos și se așază pe crengi, păstrându-și corpul într-o poziție orizontală, cu coada lăsată în jos. Sare de pe o creangă pe alta cu o singură bătaie de aripi, auzindu-se un zgomot specific. Cuibărește în zonele împădurite cu arbori bătrâni, adeseori în cuiburi părăsite de cioara de semănătură (*Corvus frugilegus*). Sosește din cartierele de iernare din Africa la începutul lunii mai. La realizarea cuibului participă ambii părinți. Femela depune 2-3 ouă la sfârșitul lunii mai și început de iunie. Incubația durează 30-35 de zile și este asigurată în special de către femelă. Pe cuibul acestei specii se găsește frecvent miere, fiind un criteriu sigur de identificare. Puii devin zburători la 40-44 de zile însă rămân la cuib până la 55 de zile. Se hrănește cu larve și adulți de insecte, în special viespi și albine, dar și cu rozătoare, păsări, șopârle și șerpi.

Specia nu a fost identificată în cuprinsul teritoriului studiat. Prezență improbabilă din cauza lipsei arborilor înalți și a densității mari a arboretelor.

Alcedo atthis – pescăruș albastru

Este o specie în general sedentară sau parțial migratoare în România. În iernile grele când bazinele acvatice îngheață complet, majoritatea exemplarelor se deplasează uneori pe distanță mare pentru localizarea altor surse de hrană (în general înspre zone mai sudice). Este o specie acvatică, fiind legată de ape stătătoare sau lent curgătoare, bogate în pește de mici dimensiuni. Are nevoie de maluri abrupte, expuse, fără vegetație (lutoase, argiloase sau de altă natură), în care poate să își sape galerii pentru a cuibări. Specie preponderent ihtiofagă, consumând specii de pești de talie mică, după care plonjează și se scufundă, din locul de pândă situat deasupra apei. Suplimentar consumă și nevertebrate (libelule, viermi, melci, creveți etc.) sau amfibieni. Foarte rar, iarna, consumă și fructe de mici dimensiuni (soc) sau tulpini de stof. Perioada de reproducere începe devreme, uneori în martie. Depunerea ouălor are loc începând cu luna aprilie, femela depunând 3-10 ouă, pe care le clocesc ambele sexe ziua (noaptea doar femela), timp de 19-21 de zile. Puii părăsesc cuibul după 23-27 zile. Uneori poate avea 2 ponte pe sezon. Perechile cuibăresc izolat. Cuibul este amplasat la capătul tunelului săpat în pereții din malul apei (galeria cuibului poate avea 50 – 90 de cm). Uneori cuibul poate fi amplasat și la câteva sute de metri de apă, unde găsește pereți abrupti, potriviți pentru săparea galeriilor.

Specia nu a fost identificată în cuprinsul teritoriului studiat. Prezență improbabilă din cauza lipsei rupturilor de mal.

Strix uralensis – huhurez mare

Specia cuibărește în zonele de deal și de munte, urcând până în etajul pădurilor de amestec (fag cu molid), fiind sedentară în România. Trăiește în *pădurile boreale bătrâne*, care alternează cu zone deschise (turbării, luminișuri sau rariști de arbori) și terenuri agricole mici. În România, specia este prezentă în pădurile de deal și montane, în special în cele de gorun, gorun cu fag, fag sau amestec de fag cu molid. Specie carnivoră, se hrănește cu mamifere de talie mică (șoareci, chițcani) sau medie (iepuri), amfibieni, șopârle și insecte. Ocazional se hrănește și cu păsări mici sau chiar de talie mai mare (precum porumbei, ieruncă etc.). Cuibărește în păduri bătrâne, preferabil umede și în cele întunecate, unde are posibilitatea de a vâna uneori și în timpul zilei. Cuibărește izolat în trunchiuri de arbori (de tip "horn"), scorburi artificiale sau cuiburi de păsări răpitoare de zi, abandonate. Este o specie agresivă în perioada cuibăritului, în special când puii sunt gata să părăsească cuibul. Femela atacă furios intrușii din apropierea cuibului. Perioada de reproducere începe devreme, începând cu luna martie. Depune 2-4 ouă, pe care le clocește femela timp de 28 - 35 de zile, perioadă în care aceasta este hrănită de către mascul. Puii părăsesc cuibul după 35 - 40 de zile, dar rămân în preajma părinților și sunt hrăniți și apărați de către aceștia pentru încă două luni.

Specia nu a fost identificată în cuprinsul teritoriului studiat. Prezență improbabilă din cauza lipsei arborilor înalți.

Caprimulgus europaeus – caprimulg

Caprimulgul este caracteristic zonelor deschise, aride, reprezentate de rariști ale pădurilor de conifere sau de amestec și în pășuni, zonelor deschise de stepă, *preferă stepetele necultivate*, adesea cu sol nisipos sau prundișuri. Masculul se ridică și în aer la o altitudine medie și plonjează repetat spre sol. Este o specie teritorială ce își protejează teritoriul prin cântecul repetat îndelung. Este monogamă pe o perioadă îndelungată, uneori pe viață. Cuibărește pe sol, în scobituri de pe pajiști sau la adăpostul

copacilor sau tufișurilor. Atunci când este amenințată la cuib, femela atrage următorul, simulând un comportament ce sugerează că este rănită fie la sol, fie pe o creangă. Cuibul poate fi utilizat mai mulți ani succesiv. Ierneză în Africa. Sosește din cartierele de iernare în a doua parte a lunii aprilie și început de mai. Femela depune în mod obișnuit 1-3 ouă între a doua parte a lunii mai și începutul lunii iulie. Incubația durează în jur de 17-18 zile și este asigurată în special de femelă, care este hrănită în tot acest timp de către mascul. Puii devin zburători la 16-19 zile și sunt îngrijiți în tot acest timp de către femelă. În cazul în care este depusă o a doua pontă, femela incubează, iar masculul asigură creșterea puilor. Puii sunt îngrijiți de către părinți încă o lună după ce devin zburători.

Specia nu a fost identificată în cuprinsul teritoriului studiat. Prezență improbabilă din cauza preferinței pentru zonele aride deschise, nespecific pădurilor.

Dryocopus martius – ciocănitoare neagră

Specia cuibărește în România, fiind sedentară. Distribuția este relativ uniformă, urmărind însă distribuția habitatelor specifice. Este o specie cu deplasări în general reduse (mai accentuate la exemplarele tinere). În perioada de iarnă, unele exemplare coboară în zone mai joase. Densitățile depind de calitatea habitatelor, *prezența arborilor bătrâni și a lemnului mort* influențând pozitiv prezența speciei. Cuibărește într-o gamă foarte largă de habitate: forestiere, parcuri, grădini, livezi. Preferă pentru cuibărit habitate cu abundență de arbori, dar poate cuibări și în arbori izolați sau aliniamente (inclusiv zăvoaie). Ciocănitoarea neagră este preponderent insectivoră, furnicile reprezentând o parte semnificativă a dietei (adulți și larve). De asemenea consumă specii care sunt prezente sub scoarța arborilor și în lemn, pe care le colectează îndepărtând scoarța și excavând găuri masive. Ocazional consumă și melci sau vegetale (în special fructe). Perioada de reproducere poate începe devreme, în luna martie, iar depunerea ouălor are loc începând cu luna martie în zonele joase până în mai în zonele înalte. Femela depune de obicei 2-6 ouă, pe care le clocesc ambele sexe (masculul noaptea). Incubarea durează 12-14 de zile. Puii devin zburători la 24-31 de zile. Păsările cuibăresc izolat, teritoriul unei perechi poate varia în funcție de calitatea habitatului (în special disponibilitatea de hrană). *Cuiburile sunt amplasate în scorburi excavate în trunchiul arborilor înalți* (conifere sau foioase). Scorbura este refolosită uneori în anul următor.

Specia nu a fost identificată în cuprinsul teritoriului studiat. Prezență improbabilă din cauza lipsei arborilor bătrâni și a lemnului mort.

Dendrocopos syriacus – ciocănitoare de grădini

Specia cuibărește în România, fiind sedentară. Efectuează deplasări reduse, cu excepția dispersiei juvenililor. Preferă habitatele în care sunt prezenți *arbori dispersați*, mai ales din interiorul și proximitatea așezărilor umane, cum sunt grădinile, parcurile, livezile, pepinierele, perdelele forestiere etc., dar este prezentă și în zonele de ecoton ale pădurilor sau în păduri cu suprafață redusă, mai ales acolo unde există și zone antropice (ferme izolate, margini de localități, cantoane silvice etc.). *Are nevoie de prezența lemnului mort* în habitatul caracteristic. Ciocănitoare de grădini consumă hrană de origine animală reprezentată mai ales prin insecte și larvele acestora, dar consumă și hrană vegetală: fructe, semințe, nuci, alune, etc. Depune pontă în lunile aprilie-mai (mai rar în iunie). Ponta este formată din 3 - 7 ouă care sunt clocite de ambii părinți pentru 9 - 11 zile. Puii sunt hrăniți la cuib timp de 20 - 24 zile și sunt îngrijiți de adulți pentru încă 2 săptămâni de la părăsirea cuibului. Cavitatea este excavată de ambele sexe, având diametrul intrării de 3 - 5 cm și adâncimea de aproximativ 20 cm. Folosește pentru cuibărire o varietate mare de specii de arbori, rareori cuibul este excavat în cadrul structurilor antropice (stâlpi de lemn) și uneori refolosește cavitățile mai vechi.

Specia nu a fost identificată în cuprinsul teritoriului studiat. Prezență improbabilă din cauza lipsei arborilor bătrâni și a lemnului mort.

Dendrocopos medius – ciocănitoare de stejar

Este probabil cea mai sedentară dintre toate speciile europene de ciocănitori. Primăvara își delimitează teritoriul, acesta fiind apărat de ambii parteneri. Masculii își anunță prezența și revendică teritoriul prin chemări și cântece. Darabana este mai puțin folosită comparativ cu alte specii, iar femelele nu bat deloc darabana. Masculul este cel care excavează locul pentru cuibărit, iar femela inspectează excavația făcută și decide dacă o acceptă sau nu. Construiesc în fiecare an un nou cuib. Se mișcă mult prin coroana arborilor, iar primăvara, se hrănește cu sevă vegetală. *Se hrănește în cea mai mare măsură pe stejari*, însă acolo unde există în preajmă copaci cu o esență mai moale (mesteacăn, frasin, salcie) îi

folosește pentru construirea cuibului. *Specia are nevoie de existența lemnului mort, factor esențial pentru prezența ei.*

Specia nu a fost identificată în cuprinsul teritoriului studiat. Prezență improbabilă din cauza lipsei arborilor bătrâni și a lemnului mort.

Lanius collurio – sfrâncioc roșiatic

Specia cuibărește în România, fiind migratoare. Sosește de obicei începând cu sfârșitul lunii aprilie / începutul lunii mai și pleacă înapoi spre locurile de iernare spre sfârșitul lunii august. Specia ierneză în special în zona estică a Africii, din zona sub-sahariană, până în sudul continentului. *Cuibărește în toate habitate deschise, de pajiști și pășuni cu tufăriș, sau mozaicuri agricole, de culturi care alternează cu habitate seminaturale, cu tufe izolate sau în aliniamente.* Intră inclusiv în localități unde găsește habitate propice (terenuri virane de la periferie, parcuri, grădini etc.). Specie oportunistă carnivoră, se hrănește în special cu insecte de talie mare (ortoptere, coleoptere, odonate etc) și vertebrate de talie mică (rozătoare, șopârle, broaște, păsări de talie mică). Toamna consumă și fructe mici (cireșe sălbatice, fructe de soc etc.). Perioada de reproducere poate începe în luna mai, iar depunerea ouălor are loc începând cu mijlocul lunii mai. Depune de obicei 3-7 ouă, pe care le clocește aproape exclusiv femela. Incubarea durează 12-16 zile. Puii devin zburători la 14-16 zile. Păsările cuibăresc izolat, teritoriul unei perechi poate varia în funcție de calitatea habitatului (în special disponibilitatea de hrană). Cuiburile sunt elaborate, cu structură din plante verzi, căptușite cu materii vegetale, lână puf de plante etc; sunt amplasate în tufe dense și spinoase, de obicei la înălțime mică (1-1,5 m).

Specia nu a fost identificată în cuprinsul teritoriului studiat. Prezență improbabilă din cauza habitatului nespecific.

Aegolius funereus – minuniță

Minunița este caracteristică zonelor împădurite de *conifere, dar este prezentă și în cele de amestec cu foioase.* Se hrănește cu rozătoare, veverițe, păsări și insecte mai mari. Este solitară și vânează în special noaptea, uneori și la răsăritul sau apusul soarelui. Atinge maturitatea sexuală după primul an. Masculii apără un teritoriu de hrănire relativ mic, cuprins între 1-5 km², în care protejează mai ales cuiburile vechi de ciocănituri. Masculii atrag femelele printr-o serie rapidă de 6-10 fluierături joase care se aud de la o distanță de peste 3 km și prin zboruri executate în apropierea femelei. Dacă o femelă devine interesată, inspectează cuibul oferit și dacă îl acceptă se formează perechea, care este în general monogamă. Perioada ritualului nupțial variază între 2-6 săptămâni în cazul unei perechi. Este o specie sedentară ce depinde de arbori și teritorii împădurite pentru fiecare dintre aspectele vieții sale: înnoptare, cuibărit, hrănire (pândindu-și prada în așteptare pe crengi). Femela depune 3-6 ouă în perioada cuprinsă între martie și iunie, cu o dimensiune medie de 32 x 27 mm. Incubația durează în medie 26-29 de zile și este asigurată de femelă, care este hrănită în tot acest timp de către mascul. Puii devin zburători la 30-36 de zile, însă sunt îngrijiți până la 4-6 săptămâni de către părinți. Uneori, în anii cu hrană abundentă, sunt depuse două ponte.

Specia nu a fost identificată în cuprinsul teritoriului studiat. Prezență improbabilă din cauza lipsei arborilor bătrâni.

Bubo bubo – buhă

Buha este caracteristică zonelor împădurite în care stâncăriile sunt asociate cu pâlcuri de pădure (în special conifere). Se hrănește cu mamifere, cu dimensiuni până la cea a unui iepure adult, păsări cu dimensiuni până la cea a stârcilor și șorecarilor, broaște, șerpi, pești și insecte. Atacă prin surprindere și mamifere mai mari cum sunt vulpile sau puii de căprioară cu o greutate de până la 17 kg. Este activă noaptea sau în crepuscul. Nu are prădători naturali. Zborul este oarecum asemănător cu al șorecarului. Deși este un comportament neobișnuit pentru bufnițe, uneori planează în zbor. Este monogamă, uneori pe viață, și teritorială. Atinge maturitatea sexuală după un an, dar cuibărește de obicei prima dată la 2-3 ani. În perioada ritualului nupțial, perechea scoate sunete specifice repetate la un interval de opt secunde, care se aud de la o distanță de circa 5 km. Masculul oferă femelei câteva opțiuni pentru cuibărit, dintre care femela alege una, care poate fi apoi folosită pe o perioadă de mai mulți ani. Cuibărește în cavitatea unei stânci, folosește cuibul altor specii (berze sau alte răpitoare mari) sau chiar o gaură într-un copac, iar uneori își face cuibul pe sol. Este sedentară. Femela depune în mod obișnuit 2-3 ouă, în prima jumătate a lunii martie. Incubația durează în jur de 34-36 de zile și este asigurată de femelă, care este hrănită în tot acest timp de către mascul. După eclozare, în primele 2-3 săptămâni, femela rămâne cu

puii și fărâmițează hrana adusă de mascul înainte de a-i hrăni. După ieșirea din ou, puii sunt acoperiți cu un puf des, alb murdar. Puii devin zburători la 50-60 de zile, însă rămân dependenți de părinți până în septembrie-noiembrie, când părăsesc teritoriul acestora.

Specia nu a fost identificată în cuprinsul teritoriului studiat. Prezență improbabilă din cauza habitatului nespecific (lipsesc stâncăriile).

Crex crex – cristel de câmp

Eeste o specie caracteristică zonelor joase cum sunt pășunile umede, dar și culturilor agricole (cereale, rapiță, trifoi, cartofi). Masculul atrage femelele printr-un cântec sonor care se aude aproape toată noaptea. Specia este teritorială și poligamă. Teritoriul mediu al unui mascul este de 15,7 ha. După ce formează pereche cu o femelă, rămâne cu aceasta până ce este depusă ponta și apoi atrage altă femelă, schimbându-și teritoriul. Cuibul este așezat într-o scobitură pe sol (12-15 cm diametru și 3-4 cm adâncime) și căptușit cu vegetație. Femelele pot produce o a doua pontă la începutul lunii iulie. Ierneză în Africa. Sosește din cartierele de iernare în a doua parte a lunii aprilie. Femela depune de obicei 8-12 ouă la sfârșitul lunii mai. Incubația durează în medie 19-20 de zile și este asigurată numai de către femelă. După eclozare puii sunt acoperiți cu puf negru, iar ciocul este brun negru. Puii pot părăsi cuibul după o zi sau două. Sunt hrăniți în continuare de către femelă încă 3-4 zile, după care se hrănesc singuri. Puii devin zburători la 34-38 de zile. Succesul cuibăritului este de 80-90% în teritoriile nederanjate și de circa 50% acolo unde pășunile se cosesc, iar culturile agricole se recoltează.

Specia nu a fost identificată în cuprinsul teritoriului studiat. Prezență improbabilă din cauza habitatului nespecific (lipsesc pajiștile).

Emberiza hortulana – presură de grădină

Eeste caracteristică zonelor cu vegetație cu pâlcuri de arbori sau tufe. Suprafețele cu vegetație arbustivă reprezintă unele din habitatele necesare pentru cuibărit și adăpostire. Specia preferă zonele calde. Cuibărește în zonele joase, agricole cu arbori sporadici și crânguri de foioase, în livezi, în pajiști împădurite și în poieni. Specia cuibărește în România. Este o specie migratoare nocturnă pe distanțe lungi. Ierneză în Africa tropicală. Sosește în țară începând cu luna aprilie și pornește spre cartierele de iernare la sfârșitul lunii august/ începutul lunii septembrie. Se hrănește predominant pe sol cu semințe sau alte părți ale plantelor. În perioada de reproducere se hrănește cu o mare varietate de nevertebrate, inclusiv furnici, gândaci, lăcuste, omizi etc. Perioada de reproducere începe la sfârșitul lunii aprilie/începutul lunii mai. Femela depune 4-5 ouă, perioada de incubație durează 11-12 zile. Cuibul este construit de către femelă, sub formă de cupă, din ierburi uscate și este amplasat pe sol. Puii sunt hrăniți de ambii părinți, aceștia părăsesc cuibul după o perioadă de 12-13 zile. Specie monogamă pe perioada unui sezon de reproducere.

Specia nu a fost identificată în cuprinsul teritoriului studiat. Prezență improbabilă din cauza habitatului nespecific (habitate mozaicate – tufărișuri, arborete).

Lullula arborea – ciocârlie de pădure

Ciocârlia de pădure este caracteristică zonelor deschise din pădurile de foioase sau conifere, cu vegetație ierboasă abundentă. Are un zbor ondulatoriu. Cântă dimineața devreme și seara, cântă atât în zbor cât și așezată pe un suport sau chiar pe sol. Este monogamă. Cuibul este construit de către femelă pe sol, într-o zonă protejată de iarbă mai înaltă sau tufișuri. Ierneză în Orientul Mijlociu. Sosește din cartierele de iernare în aprilie. Femela depune în mod obișnuit 3-5 ouă în lunile aprilie-iulie. Incubația durează în jur de 14-15 zile și este asigurată de către femelă. Puii sunt îngrijiți de ambii părinți și devin zburători după 11-13 zile. În cazul în care femela începe incubarea unei noi ponte, masculul are grijă de pui până când devin independenți. Depune două sau trei ponte pe sezon. *Specia nu cuibărește în interiorul pădurilor închise.*

Specia nu a fost identificată în cuprinsul teritoriului studiat. Prezență improbabilă din cauza densității mari a arboretelor tinere.

Picus canus – ghionoaie sură

Specia cuibărește în România, fiind sedentară. Distribuția este relativ uniformă, urmărind însă distribuția habitatelor specifice. Este o specie cu deplasări în general reduse (mai accentuate la exemplarele tinere). În perioada de iarnă, unele exemplare coboară în zone mai joase. Densitățile depind de calitatea habitatelor, prezența arborilor bătrâni și a lemnului mort influențează pozitiv prezența

speciei. Cuibărește în special în habitate forestiere, dar și parcuri și zăvoaie. Preferă pentru cuibărit forestiere cu luminișuri, cu abundență de arbori morți. Intră pentru cuibărit mai spre interior decât ghionoaia verde. Ghionoaia sură este preponderent insectivoră, furnicile reprezentând o parte semnificativă a dietei (adulți și larve). Consumă de asemenea specii de insecte care sunt prezente sub scoarța arborilor și în lemn. Ocazional consumă și hrană vegetală (fructe, semințe, nuci). Perioada de reproducere poate începe devreme, în luna martie, iar depunerea ouălor are loc începând cu luna aprilie. Femela depune de obicei 4-10 ouă, pe care le clocesc ambele sexe (masculul noaptea). Incubarea durează 14-17 zile. Puii devin zburători la 23-27 de zile. Păsările cuibăresc izolat, teritoriul unei perechi poate varia în funcție de calitatea habitatului (în special disponibilitatea de hrană). Cuiburile sunt amplasate în scorburi excavate în trunchiul arborilor înalți morți (sau cu lemn moale).

Specia nu a fost identificată în cuprinsul teritoriului studiat. Prezență improbabilă din cauza lipsei arborilor bătrâni și a lemnului mort.

Sylvia nisoria – silvie porumbacă

Specie migratoare. Sosește de obicei începând cu sfârșitul lunii aprilie/începutul lunii mai și pleacă înapoi spre locurile de iernare în septembrie. *Este des întâlnită în zone cu tufișuri dese, zăvoaie, crânguri tinere, liziere.* Cuibărește în special în zone de pajiști cu tufăriș abundent. Ocazional cuibărește în zone agricole tradiționale, mozaicate (cu șiruri de tufe între parcele). Hrana este formată în principal din nevertebrate (insecte, păianjeni, viermi), mai ales în perioada de reproducere. În afara perioadei de reproducere consumă preponderent fructe de mici dimensiuni. Este specia de silvie de cea mai mare dimensiune de la noi. Acest fapt, împreună cu comportamentul agresiv și coloritul ventral ce imită pe cel al uliului (pasăre de pradă), sunt adaptări ale speciei în direcția protecției teritoriului de cuibărit și descurajarea intrușilor. Perioada de reproducere începe la începutul lui mai și durează până la începutul lunii august. Femela depune o pontă pe an, formată din 3 – 6 ouă, care sunt clocite de ambii părinți pentru o perioadă de 12- 13 zile. Puii sunt hrăniți de ambii părinți și părăsesc cuibul după 10- 11 zile, dar sunt hrăniți în continuare de către părinți. Cuibul este construit în prima etapă de către mascul, sub forma unei platforme pentru a atrage femela. După formarea perechii, ambele sexe participă la construirea cuibului. Acesta are formă unei cupe adânci fiind construit din iarbă, rădăcini, crenguțe, mușchi, păr și este amplasat de obicei în tufișuri și arbuști spinoși.

Specia a fost observată în proximitatea teritoriului studiat, în structurile tinere ale pădurilor mărginite de tufișuri dese cu subarboret de măceș, porumbar, păducel și lemn câinesc.

Anthus campestris – fâsă de câmp

Este o specie migratoare, cuibăritoare în România. Sosește de obicei în luna aprilie și pleacă în luna august. Este migratoare pe distanță lungă, iernând în Africa Subsahariană, Peninsula Arabică și sud-vestul Asiei. Specia preferă habitatele deschise și uscate cu vegetație scundă și tufișuri izolate cum sunt habitatele stepice, marginile terenurilor agricole, pășunile, dar și habitatele semi-deșertice. *Necesită terenuri deschise, fără vegetație compactă arbustivă.* Este o specie preponderent insectivoră, se hrănește pe sol, uneori și în zbor, hrana fiind constituită în mare parte din insecte (Orthoptera, Isoptera, Odonata, Mantodea, Coleoptera), dar și alte nevertebrate (Mollusca), semințe și mai rar vertebrate mici (reptile). Perioada de reproducere se desfășoară de la mijlocul lunii aprilie până la mijlocul lunii august. Depune 1-2 ponte pe an, constituite din 3-6 ouă, clocite preponderent de femelă, dar poate participa și masculul, perioada de incubație fiind de aproximativ 11-14 zile. Puii părăsesc cuibul după o perioadă de 13-14 zile, dar sunt hrăniți în continuare de ambii părinți pentru încă 4-5 săptămâni. Cuibul este construit preponderent de femelă și este constituit din fire de iarbă, frunze și rădăcini, fiind captușit cu fire de păr și materiale vegetale fine. Cuibul este amplasat la nivelul solului în găuri formate de denivelări superficiale, de cele mai multe ori sub plante.

Specia nu a fost identificată în cuprinsul teritoriului studiat. Prezență improbabilă din cauza habitatului nespecific (necesită terenuri deschise, fără vegetație compactă arbustivă).

Lanius minor – sfrâncioc cu frunte neagră

Specia cuibărește în România, fiind migratoare. Sosește de obicei începând cu sfârșitul lunii aprilie / începutul lunii mai și pleacă înapoi spre locurile de iernare spre sfârșitul lunii august. Specia ierneză în sudul continentului African. *Cuibărește în habitate deschise, de pajiști sau mozaicuri agricole, cu arbori, tufișuri, uneori și în livezi.* Preferă pentru cuibărit habitate de pajiște sau pășune cu arbori sau în aliniamente (plopi), inclusiv zăvoaie. Este dependentă de calitatea pajiștilor folosite ca

habitat de cuibărire sau de hrănire. Specia cuibărește semi-colonial și are nevoie de o succesiune de arbori pentru amplasarea cuiburilor. Cuibărește frecvent în arborii de pe marginea șoselelor. Specie aproape exclusiv insectivoră, consumă insecte de talie mare (în special ortoptere și coleoptere). Ocazional consumă păianjeni sau alte nevertebrate. Foarte rar consumă și micromamifere sau păsări de talie mică. Perioada de reproducere poate începe în luna mai, iar depunerea ouălor are loc începând cu mijlocul lunii mai. Depune de obicei 3-7 ouă, pe care le clocește femela (masculul hrănește femela). Incubarea durează 14-16 zile. Puii devin zburători la 14-19 zile. Păsările cuibăresc în general semi-colonial (uneori și izolat), câteva perechi împărțind același teritoriu. Cuiburile sunt elaborate, cu structură din plante verzi, căptușite cu materii vegetale, în special plante aromatice, lână, puf de plante etc; sunt amplasate în arbori pe ramurile laterale.

Specia nu a fost identificată în cuprinsul teritoriului studiat. Prezență improbabilă din cauza habitatului nespecific (cuibărește în habitate deschise, de pajiști sau mozaicuri agricole, cu arbori, tufișuri, uneori și în livezi).

Ficedula albicollis – muscar gulerat

Muscarul gulerat este caracteristic pădurilor de foioase, parcurilor și grădinilor. *Pădurile ripariene aflate în imediata vecinătate a cursului de apă prezintă o importanță majoră. Habitatul preferat este reprezentat de pădurile bogate, mature, cu un coronament aerisit, cu un microclimat umed și răcoros. Are nevoie de prezența lemnului mort.* Se hrănește cu insecte și cu fructe de pădure. Prinde insecte pe care le pândește de pe crengi, din zbor sau de pe sol. Preferă pentru cuibărit arborii maturi și scorburoși. Cuibărește și în cuiburi artificiale. Specia este în general monogamă, însă masculii din regiunile cu o densitate mică a perechilor, după depunerea ouălor de către femelă, pot căuta un nou teritoriu și pot încerca atragerea altor femele. Iernează în Africa. Sosește din cartierele de iernare în aprilie. Femela depune în mod obișnuit 5-7 ouă. Incubația durează 13-15 zile și este asigurată de către femelă. Puii sunt hrăniți de ambii părinți și devin zburători după 12-15 zile. Este depusă o singură pontă pe an.

Specia nu a fost identificată în cuprinsul teritoriului studiat. Prezență improbabilă din cauza habitatului nespecific (prea puține zone ripariene, dar și acestea fără lemn mort).

Ficedula parva – musacr mic

Este caracteristică pădurilor de foioase și de amestec, umbroase și umede. Se hrănește cu insecte și ocazional cu fructe. Este teritorială și monogamă. *Preferă pădurile bătrâne de peste 100 de ani cu mult lemn mort și cu un strat de arbuști redus, evitând pădurile tinere de sub 44 de ani.* Pădurile ripariene prezintă o importanță majoră. Cuibul, situat de obicei în scorbura unui arbore sau în scobitura unei clădiri și mai rar amplasat în tufișuri este alcătuit din mușchi, iarbă și frunze. Este construit la o înălțime de 1-4 m, în cele mai multe cazuri de către femelă. Atinge maturitatea sexuală după un an. Iernează în sudul Asiei și în Africa. Sosește din cartierele de iernare în aprilie. Femela depune în mod obișnuit 4-7 ouă. Incubația durează în jur de 12-15 zile și este asigurată de către femelă, care este hrănită în tot acest timp de către mascul. Puii sunt hrăniți de ambii părinți și devin zburători după 11-15 zile. Este depusă o singură pontă pe an și de obicei perechea folosește același teritoriu de cuibărit mai mulți ani.

Specia nu a fost identificată în cuprinsul teritoriului studiat. Prezență improbabilă din cauza habitatului nespecific (nu sunt păduri peste 100 de ani cu lemn mort).

Buteo buteo – șorecar comun

Este o specie în general sedentară sau parțial migratoare în România. Exemplarele din regiunile nordice coboară în număr mare înspre sud iarna. Cuibărește în zone forestiere (în special păduri, dar și plantații cu suprafețe forestiere mai mari), în zone în care există suficiente spații deschise în imediata apropiere (pajiști, pășuni, terenuri agricole), pe care le folosește pentru hrănire. *Arborii maturi de dimensiuni mari sunt folosiți frecvent pentru amplasarea cuibului. Cuibărește în arborete sau pâlcuri de foioase bătrâne sau de vârstă medie, înalți care pot susține cuibul.* Se hrănește în special cu micromamifere (dar și reptile, păsări de talie mică sau insecte), pe care le vânează zburând la punct fix, la o înălțime de câțiva metri. Ocazional consumă și cadavre, în special pe timpul iernii. Perioada de reproducere începe în Europa de obicei în martie - aprilie. Depunerea ouălor are loc începând cu sfârșitul lunii martie, femela depunând 2-4 ouă, pe care le clocesc mai ales femelele, timp de 33-38 de zile. Puii părăsesc cuibul după 50 - 60 de zile. Perechile cuibăresc izolat. Își construiește cuibul în interiorul suprafețelor forestiere, însă la distanță mică de lizieră. Cuibul este masiv, amplasat la înălțime în

bifurcația crengilor, construit din crengi și resturi vegetale. O pereche poate avea mai multe cuiburi, pe care le utilizează alternativ.

Specia nu a fost identificată în cuprinsul teritoriului studiat. Prezență improbabilă din cauza habitatului nespecific (nu sunt arbori de dimensiuni mari pentru a susține cuibul).

Buteo lagopus – șorecar încălțat

Specia nu cuibărește în România. Este singura specie europeană de șorecar, ce nu cuibărește la noi, fiind prezentă doar în sezonul rece, în principal din noiembrie până în martie. În perioada de iarnă folosește pentru hrănire zonele deschise cu arbori mari sau absenți, întinse: terenuri agricole, pajști și pășuni. Se hrănește în special cu mamifere de talie mică (uneori mai mult de 80% din hrană este asigurată de șoareci). Ocazional consumă și păsări de talie mică, reptile, insecte sau cadavre. Modul de hrănire este similar cu a celorlalte specii de șorecari, pândind prada din zbor (planare sau zbor staționar) sau de pe un suport aflat la înălțime. Adesea vânează direct pe sol.

Specia nu a fost identificată în cuprinsul teritoriului studiat. Prezență improbabilă din cauza habitatului nespecific (nu sunt arbori de dimensiuni mari pentru în apropierea zonelor deschise).

Accipiter nisus – uliul păsărar

Trăiește în zonele de pădure, dar preferă să vâneze în spații deschise, precum lizierele, parcurile și grădinile din zonele apropiate orașelor. Vânează păsări mici și uneori mamifere de talie mică. Păsările migrează peste iarnă în Africa, precum și în sudul și sud-estul Asiei. Este o specie diurnă, cu caracteristica de zbor planat și cu ajutorul aripilor, vanează alte specii diurne de pasări, prin atac surpriza. Ajung la maturitatea sexuală în primii trei ani de viață. Perechile sunt monogame în timpul sezonului de împerechere, dar își schimbă deseori partenerii în anul care urmează. Cuibărește în păduri mature de vârstă medie, preferându-le pe cele mai puțin închegate. Are nevoie de prezența lemnului mort. Cuiburile sunt construite la îmbinarea crengilor din arbori, iar teritoriile de împerechere sunt spațioase, deoarece perechile de ulii nu tolerează alte cuiburi în zona. De obicei, uliul păsărar are între trei și șase ouă, depuse în luna mai. În funcție de zona în care se afla, ulii pot scoate ouăle din luna aprilie și până în luna august. Incubația durează între 32 și 34 de zile, după care femela hrănește puii, iar masculul asigură hrana. Puii își parasesc cuibul după alte 27 sau 31 de zile, dar revin pentru a fi hrăniți. La trei sau patru săptămâni după ce au parasit pentru prima oară cuibul, puii sunt capabili să se hrănească singuri. Este singura generație de pui pe care ulii o scot pe an.

Specia nu a fost identificată în cuprinsul teritoriului studiat. Prezență improbabilă din cauza habitatului nespecific (pădurile sunt tinere și foarte dese, fără lemn mort).

Accipiter gentilis – uliul porumbar

Habitatul specific constă în păduri de foioase sau conifere unde poate captura păsări de talie mică sau specii de porumbei. Acestea reprezintă hrana primară a uliului porumbar. Uliul porumbar este o specie în general sedentară, cu toate că poate efectua migrații altitudinale în funcție de scăderea temperaturii în anotimpul rece, din zonele înalte la cele de câmpie. Este prezent în habitate de pădure de toate tipurile, atât cu frunze căzătoare cât și de conifere. Cuibărește solitar, de obicei în arbori cu coronamentul bogat, cum sunt stejarii sau brazii, dar poate cuibări și în regiuni mai joase, în zone din apropierea trupurilor de apă, în sălcete sau plopi albi și negri. Cuibărește în arborete sau pâlcuri de foioase bătrâne sau de vârstă medie. Perechile sunt monogame și se formează de obicei pe toată durata vieții, perioada de cuibărit desfășurându-se în lunile mai-august. Cuibul este amenajat la îmbinarea crengilor groase cât mai aproape de trunchiul copacului și are un diametru de aproximativ 1 m, fiind format din crenguțe uscate, excremente, puf și pene. Puii sunt hrăniți de ambii părinți până învață să zboare și devin independenți. Hrana constă de obicei din păsări de talie mică sau porumbei sălbatici, dar prinde adesea și rozătoare, reptile și chiar amfibieni. Ulii porumbari devin activi pentru reproducere din al doilea an de viață. Femelele depun 2-4 ouă în lunile aprilie-mai, incubația este de 28-38 zile. Puii dezvoltă penajul de juvenili la aproximativ 62-73 de zile de la eclozare, părinții îngrijindu-i în tot acest timp. Puii devin independenți la aproximativ 65-75 de zile de la eclozare și părăsesc cuibul în căutarea hranei. Perechile au de obicei o singură pontă pe sezon, dar pot avea două ponte în cazul în care prima este pierdută.

Specia nu a fost identificată în cuprinsul teritoriului studiat. Prezență improbabilă din cauza habitatului nespecific (cuibărește în arborete sau pâlcuri de foioase bătrâne sau de vârstă medie.).

Falco subbuteo – șoimul rândunelelor

Este o specie migratoare pe întreg arealul de răspândire. Sosește în Europa începând cu luna aprilie - și pleacă înspre cartierele de iernare din Africa centrală și sudică în luna octombrie. Cuibărește în habitate semi-deschise, de tipul silvostepelor (zone de stepă cu păduri rare sau reduse ca suprafață, ori deschise). Este întâlnit în zone pajiști/pășuni sau mozaicuri agricole tradiționale, cu arbori maturi, *păduri de mici dimensiuni*, zăvoaie. Intră adesea și în parcurile mari din orașe. Se hrănește în special cu insecte de talie mare (mai ales Orthoptere, precum greieri, lăcuste, cosași, dar și alte specii) și păsări de talie mică, pe care le prinde în zbor activ. Este un vânător foarte agil, putând executa manevre foarte precise în zbor, inclusiv în zone cu obstacole (coronamentul arborilor). Ocazional consumă și alte animale (șopârle, micromamifere). Perioada de reproducere începe în luna mai. Depunerea ouălor are loc începând cu luna mai, femela depunând 2-4 ouă, pe care le clocesc timp de 28-33 de zile. Puii părăsesc cuibul după 28-34 de zile. Perechile cuibăresc izolat, teritorial. Ocupă cuiburi folosite de alte specii, în special din familia Corvidelor, dar și cuiburi ale altor specii de răpitoare. Cuiburile pot fi folosite ani consecutivi (nu neapărat de aceeași pereche).

Specia a fost observată în proximitatea teritoriului studiat.

Falco tinnunculus – vânturel roșu

Este o specie în general sedentară sau parțial migratoare în România. Exemplarele din regiunile nordice coboară spre sud iarna, în funcție de grosimea stratului de zăpadă. Cuibărește în special în habitate deschise, precum pajiști/pășuni sau mozaicuri agricole tradiționale, *cu arbori maturi*, livezi, liziere, zăvoaie. Poate cuibări și în localități, în parcuri. Se hrănește în special cu rozătoare (dar și reptile, păsări de talie mică sau insecte), pe care le vânează zburând la punct fix, la o înălțime de câțiva metri. În zonele nordice și centrale ale Europei, hrana preponderentă este reprezentată de micromamifere, în timp ce în sud și nordul Africii, insectele de talie mare domină în dietă. Când vânează, zboară la punct fix cu coada răsfirată în formă de evantai și bătaii rapide de aripi - fapt care i-a adus și numele popular: vânturel. Perioada de reproducere începe în Europa de obicei în martie - aprilie. Depunerea ouălor are loc începând cu luna aprilie, femela depunând 3-6 ouă, pe care le clocesc femelele, timp de 27-31 de zile. Puii părăsesc cuibul după 27-35 de zile. Perechile cuibăresc izolat. Ocupă cuiburi abandonate de alte specii, mai ales Corvide. Cuibărește adesea și pe suporturi de tip poliță (pe ziduri, clădiri, pervazuri, turnuri, stânci).

Specia nu a fost identificată în cuprinsul teritoriului studiat. Prezență improbabilă din cauza preferinței pentru arbori maturi.

Perdix perdix - potârniche

Specia este sedentară și *reprezentativă în habitatele agricole*, de asemenea cuibărend și în habitate de stepă joase, respectiv pășuni sau fânețe, precum și zone inundabile din apropierea cursurilor de apă. Habitatul preferat al acestei specii este reprezentat de terenurile agricole, dar poate fi observată și în zone cu dune de nisip, turbării sau chiar zone mlăștinoase. Sezonul de cuibărit începe în lunile aprilie-mai și durează până în lunile septembrie-octombrie ale anului. Cuibul este amenajat la nivelul solului în adâncituri sau la baza vegetației dense, femela căptușindu-l cu puf și fire de iarbă sau crenguțe. În cazul în care cuibul sau ouăle sunt distruse femela poate depune o nouă pontă, dar în mod firesc specia are o singură generație de pui pe an. La sfârșitul sezonului de cuibărit, atât femelele cât și masculii se grupează în stoluri de până la 10-15 indivizi. Hrana este în mare parte vegetală, constând în semințe și cereale pe care le culege din terenurile agricole în urma treieratului, dar în sezonul de cuibărit consumă și insecte, moluște sau alte nevertebrate. Păsările devin active pentru reproducere din al doilea an de viață. Femelele depun 14-16 ouă în lunile martie-aprilie, incubația fiind de 18-21 zile. Puii dezvoltă penajul de juvenili la aproximativ 40-55 zile de la eclozare, dar încep să se hrănească singuri la 10-14 zile de la eclozare. Masculul revine la cuib unde se îngrijește de pui împreună cu femela abia după eclozarea puilor, rămânând cu aceștia până când puii încep să se hrănească singuri.

Specia nu a fost identificată în cuprinsul teritoriului studiat. Prezență improbabilă din cauza habitatului nespecific (preferă habitate agricole).

Coturnix coturnix – prepeliță

Prepelita este oaspete de vara, sosind la noi în luna aprilie. Cel mai des o întâlnim în zonele de câmpie, în *miristi sau în câmpurile cu faneata sau lucerna*. Preferă zonele de pajiști cu vegetație suficient de înaltă unde să se poată ascunde, dar să nu fie mai înaltă de 1 m. Cuibul îl face pe pamant. Femela

depune până la 15 oua pe care le clocește singura. Perioada de incubare este de 21 de zile. Puii sunt crescuți exclusiv de către femela. Sporul anual de pui depinde foarte mult de capriciile naturii. În anii cu ploii multe și abundente sunt foarte multe cuiburi distruse de suvoaiele de apă. Puii sunt hrăniți în prima parte a vieții lor cu insecte și larve iar mai târziu învăț să mănânce diferite semințe și fructe.

Specia nu a fost identificată în cuprinsul teritoriului studiat. Prezență improbabilă din cauza habitatului nespecific (preferă zonele de pajiști).

Phasianus colchicus – fazan

Specia cuibărește în România, fiind sedentară. Este prezentă în peisajele agricole, în zonele cu teren arabil, pajiști și pășuni, miriști, margini de localități cu vegetație abundentă etc. În zonele native de distribuție, specia are o dietă bazată pe materie vegetală, cum sunt fructele, semințele, frunzele, mugurii dar și insecte și vertebrate mici. În regiunile unde specia este introdusă, aceasta este omnivoră și oportunistă, consumând de asemenea reptile, mamifere mici și puii altor păsări. Perioada de reproducere diferă în funcție de zona de distribuție. Ponta este formată din 7-14 ouă, incubată pentru 22-25 de zile. Cuibul este simplu, construit din materiale vegetale într-o adâncitură superficială, pe sol. Este o specie poligamă, un mascul reproducându-se cu mai multe femele.

Specia nu a fost identificată în cuprinsul teritoriului studiat. Prezență improbabilă din cauza habitatului nespecific (preferă zonele de pajiști).

Charadrius dubius – prundăraș gulerat mic

Specie de țărm, poate fi observată pe malul apelor curgătoare, sau pe malul lacurilor, dar și în zone mlăștinoase în special în migrație. Vizitator de vară în majoritatea Europei, iernează în Africa mediteraneeană și centrală, la sud de Sahara. Părăsește locurile de cuibărit între iulie și septembrie, și revine în luna martie. Se hrănesc în zone de mal cu insecte, păianjeni, viermi și alte nevertebrate în special acvatice. Se hrănește în timpul zilei, în zonele mlăștinoase și ocazional în ape mici. Specia este monogamă pentru sezonul de împerechere. La întoarcerea pe teritoriile de cuibărire, masculii creează mici cuiburi pe pământ, în zonele de mal, adesea cu pietriș. Femela decide ce cuib va folosi. Perechile cuibăresc solitar sau în grupuri restrânse. Împerecherea are loc în perioada aprilie-iunie. Ambii părinți clocesc trei-cinci oua, timp de 24-25 de zile. Ambii părinți, au grijă de pui până când își iau zborul, la 25-27 de zile după eclozare. Perechile scot unul sau două rânduri de pui pe an.

Specia nu a fost identificată în cuprinsul teritoriului studiat. Prezență improbabilă din cauza habitatului nespecific (preferă malul apelor curgătoare sau malul lacurilor).

Actitis hypoleucos – fluierar de munte

Este caracteristic zonelor de mal ale râurilor, pâraielor sau a lacurilor. Poate fi văzut într-o varietate de habitate în timpul iernii, inclusiv în estuare, mlăștini sărate, locuri umede din apropierea coastelor sau din interior. Cuibul este deseori ascuns printre arbori și tufișuri. Se hrănește cu nevertebrate, pești, amfibieni, moluște etc. Se hrănește mai mult izbind cu ciocul, în timpul zilei. Cuibul este o mică adâncitură în pietrișul de pe marginea râurilor sau în pământ, construit de femela, uneori ascuns printre copaci și tufișuri. În perioada mai-iunie, femela depune trei sau patru oua, clocește de ambii parteneri pentru 21-22 de zile. Cei doi părinți au grijă de pui, puii părăsind cuibul la 26-28 de zile de la eclozare. Perechile scot doar un singur rând de pui pe an.

Specia nu a fost identificată în cuprinsul teritoriului studiat. Prezență improbabilă din cauza habitatului nespecific (preferă malul apelor curgătoare, pâraielor sau lacurilor).

Scolopax rusticola – sitar de pădure

Întâlnit frecvent în păduri de amestec sau de conifere cu strat ierbos dens, zone umede pentru hrănire, zone uscate pentru odihnă și zone deschise pentru zbor. Suprafața propice a habitatului în aria naturală protejată este formată din pădurile de foioase, întinse și nefragmentate, care conțin tufișuri dense, un strat ierbos bogat și care au în apropiere un mozaic de habitate care includ zone uscate și calde pentru odihnă, zone umede pentru hrănit și zone deschise pentru zbor. Păsările din zonele vestice sunt rezidente, dar populațiile nordice iernează în sudul Europei, ajungând spre sud până la Mediterana și nordul Africii, ajungând în teritoriile de iernare spre sfârșitul lunii noiembrie, întorcându-se în teritoriile de cuibărit în martie-mai. Specia se hrănește preponderent noaptea, prin scormonirea solului și a litierei de frunze cu ciocul lung. Începe reproducerea de la vârsta de 2 ani. Masculii sunt poligami, iar în amiezile de primăvară zboară în față și în spate deasupra pădurii în căutarea femelelor. După împerechere, masculul

își continuă etalarea zborului căutând mai multe femele. Cuibărește în *zonele împădurite cu arbori bătrâni*, utilizând atât zonele împădurite cât și terenurile deschise pentru hrănire. Are nevoie de prezența lemnului mort. Cuibul este amenajat într-o depresiune sau scobitură puțin adâncă direct pe sol, construit din material vegetal. Cuibăritul are loc în lunile februarie-iulie. Un număr de 2-5 ouă sunt clocite de femelă pentru 21-24 de zile. Puii părăsesc cuibul imediat și dezvoltă pene după 15-20 de zile, dar nu sunt independenți până la vârsta de 5-6 săptămâni. Femelele cresc una, ocazional două generații pe sezon.

Specia nu a fost identificată în cuprinsul teritoriului studiat. Prezență improbabilă din cauza habitatului nespecific (pădurile sunt tinere și foarte dese, fără lemn mort).

Columba palumbus- porumbel gulerat

Poate fi găsit în zone cu arbori, parcuri și grădini, ba chiar și în centrul orașelor. Se hrănește pe pajisti și pe suprafețe agricole. Este o specie sedentară în sudul și în vestul Europei. Gregar, se găsește deseori în stoluri foarte mari, dar nu în timpul sezonului de împerechere. Atinge maturitatea sexuală la vârsta de un an. În ritualul nuptial, masculul merge tantom, își umflă gatul, ține aripile jos și ține coada în formă de evantai. După acestea, urmează un zbor în care produce sunete asemănătoare aplauzelor cu aripile, zboară ca și cum ar fi de sus, apoi planează spre pământ. Masculul strânge materialul de construcție pentru cuib, iar femela îl construiește, un cuib murdar, din crengute, ierburi și frunze. *Cuibărește în zonele împădurite cu arbori bătrâni*. Specie monogamă. Sezonul de împerechere începe în luna aprilie, când sunt depuse două ouă pe care părinții le vor cloci cu randul, timp de 17 zile. Părinții își hrănesc puii apoi cu "lapte de porumbel", alimente regurgitate din gusa. Puii părăsesc cuibul la 29-35 de zile după ce au ieșit din ou, uneori și mai devreme, dacă le este deranjat cuibul. Uneori, pasările scot și două rânduri de pui pe an.

Specia nu a fost identificată în cuprinsul teritoriului studiat. Prezență improbabilă din cauza habitatului nespecific (pădurile sunt tinere).

Columba oenas – porumbel de scorbură

Se hrănește pe pajisti și suprafețe agricole, pășuni cu arbori seculari. Preferă habitate mozaicate, pâlcuri de arbori și arbuști în zonele deschise agricole.

Specia nu a fost identificată în cuprinsul teritoriului studiat. Prezență improbabilă din cauza habitatului nespecific (pădurile sunt tinere).

Streptopelia turtur – turturică

Cuibărește în păduri deschise de foioase din zone joase cu subarboret abundent din apropierea zonelor agricole, zăvoaie, desișuri de tufe cu arbori sau aliniamente cu subarboret abundent. În zonele de iernare este prezentă în zone semi-deschise, precum și stepă și semi-deșert; ocupă și habitatele cu plantații de măslin, palmieri, salcâm și tufărișuri. *Se regăsește în pădurile dese, cu subarboret bogat*. Se hrănește în principal cu hrană de origine vegetală, în special semințe, pe care le adună de pe sol. Ocazional consumă și nevertebrate: insecte, pupe, răme și melci mici. Perioada de reproducere începe în luna mai. Femela depune de obicei 2 ouă, pe care le clocesc ambele sexe. Incubarea durează 13-14 zile. Puii sunt hrăniți de ambii părinți și părăsesc cuibul după aproximativ 20 de zile. Cuibul este construit sub formă de platformă din ramuri, tulpini și rădăcini; acesta este amplasat în arbori, arbuști sau gard viu. Ocazional folosește cuiburile vechi de sturz cântător și sfrâncioc roșiatic.

Specia a fost observată în proximitatea teritoriului studiat, în structurile tinere ale pădurilor mărginite de tufișuri dese cu subarboret de măceș, porumbar, păducel și lemn câinesc.

Streptopelia decaocto – guguștiuc

Specia cuibărește în România, fiind sedentară. Specia a devenit sinantropă, ocupând majoritatea tipurilor de habitate din interiorul și proximitatea localităților, cum sunt grădinile, parcurile și livezile. Preferă habitate mozaicate, arborete și livezi. Specia consumă preponderent hrană de natură vegetală, cum sunt semințele, fructele și alte materiale vegetale, dar consumă ocazional moluște, insecte și larvele acestora. Perioada de reproducere se desfășoară pe tot parcursul anului, dar mai accentuat în perioada caldă a anului, martie - octombrie. Ponta este formată de obicei din două ouă, care sunt clocite pentru o perioadă de 14-16 zile. Puii părăsesc cuibul la 15-19 zile de la eclozare. Poate depune mai multe ponte într-un an. Cuibul este de obicei construit din ramuri, tulpini și rădăcini și este amplasat în arbori, tufe înalte, dar și în cadrul construcțiilor antropice (stâlpi, acoperișuri, elemente de clădiri etc.).

Specia a fost observată în proximitatea teritoriului studiat, în structurile tinere ale pădurilor mărginite de tufişuri dese cu subarboret de măceş, porumbar, păducel şi lemn câinesc.

Cuculus canorus – cuc

Este o specie migratoare care se reproducere în România. Soseşte începând cu jumătatea lunii aprilie şi pleacă spre locurile de iernare în lunile august-septembrie. Specia apare în habitate foarte variate, astfel crescând diversitatea speciilor cu posibilitate de a fi parazitare. În timpul reproducerii, specia este întâlnită în majoritatea tipurilor de păduri, liziere, păduri în regenerare, pajişti cu arbori izolaţi sau tufişuri înalte, întinderi de stof, livezi, grădini dar şi în zone antropizate. Consumă preponderent insecte, mai ales sub formă de larve, dar consumă şi păianjeni, melci, foarte rar fructe, iar uneori ouă sau pui ale altor specii de păsări. Perioada de reproducere începe de la sfârşitul lunii aprilie şi ţine până în luna iunie. Este o specie cu parazitism de reproducere obligatoriu, femela fiind capabilă să depună un ou în cuibul unei specii gazdă, eliminând în acelaşi timp un ou al acesteia. Ouăle au diferite caracteristici cromatice, în funcţie de specializarea femelei pentru parazitarea cuiburilor unei anumite specii de pasăre cântătoare. Femela poate depune 9 - 12 ouă într-un sezon. Oul este clocit de specia gazdă şi eclozează după 11 - 12 zile, puiul eliminând din cuib ouăle şi puii speciei gazdă. Este hrănit la cuib de adulţii speciei parazitare pentru o perioadă de 17 - 18 zile şi apoi continuă să fie hrănit după ce părăseşte cuibul pentru încă 2 - 3 săptămâni.

Specia a fost observată în proximitatea teritoriului studiat, în structurile tinere ale pădurilor mărginite de tufişuri dese cu subarboret de măceş, porumbar, păducel şi lemn câinesc.

Athene noctua – cucuvea

Este o specie sedentară în România, de zone deschise şi semideschise, cuibărend într-o gamă foarte largă de habitate, precum livezi, parcuri, grădini, zone de pajişti şi păşuni. În România însă, specia este majoritar asociată cu habitatele antropice (zone rurale, ferme etc.). Este importantă prezenţa arborilor şi arbuştilor între parcelele agricole. Specie carnivoră, consumă insecte (în special cu zbor crepuscular şi nocturn, precum ortoptere, dermaptere, lepidoptere), mamifere de talie mică (şoareci), uneori râme. Dieta preponderentă se schimbă cu latitudinea, proporţia de nevertebrate (în special insecte) crescând dinspre nord spre sud (datorită disponibilităţii mai reduse de micromamifere în zonele mediteraneene). Perioada de reproducere începe devreme, în prima parte a lunii martie. Depune 3-6 ouă, pe care le clocesc femelele, timp de 28 - 33 de zile. Puii părăsesc cuibul după 30 - 35 de zile. Perechile cuibăresc izolat. Cuibul este rudimentar, constând adesea într-o zonă curăţată şi uşor scobită, amplasat în cavităţi, situate într-o gamă foarte largă de locaţii: arbori, clădiri (adesea în horn sau pod), ruine, anexe abandonate, pereţi verticali de loess. Ocupă şi scorburile artificiale amplasate în locaţii potrivite.

Specia nu a fost identificată în cuprinsul teritoriului studiat. Prezenţă improbabilă din cauza habitatului nespecific (păduri închise).

Lanius excubitor – sfrâncioc mare

Specia cuibăreşte în România, fiind sedentară. Majoritatea populaţiilor sunt migratoare sau parţial migratoare; unele exemplare coboară probabil înspre zone cu climat mai blând. În perioada de iarnă, numărul exemplarelor creşte, prin influx de indivizi din zonele nordice. Cuibăreşte în *habitate deschise, de pajişti sau mozaicuri agricole, cu arbori înalţi*; uneori şi în livezi. Preferă pentru cuibărit habitate cu arbori înalţi izolaţi sau în aliniamente (plopi), inclusiv zăvoaie. Specie carnivoră, se hrăneşte în special cu vertebrate de talie mică (rozătoare, şopârle, broaşte, păsări de talie mică) şi insecte de talie mare. Perioada de reproducere poate începe devreme, în luna martie, iar depunerea ouălor are loc începând cu luna aprilie. Femela depune de obicei 4-10 ouă, pe care le clocesc ambele sexe (masculul noaptea). Incubarea durează 14-17 de zile. Puii devin zburători la 23-27 de zile. Păsările cuibăresc izolat, teritoriul unei perechi poate varia în funcţie de calitatea habitatului (în special disponibilitatea de hrană). Cuiburile sunt elaborate, cu structură din crengi, căptuşite cu materii vegetale, pene, lână etc; sunt amplasate în arbori înalţi, la înălţime mare, la ramificaţia crengilor.

Specia nu a fost identificată în cuprinsul teritoriului studiat. Prezenţă improbabilă din cauza habitatului nespecific (păduri închise, din care lipsesc arborii înalţi).

Sturnus vulgaris - graur

Specia cuibăreşte în România, fiind parţial migratoare. În sudul Moldovei, foarte mulţi indivizi rămân peste iarnă (în special în iernile mai blânde). În afara sezonului de cuibărit, pot apărea în aceste

regiuni și indivizi din populații mai nordice. Specia cuibărește în *habitate deschise* unde sunt prezente locuri propice de cuibărire, reprezentate de arbori scorburoși și construcții antropice în care se găsesc cavități, cu acces la locuri de hrănire de tipul zonelor agricole sau alte zone cu vegetație scundă, inclusiv parcuri și grădini. Arborii solitari, vegetația arbustivă, reprezintă potențiale habitate de cuibărit și adăpost. În afara perioadei de cuibărire este prezent într-o varietate mare de habitate, dar mai ales în habitatele agricole. Specia este omnivoră și oportunistă, dieta fiind variabilă în funcție de sezon și regiune. Se hrănește de obicei la nivelul solului, dar culege hrana și din tufe sau arbori. Este predominant insectivoră, mai ales în perioada de reproducere, preferând o gamă largă de insecte (furnici, fluturi, albine, viespi, cărăbuși, muște etc.), dar și alte nevertebrate (melci, păianjeni, râme, miriapode etc.). Se hrănește și cu vertebrate, preferând broaștele, tritonii și șopârlele. În ceea ce privește hrana vegetală, aceasta este foarte variabilă, cuprinzând: fructe de măr, păr, cireș, prun, corn, viță-de-vie, soc, sorb, etc., dar și cereale. Cuibărește începând cu luna aprilie, până în luna iunie. Depune 1-2 ponte pe an, formate din 4 - 6 ouă, incubate preponderent de femelă, pentru o perioadă de 11 - 14 zile. Puii sunt hrăniți la cuib de ambii părinți pentru o perioadă de 21 de zile, și încă 5 zile după ce au părăsit cuibul. Locul de amplasare a cuibului este reprezentat de cavități localizate în arbori, stânci și în construcții antropice, specia ocupând cu succes și cuiburile artificiale. Cuibul este construit din crenguțe, fire de iarbă, pene, păr și lână, masculul împodobind deseori cuibul cu flori sau frunze proaspete. Este o specie în general monogamă, dar prezintă și poliginie, un mascul putând avea până la cinci partenere. În general cuibărește solitar, dar cuibărește și sub formă de colonii, acolo unde habitatele permit acest lucru, depunerea pontelor desfășurându-se sincron în cadrul coloniilor.

Specia nu a fost identificată în cuprinsul teritoriului studiat. Prezență improbabilă din cauza habitatului nespecific (păduri închise, preferă arborii solitari).

Passer domesticus, - vrabie de casă

Specia cuibărește în România, fiind sedentară. Cuibărește în toate habitatele antropizate, de la localități (rural și urban), ferme, platforme industriale etc., oriunde găsește construcții în care își amplasează cuiburile. *Se hrănește pe pajiști și pe suprafețe agricole.* Este predominant vegetariană, consumând în special semințe de ierburi, muguri, fructe mici și o largă varietate de resturi provenite din gospodăriile oamenilor. Suplimentar, în proporție mult mai redusă, consumă hrană animală (în special nevertebrate). Puii sunt hrăniți în primele zile exclusiv cu hrană animală (păduchi de plante și alte insecte). Perioada de reproducere începe devreme, încă din luna februarie. Depune de obicei 2-5 ouă, pe care le clocesc ambii parteneri. Incubarea durează 11-14 zile. Puii devin zburători la 14-16 zile. Păsările cuibăresc colonial, în grupuri laxe de câte 10-20 de perechi. Poate avea 3 (uneori 4) ponte pe an. Cuiburile construite din materii vegetale, căptușite cu pene; sunt amplasate în crăpăturile clădirilor, sub țiglele acoperișurilor, cuiburi de berze, uneori arbori.

Specia nu a fost identificată în cuprinsul teritoriului studiat. Prezență improbabilă din cauza habitatului nespecific (păduri închise).

Fringilla montifringilla – cintează de iarnă

Traiește în păduri de mesteacan și de conifere în sezonul de împerechere și în păduri de foioase pe timp de toamnă și de iarnă. Cuibărește în Rusia de nord și în Peninsula Scandinava, dar uneori și mai la sud. Migrează pentru a ierna în sudul Europei, Africa de Nord, Asia Centrală, sosind pe terenurile de iernat în septembrie, pentru a pleca înapoi în perioada martie-aprilie. *Prezența arborilor bătrâni și a lemnului mort influențează pozitiv prezența speciei.* Se hrănește în frunzis, vară, iar pe timp de iarnă coboară pe sol pentru hrană. Formează stoluri de mii de pasări iarnă. Atinge maturitatea sexuală la vârsta de un an. Femela construiește cuibul în forma de cupă cu mușchi, iarba, fire de par, la înălțime, în conifere. Perechea este monogamă pentru un sezon de împerechere. Împerecherea începe în mai-iulie, când sunt depuse patru-sapte ouă, care sunt clocite 11-12 zile. Masculul hrănește femela în timp ce ea clocește ouale. Ambii părinți hrănesc puii, care vor parasi cuibul după 13-14 zile de la eclozare. Perechile au uneori și două ponte.

Specia nu a fost identificată în cuprinsul teritoriului studiat. Prezență improbabilă din cauza habitatului nespecific (păduri închise, din care lipsesc arborii bătrâni).

Carduelis flammea - inăriță

Inarita vine iarna la noi din nord, nord-est. Hrana este alcatuită din diferite semințe și muguri. Cuibărește în colonii mai dispersate sau asociații de cuiburi în zone cu tufarisuri.

Specia nu a fost identificată în cuprinsul teritoriului studiat. Prezență improbabilă din cauza habitatului nespecific (preferă pajiștile).

Fringilla coelebs – cintează

Specia cuibărește în România, fiind parțial migratoare. Migrează mai devreme și pe distanțe mai lungi în special femelele și imaturii; dintre masculi, un număr mai mare rămâne și peste iarnă. Specia ierneză în Europa sudică. *Prezența arborilor bătrâni și a lemnului mort influențează pozitiv prezența speciei.* Cuibărește în habitate forestiere, parcuri cu arbori abundenți și maturi, uneori în aliniamente de arbori sau zăvoaie de-a lungul râurilor. Ocupă orice fel de habitat forestier, de la păduri de conifere, până la pădurile de stejar sau plop din zonele joase. Are cea mai variată dietă dintre cinteze, predominant nevertebrate mici și larvele lor, dar și semințe și muguri. Puii sunt hrăniți cu larve de nevertebrate. Perioada de reproducere începe în luna aprilie, iar depunerea ouălor are loc începând cu luna mai. Depune de obicei 4-5 ouă, pe care le clocește femela. Incubarea durează 10-16 zile. Puii devin zburători la 11-18 zile. Păsările cuibăresc solitar. Cuiburile sunt elaborate, cu structură din crengi, căptușite cu materii vegetale, pene etc; sunt amplasate în arbori, de obicei la înălțimi mari.

Specia nu a fost identificată în cuprinsul teritoriului studiat. Prezență improbabilă din cauza habitatului nespecific (pădurile sunt tinere).

Carduelis chloris – florinte

Este o specie migratoare ce ierneză în Africa și ajunge pentru cuibărit în martie-aprilie. *Preferă habitate deschise cu arbori izolați.* Cuibărește în diferite specii de arbori, la o înălțime cuprinsă între 1,5 și 4 m, fiind identificate cuiburi chiar și la 20 m de sol. Cuibul este construit de femelă din ierburi, fire subțiri de rădăcini, rămurele sau mușchi și este căptușit cu fibre vegetale subțiri, păr și pene. e hrănesc cu semințe ale plantelor din flora spontană, de cereale și ale unor copaci sau tufișuri. În timpul cuibăritului consumă mai mult nevertebrate.

Specia nu a fost identificată în cuprinsul teritoriului studiat. Prezență improbabilă din cauza habitatului nespecific (pădurile sunt dense).

Serinus serinus – cânăraș

Pădurile deschise sunt favorabile pentru reproducere. Își construiește cuibul într-un arbust sau arbore, depunând 3-5 ouă. *Este caracteristică zonelor deschise cultivate și zonelor cu vegetație cu pâlcuri de arbori cu tufe.* Formează stoluri în afara sezonului de reproducere, uneori amestecate cu alte cinteze. Hrana este în principal semințe și, în sezonul de reproducere, insecte.

Specia nu a fost identificată în cuprinsul teritoriului studiat. Prezență improbabilă din cauza habitatului nespecific (pădurile sunt dense, închise).

Carduelis spinus – scatiu

Cuibărește în România în zonele montane. Iarna coboară și în zonele de câmpie și poate fi observat frecvent în parcuri și grădini. *Este o specie asociată habitatelor deschise cu arbori izolați, terenurilor agricole.* Scatiul se hrănește cu semințele produse de copaci, în general cu cele asociate cu coniferele însă, mai ales iarna, consumă și semințele de mesteacan și arin. Cuibul este construit în arbori, din mici crengute, iarba și licheni, și este captusit cu vegetație și păr. Femela depune 4-5 ouă în 1-2 serii pe an. Puii eclozează după aproximativ 12-13 zile.

Specia nu a fost identificată în cuprinsul teritoriului studiat. Prezență improbabilă din cauza habitatului nespecific (pădurile sunt dense, închise).

Carduelis carduelis – sticlete

Specia cuibărește în România, fiind în general sedentară. Înregistrează mișcări ample pe timpul iernii, în funcție de severitatea acestora, putându-se deplasa înspre regiuni mai sudice în numere mari. Cuibărește într-o gamă foarte variată de habitate, în arbori sau tufe, precum *habitate forestiere deschise*, parcuri cu arbori abundenți, livezi și grădini, aliniamente de arbori sau zăvoaie de-a lungul râurilor. Ocupă orice fel de habitat semi-deschis, inclusiv habitate antropice (localități). Are o gamă variată de hrană, predominant plante (muguri, flori, fructe), iar în sezonul rece în special semințe și fructe uscate - cu preferință pentru specii de Asteracee; suplimentar consumă nevertebrate mici și larvele lor. Perioada de reproducere începe în luna aprilie. Depune de obicei 4-6 ouă, pe care le clocește femela. Incubarea durează 9-12 zile. Puii devin zburători la 13-18 zile. Poate avea 2 ponte pe an. Păsările cuibăresc solitar sau în grupuri mici (mai multe cuiburi pe un arbore). Cuiburile sunt elaborate, cu structură din crengi,

căptușite cu materii vegetale (mușchi, iarbă), pânză de păianjen, păr de animale, pene etc; sunt amplasate în arbori sau tufe.

Specia nu a fost identificată în cuprinsul teritoriului studiat. Prezență improbabilă din cauza habitatului nespecific (pădurile sunt dense, închise).

Carduelis cannabina – cânepar

Specia este prezentă în zonele deschise și semideschise, pe terenuri arabile și pășuni. Habitatul tipic este reprezentat de zonele deschise cu mărăcini și tufărișuri. Se hrănește cu diverse semințe și boabe de plante sălbatice, buruieni și plante cultivate (cânepă, margarete, ștevie, troscot, păpădie, susai, scânțeiută, ciulin, muștar sălbatic, măcriș, traista-ciobanului, răcuină, mătasea miresei, cruciuliță, păducel, mestecăn etc), boabe de grâu, dudu și mure. Printre insectele cu care se hrănește cel mai frecvent se numără omizile, gândacii (mai ales crisomelide), gărgărițele, muștele. Puii sunt hrăniți cu insecte și semințe descojite. În timpul verii, câneparul se cocoțează pe ierburi sau tufișuri joase pentru a se hrăni și se agăța în mod acrobatic de tulpinile flexibile. Toamna, se hrănește mai ales la sol, pe care la sfârșitul verii au căzut semințe și boabe.

Specia nu a fost identificată în cuprinsul teritoriului studiat. Prezență improbabilă din cauza habitatului nespecific (pădurile sunt dense, închise).

Loxia curvirostra – forfecuță

Trăiește obișnuit în pădurile de conifere mature, alcătuite din molid, brad sau pin, mai rar în păduri de amestec. În România este sedentară și preferă zona coniferelor, dar s-a semnalat și la limita superioară a pădurilor mixte, frecvent este întâlnită între 1300 și 1700 m; iarna uneori coboară spre văi; adesea apare în parcurile orașelor. Este o pasăre monogamă, care stă în perechi tot anul. Forfecuța nu are epocă fixă de cuibărit; dacă are condiții bune de hrană, se reproduce în orice anotimp, chiar și iarna, pe timpul celor mai mari geruri. Cuibul este construit pe ramuri de conifere, la înălțime de 2-20 m, lângă trunchi sau spre vârful lor, el are formă de cupă sau strachină și este alcătuit la bază din rămurele de conifere, diverse graminee, mușchi, licheni și păr animal, căptușit cu resturi vegetale fine, păr de animale, pene ș.a. Cuibul este construit de către femelă, masculul contribuind cu materiale. Femela depune 2-6 ouă, câte unul zilnic, pe care le clocește singură timp de 12-16 zile. Puii sunt nidicoli; ei sunt acoperiți de femelă circa o săptămână după ecloziune, timp în care masculul aduce hrană la cuib; după aceasta, ambii părinți hrănesc puii. Puii părăsesc cuibul la 14-22 de zile, depinzând de adulți încă alte 3-4 săptămâni. La început, ciocurile puilor nu sunt curbate și ei nu pot să scoată semințele din conuri. O pereche poate avea până la 2-4 ponte într-un an, în funcție de disponibilitatea hranei. Forfecuța se hrănește cu semințe, în special de conifere, mai rar cu insecte și larvele lor. Cu ajutorul ciocului puternic și cu mandibulele încrucișate taie și desfac conurile de conifere de unde scot semințele cu care se hrănesc.

Specia nu a fost identificată în cuprinsul teritoriului studiat. Prezență improbabilă din cauza habitatului nespecific (preferă pădurile de conifere).

Coccothraustes coccothraustes - botgros

Specia cuibărește în România, fiind sedentară. Înregistrează mișcări ample pe timpul iernii, în funcție de disponibilitatea resurselor de hrană. Cuibărește în habitate forestiere, în special în păduri de foioase cu carpen, în amestec cu cvercinee sau alte specii. Uneori apare și în păduri de amestec cu rășinoase, în special în partea joasă a acestora, din punct de vedere altitudinal. Specia se regăsește în habitatele închise și semideschise. Consumă în special hrană vegetală, în special semințe, muguri sau flori. *Semințele de carpen* constituie o parte semnificativă a hranei. Consumă și semințe lemnoase greu de deschis (precum semințe de cireșe), pe care le sparge cu ajutorul ciocului masiv. Puii sunt hrăniți în special cu nevertebrate de talie mică. Cuibărește în arborete sau pâlcuri de foioase bătrâne sau de vârstă medie. Perioada de reproducere începe la sfârșitul lunii martie. Depune de obicei 3-5 ouă, pe care le clocește femela. Incubarea durează 11-13 zile. Puii devin zburători la 12-13 zile. Păsările cuibăresc solitar sau în grupuri mici (mai multe cuiburi pe un arbore). Cuiburile sunt elaborate, cu structură din crengi, căptușite cu materii vegetale (mușchi, iarbă, licheni etc); sunt amplasate în arbori, de obicei la înălțime.

Specia nu a fost identificată în cuprinsul teritoriului studiat. Suprafețele propice cu carpen vârstnic sunt reduce.

Emberiza citrinella – presură galbenă

Este o pasăre parțial migratoare. Preferă *habitatele deschise*, cum sunt pajiștile cu tufe izolate, tufișuri extinse, păduri în regenerare, marginea zonelor arabile. În sezonul cald preferă ținuturile împădurite de șes și de deal, unde cuibărește. Iarna coboară în ținuturi joase, descoperite de câmp, unde apar și exemplare nordice. Se hrănește cu insecte, melcișori, semințe.

Specia nu a fost identificată în cuprinsul teritoriului studiat. Prezență improbabilă din cauza habitatului nespecific (pădurile sunt dense, închise).

Miliaria (Emberiza) calandra – presură sură

Specia cuibărește în România, fiind parțial migratoare (în special în partea nordică a țării și în zonele dealurilor înalte). Iarna, o parte din populație formează stoluri și se deplasează spre sudul țării sau migrează spre sudul Europei și nordul Africii. Specia este prezentă în *zone agricole deschise*, predominant cu cereale, plante de nutreț și leguminoase, în pajiști cu tufișuri, dar și în zone semi-naturale de la periferia zonelor rurale. Hrana constă din semințe (predominant cereale) sau alte părți ale plantelor. Vara, în special în perioada de reproducere consumă un procent ridicat de nevertebrate: insecte mici, păianjeni, melci etc. Perioada de reproducere începe în luna martie. Femela depune 1-2 ponte anual, formate din 1 - 7 ouă. Incubația durează 12 - 14 zile. Puii părăsesc cuibul după 9 - 13 zile, uneori înainte de a fi capabili de zbor. Cuibul este construit de femelă, din iarbă uscată, tulpini și rădăcini fine de plante, fiind camuflat de obicei pe sol în iarbă sau printre plantele ruderales din zona terenurilor agricole. Puii sunt hrăniți de către femelă, ocazional poate participa și masculul la hrănirea acestora.

Specia nu a fost identificată în cuprinsul teritoriului studiat. Prezență improbabilă din cauza habitatului nespecific (pădurile sunt dense, închise).

Pyrrhula pyrrhula - mugurar

Specia cuibărește în România, fiind sedentară. În afara perioadei de cuibărit specia poate fi observată pe tot teritoriul țării, existând influx de indivizi din nordul Europei și din Siberia. Ocupă pădurile de foioase, de amestec și de conifere, din *etajul montan*, acolo unde sunt desișuri sau unde există un strat subarbutiv bogat. În suprafața sitului, *habitatul de hrănire este alcătuit din terenuri agricole*. Consumă în principal semințe, fructe, muguri și lăstari aparținând unei varietăți mari de specii de plante, inclusiv fagul, molidul și stejarul. Consumă ocazional și nevertebrate, mai intens în perioada de cuibărire, puii fiind hrăniți preponderent cu insecte și larvele acestora. Perioada de reproducere se desfășoară de la sfârșitul lunii martie până în luna septembrie. Depune două, ocazional trei ponte pe an, formate din 4 - 6 ouă, care sunt clocite de către femelă pentru 12 - 14 zile. Puii sunt hrăniți la cuib de ambii părinți și sunt capabili de zbor după 14 - 16 zile. Cuibul este construit de către femelă din iarbă uscată, fibre vegetale, rădăcini, mușchi, licheni și frunze, cu baza construită din crenguțe, acesta fiind plasat în tufărișuri dense, desișuri, în arborete tinere sau în partea inferioară a coronamentului coniferelor.

Specia nu a fost identificată în cuprinsul teritoriului studiat. Prezență improbabilă din cauza habitatului nespecific (preferă terenurile agricole în sit).

Strix aluco – huhurez mic

Este o specie cuibăritoare și sedentară în România. Trăiește în *păduri deschise și semi-deschise*, în zone stâncoase cu arbori și tufăriș, parcuri, zone agricole cu pâlcuri de pădure. Uneori poate fi observat în grădini și orașe pe clădiri (în hornurile caselor abandonate) sau vânând rozătoare în apropierea gospodăriilor. Specie carnivoră, se hrănește predominant cu mamifere mici (șoareci), dar consumă și nevertebrate (insecte, viermi, melci). Ocazional se hrănește și cu reptile, amfibieni, pești și păsări mici (precum vrabia de casă). Majoritatea prăzii este localizată după sunet și capturată pe sol după ce a fost urmărită de pe diferite suporturi (în cazuri excepționale poate vâna și din zbor). Perioada de reproducere începe devreme, începând cu luna februarie. Depune 2-9 ouă, pe care le clocește femela, timp de 28 - 30 de zile, perioadă în care este hrănită de către mascul. Ecloziunea este asincronă. Puii părăsesc cuibul după 25 - 30 de zile dar rămân în preajma adulților și sunt hrăniți de către aceștia pentru încă trei luni. Cuibărește în scorburi, clădiri abandonate, uneori în cuiburile abandonate de coțofană sau veveriță. Ocupă și scorburile artificiale amplasate dacă cele naturale lipsesc.

Specia nu a fost identificată în cuprinsul teritoriului studiat. Prezență improbabilă din cauza habitatului nespecific (pădurile sunt dense, închise).

Merops apiaster – prigorie

Este o specie migratoare, cuibăritoare în România. Sosește de obicei la sfârșitul lunii aprilie – începutul lunii mai și pleacă în luna august. Este migratoare pe distanță lungă, iernând în Africa sub-sahariană. Este o specie de *zone deschise*, largi, însoțite și cu precipitații mai reduse. Cuibărește în zone cu soluri nisipoase sau argiloase, cu rupturi sau alunecări de teren, unde solul este expus, relativ vertical, în care își poate săpa galerii. De asemenea, cuibărește în malurile înalte, lutoase, ale râurilor din zonele joase. Specie strict insectivoră, consumă mai ales specii din familia Hymenopterelor: bondari, viespi, albine. Insectele sunt prinse din aer, apoi se folosește de suportul pe care se așază pentru a îndepărta acul prin lovituri repetate. Suplimentar, consumă și alte specii de insecte pe care le prinde din aer: libelule, lăcuste, cicade etc. Reproducerea Perioada de reproducere începe în luna mai. Cuibărește în zone cu soluri nisipoase sau argiloase, cu rupturi sau alunecări de teren, unde solul este expus, relativ vertical, în care își poate săpa galerii. De asemenea, cuibărește în malurile înalte, lutoase, ale râurilor din zonele joase. Depunerea ouălor are loc începând cu luna aprilie, femela depunând 4-10 ouă, pe care le clocesc ambele sexe 13-20 de zile. Puii părăsesc cuibul după 30-31 zile. La hrănirea puilor, foarte multe perechi au un individ ajutor, care este de obicei un pui din sezonul precedent. Perechile cuibăresc colonial, marea majoritate întorcându-se din migrație în colonia din anul precedent. Cuibul este amplasat la capătul tunelului săpat în pereții lutoși (galeria cuibului poate avea 70 – 150 de cm).

Specia nu a fost identificată în cuprinsul teritoriului studiat. Prezență improbabilă din cauza habitatului nespecific (pădurile sunt dense, închise).

Upupa epops – pupăză

Specia cuibărește în România, fiind migratoare. Sosește începând cu mijlocul lunii martie și pleacă în luna septembrie. Este migratoare de distanță lungă, iernând în Africa Sub-sahariană. Cuibărește în special în *habitate deschise și semi-deschise*, precum pajiști/pășuni cu arbori maturi, livezi, aliniamente de arbori, zăvoaie. Intră și în zone de terenuri agricole, cu agricultură tradițională (mozaicuri de suprafețe reduse, alternând cu vegetație naturală). Pupăza este predominant insectivoră, speciile mari din sol reprezentând majoritatea dietei (greieri, coropișnițe, diverse coleoptere, larve de fluturi etc.). Consumă suplimentar și alte specii de nevertebrate care sunt prezente pe sau în sol (viermi), dar și vertebrate de mici dimensiuni (șopârle, șerpi, broaște). Începutul perioadei de reproducere în Europa se întinde din luna februarie (zonele mediteraneene), până în mai (zonele nordice). Femela depune de obicei 5-8 ouă, pe care le clocesc femelele, hrănite de masculi. Incubarea durează 15-18 zile. Puii devin zburători la 22-28 de zile. Păsările cuibăresc izolat, teritoriul unei perechi poate varia în funcție de calitatea habitatului (în special disponibilitatea de hrană). Folosește pentru amplasarea cuibului o largă varietate de structuri: scorburi în arbori bătrâni, pereți de stâncă sau grohotiș, acoperișuri, ziduri vechi sau clădiri abandonate etc.

Specia nu a fost identificată în cuprinsul teritoriului studiat. Prezență improbabilă din cauza habitatului nespecific (pădurile sunt dense, închise).

Jynx torquilla – capîntortură

Specia cuibărește în România, fiind migratoare. Sosește începând cu sfârșitul lunii martie și pleacă în luna august. Este migratoare de distanță lungă, iernând în Africa Subsahariană. Cuibărește în special în *habitate deschise*, precum pajiști/pășuni cu arbori maturi, livezi, liziere, zăvoaie. Prezența arborilor maturi cu cavități naturale sau excavate de alte specii de ciocănitori este obligatorie (din moment ce nu își excavează singură scorbura). Capîntortura este preponderent insectivoră, furnicile reprezentând majoritatea dietei (în special larve și pupe). Consumă suplimentar și alte specii de insecte care sunt prezente pe sol, sau păianjeni și alte nevertebrate. Ocazional consumă și fructe mici ale plantelor de la nivelul solului. Este singura specie de ciocănitore migratoare din Europa. Din cauza faptului că nu își poate săpa singură scorburi, depinde de alte specii de ciocănitori. Suplimentar, *prezența arborilor maturi în habitatele de cuibărire este obligatorie. Perioada de reproducere începe în luna aprilie, iar depunerea ouălor are loc începând cu luna mai.* Femela depune de obicei 7-12 ouă, pe care le clocesc ambele sexe. Incubarea durează 11-12 zile. Puii devin zburători la 20-22 de zile. Păsările cuibăresc izolat, teritoriul unei perechi poate varia în funcție de calitatea habitatului (în special disponibilitatea de hrană). Cuiburile sunt amplasate în scorburi existente în trunchiul arborilor.

Specia nu a fost identificată în cuprinsul teritoriului studiat. Prezență improbabilă din cauza habitatului nespecific (pădurile sunt dense, închise, fără arbori bătrâni).

Picus viridis – ghionoaie verde

Specia cuibărește în România, fiind sedentară. Este o specie cu deplasări în general reduse (mai accentuate la exemplarele tinere). Este o specie în general forestieră, preferând pădurile de foioase, cu poieni și terenuri deschise în apropiere (*evită masivele compacte, întinse*). Cuibărește și în zăvoaie sau parcuri cu arbori maturi. Densitățile depind de calitatea habitatelor, *prezența arborilor bătrâni și a lemnului mort* influențează pozitiv prezența speciei. Ghionoaia verde este preponderent insectivoră, furnicile reprezentând o parte majoritară a dietei (adulți și larve). Preferă mușuroaiele din pajiști. Consumă de asemenea specii de insecte care sunt prezente sub scoarța arborilor și în lemn. Ocazional consumă și hrană vegetală (fructe, semințe, nuci). Perioada de reproducere poate începe devreme, în luna martie, iar depunerea ouălor are loc începând cu luna aprilie. Femela depune de obicei 5-8 ouă, pe care le clocesc ambele sexe (masculul noaptea). Incubarea durează 14-17 zile. Puii devin zburători la 23-27 de zile. Păsările cuibăresc izolat, teritoriul unei perechi poate varia în funcție de calitatea habitatului (în special disponibilitatea de hrană). Cuiburile sunt amplasate în scorburi excavate în *trunchiul arborilor înalți morți* (sau cu lemn moale). Cuibărește în zonele împădurite cu *arbori bătrâni*.

Specia nu a fost identificată în cuprinsul teritoriului studiat. Prezență improbabilă din cauza habitatului nespecific (pădurile sunt dense, tinere, închise, fără arbori bătrâni).

Dendrocopos major – ciocănitoare pestriță mare

Specia cuibărește în România, fiind sedentară. Prezența este constantă, fiind o specie cu deplasări în general reduse (mai accentuate la exemplarele tinere). În perioada de iarnă, unele exemplare coboară în zone mai joase. Este foarte răspândită și nepretențioasă, având o distribuție în general uniformă pe întreg teritoriul țării (cu densități care depind de calitatea habitatelor). Cuibărește într-o gamă foarte largă de habitate: *forestiere cu arbori bătrâni și lemn mort*, parcuri, grădini, livezi. Preferă pentru cuibărit habitate cu abundență de arbori, dar poate cuibări și în arbori izolați sau aliniamente (inclusiv zăvoaie). Ciocănitoarea pestriță mare este omnivoră, însă preponderent carnivoră (dieta diferă sezonal și în funcție de disponibilitatea de hrană). Consumă în special nevertebrate (de pe arbori), iar dintre materiile vegetale, nuci, ghinde, semințe, muguri și ocazional sevă de arbori. Ocazional consumă și ouă ale altor specii de păsări. Dintre ciocănitori, este una dintre speciile cu ce mai diversă dietă. Perioada de reproducere poate începe devreme, chiar în luna februarie, iar depunerea ouălor are loc începând cu luna aprilie. Femela depune de obicei 4-8 ouă, pe care le clocesc ambele sexe. Incubarea durează 10-12 de zile. Puii devin zburători la 20-23 de zile. Păsările cuibăresc izolat, teritoriul unei perechi poate varia în funcție de calitatea habitatului (în special disponibilitatea de hrană). Cuiburile sunt amplasate în *scorburi excavate în trunchiul arborilor*. De obicei sapă o scorbură nouă în fiecare an, activitate la care participă ambele sexe (preponderent însă fiind masculul).

Specia nu a fost identificată în cuprinsul teritoriului studiat. Prezență improbabilă din cauza habitatului nespecific (pădurile sunt dense, tinere, închise, fără arbori bătrâni sau lemn mort).

Galerida cristata – ciocârlan

Trăiește în *habitate deschise, inclusiv antropice*. Specie diurnă, se hraneste pe sol sau sapa la suprafata, si uneori înhață insecte din zbor. Dacă hrana este puțină, atunci pasarile se strang in stoluri pentru a se hrani. Sunt teritoriale în sezonul de împerechere. Ating maturitatea sexuala la varsta de un an. Masculul atrage femela dupa ce alearga cu gatul întins, cântând si bătând din aripi. Femela construiește un cuib de iarba într-o denivelare din pamant. În perioada martie-iulie sunt depuse între trei și șase oua, de 23 de mm lungime, oua clocite de femela timp de 11-13 zile. Puii parasesc cuibul la 9-12 zile dupa eclozare. Puii continua sa fie hraniti de parinti pentru inca doua-trei saptamani de la momentul în care au invatat as zboare. Pot avea si doua sau trei ponte pe an.

Specia nu a fost identificată în cuprinsul teritoriului studiat. Prezență improbabilă din cauza habitatului nespecific (pădurile sunt dense, închise).

Alauda arvensis – ciocârlie de câmp

Populația migratoare centrală, de nord și de est din Europa, a ciocârliei de câmp efectuează migrații sezoniere, deplasându-se spre sud în lunile septembrie-octombrie, pe perioada de iarnă, revenind apoi pentru cuibărit în lunile martie-aprilie al anului următor. Zonele preferate sunt reprezentate de *pajiști și pășuni, preferă ecosistemele ierboase întinse*. Cuibăritul se desfășoară între lunile iunie-august, perechile monogame formându-se relativ devreme în aprilie-mai. La formarea perechilor ambii parteneri se înalță de la sol, ajungând și până la 50-100 m, efectuând piruete unul în jurul celuilalt și urmărindu-

se unul pe altul cântând în același timp pe diferite triluri, coborând apoi spre sol cu pauze de plutire în aer. Cuibul este construit *direct pe sol* într-o adâncitură căptușită cu frunze și paie, parte interioară având și material mai fin, cum sunt părul și pânzele de păianjen. Ambii parteneri au grijă de pui, hrănindu-I cu insecte și semințe. Toamna devine tăcută, adunându-se în stoluri mici, mai ales pe miriști, foarte puține rămânând pe timp de iarnă. Păsările devin active pentru reproducere din al doilea an de viață. Femelele depun 3-5 ouă în lunile mai-iunie, incubajia fiind de 11-15 zile. Puii sunt hrăniți de ambii părinți până la vârsta de 8-10 zile, părăsind cuibul și devenind independenți după aproximativ 25 de zile. Perechile au o singură pontă pe an.

Specia nu a fost identificată în cuprinsul teritoriului studiat. Prezență improbabilă din cauza habitatului nespecific (pădurile sunt dense, închise).

Hirundo rustica – rândunică

Specia cuibărește în România, fiind migratoare. Sosește de obicei începând cu sfârșitul lunii martie și pleacă înapoi spre locurile de iernare spre sfârșitul lunii septembrie / începutul lunii octombrie. Specia cuibărește în special în zone antropice rurale, *deschise, cu suprafețe mozaicate de habitate agricole, pășuni și pajiști*, pe care le folosește intensiv pentru hrănire. Intră adesea și în orașe, în special în zonele periferice. În migrație, folosesc întinderile de stof ca loc de odihnă. Specie aproape exclusiv insectivoră, consumă în special insectele zburătoare pe care le prinde în zbor. Suplimentar consumă și alte nevertebrate (păianjeni, alte artropode). Ocazional consumă semințe sau fructe mici, în cartierele de iernare. Perioada de reproducere începe în luna aprilie, când păsările sosite din migrație ocupă teritoriile și cuiburile din anii precedenți, sau construiesc altele noi. Depunerea ouălor are loc începând cu luna aprilie, femela depunând 2-7 ouă, pe care le clocește 13-16 zile. Puii părăsesc cuibul după 18-27 zile. Poate avea 2 (uneori 3) ponte pe an. Perechile cuibăresc izolat, sau grupat (2 - 30 de perechi), cuiburile fiind separate de distanțe cuprinse între câțiva zeci de centimetri și câțiva metri. Cuibul este elaborat, fiind construit din peleți de noroi amestecați cu fibre vegetale (iarbă, paie etc), păr, pene. Este amplasat pe polițe situate cel mai adesea în interiorul sau exteriorul construcțiilor: grajduri, magazii, poduri, guri de mină. În trecut, specia cuibărea în guri de peșteri, stâncării, scorburi etc., însă în prezent locațiile antropice sunt preponderente.

Specia nu a fost identificată în cuprinsul teritoriului studiat. Prezență improbabilă din cauza habitatului nespecific (preferă zonele deschise).

Delichon urbica – lăstun de casă

Este o specie migratoare, cuibăritoare în România. Sosește de obicei începând cu sfârșitul lunii martie/ începutul lunii aprilie și pleacă înapoi spre locurile de iernare spre sfârșitul lunii septembrie / începutul lunii octombrie. Specia *cuibărește colonial, adesea în sate, ferme, orașe, în zone antropice rurale, deschise*, dar și pe stâncăriile din zonele neantropizate. În afara perioadei de cuibărit înnoptează adesea în arbori. Specie insectivoră, consumă în special insectele zburătoare pe care le prinde în zbor, adesea la înălțime mare. Ocazional aterizează pe sol sau vegetație pentru a prinde insecte. Suplimentar consumă și alte nevertebrate (păianjeni, sau alte artropode). Perioada de reproducere începe în luna mai. Femela depune de obicei 2 ponte pe an, formate din 1-7 ouă, femela și masculul clocind alternativ 14-16 zile. Puii părăsesc cuibul după 22-32 zile, perioadă în care sunt hrăniți de ambii părinți. Aceștia se întorc la cuib pentru a înnopta și sunt hrăniți de către adulții câteva zile, uneori puii rămân în colonie câteva săptămâni. Cuibăresc în colonii de zeci până la câteva sute de perechi atât în mediul rural cât și în mediul urban. Cuibul este construit de ambele sexe în 12-14 zile, din noroi, ca o cupă închisă, sub streșina caselor, grinzile podurilor, în colțul ferestrelor sau balcoanele blocurilor. Cei ce cuibăresc în zonele naturale, își atașează cuibul pe versanții stâncoși.

Specia nu a fost identificată în cuprinsul teritoriului studiat. Prezență improbabilă din cauza habitatului nespecific (preferă zonele deschise).

Oriolus oriolus – grangur

Grangurul este o specie migratoare care cuibărește în România. Sosește de obicei în a doua jumătate a lunii aprilie și pleacă spre locurile de iernare pe la sfârșitul lunii august. Specia iernează în jumătatea sudică a Africii. Cuibărește într-o varietate mare de habitate, acolo unde sunt prezenți arborii, incluzând pădurile de foioase și de amestec, pădurile ripariene, parcuri, livezi, grădini, dar și zonele arabile unde sunt prezente pâlcuri izolate de arbori. Este o specie omnivoră, hrănindu-se în principal cu nevertebrate și fructe, dar ocazional și cu semințe, nectar, polen, mai rar cu reptile de dimensiuni mici,

micromamifere, ouăle și puii altor specii de păsări, de obicei de dimensiuni mici. Perioada de reproducere se desfășoară între lunile mai - iunie, uneori și începutul lunii iulie. Ponta este formată din 2 - 6 ouă, clocite de ambele sexe pentru o perioadă de 13 - 20 zile. Puii sunt hrăniți la cuib de ambii părinți și părăsesc cuibul la 13 - 20 de zile de la eclozare, aceștia fiind îngrijiți de părinți uneori până la perioada de început a migrației. Cuibul este construit în arbori în cadrul unei bifurcații orizontale sub forma unui hamac țesut din diverse materiale de natură vegetală, pene, păr, lână, dar și materiale de origine antropică (fire de plastic, hârtie etc.).

Specia a fost observată în proximitatea teritoriului studiat, în zonele ripariene.

Garrulus glandarius – gaiță

Specia cuibărește în România, fiind sedentară. Specia *preferă habitatele forestiere*, mai ales pădurile de foioase *cu arbori bătrâni*, dar apare și în pajiști cu arbori, livezi, parcuri, grădini și cimitire. În partea nordică a distribuției este comună și în pădurile de conifere. Evită în general zonele deschise. Este o specie omnivoră, hrana diferind în funcție de sezon. În perioada de cuibărit preferă insectele, mai ales sub formă larvară, pe care le culege din coronamentul arborilor. De multe ori prădează cuiburile altor specii de păsări, hrănindu-se cu puii acestora. În perioadele mai reci ale anului preferă fructele și semințele, mai ales alunele de pădure, nucile și ghindele, pe cele din urmă ascunzându-le în litieră sau în pământ. Se hrănește în general individual sau în familii. Gaița este cunoscută pentru comportamentul de a ascunde ghindele în perioadele mai reci, un individ putând depozita până la 3000 de ghinde. Acest comportament face ca specia să fie una foarte importantă pentru dispersia speciilor de stejari. Perioada de reproducere începe de obicei la mijlocul lunii aprilie. Femela depune 3 - 10 ouă, pe care le clocește pentru o perioadă de 16 - 19 zile. Puii sunt hrăniți la cuib de ambii părinți pentru o perioadă de 19 - 23 de zile. După ce au părăsit cuibul, juvenili sunt dependenți pe părinți pentru încă 6 - 7 săptămâni. Cuibărește solitar, cuibul fiind construit de ambii adulți din ramuri și alte materiale vegetale și este plasat de obicei la 4 - 6 metri înălțime, bine ascuns în coronamentul arborilor, rareori în cavitați.

Specia nu a fost identificată în cuprinsul teritoriului studiat. Prezență improbabilă din cauza habitatului nespecific (nu sub arbori bătrâni).

Corvus corone – cioară grivă

În România, cioara grivă este prezentă în toate tipurile de habitate, dar preferă zonele din afara regiunilor urbane, cu precădere cele aglomerate, însă poate fi observată în zonele rurale. Cel mai adesea poate fi observată în apropierea zonelor umede, cum sunt bălțile, râurile, lacurile, mărginite sau apropiate de *terenuri agricole*. Specia este sedentară în arealul de distribuție european și asiatic, fiind prezentă pe tot parcursul anului în apropierea locurilor de cuibărit pe care le reutilizează de la an la an. Sezonul de cuibărit este același ca și la rudele sale din vestul Europei, respectiv ciorile negre, perioada de reproducere începând în lunile februarie-aprilie și terminându-se în lunile iunie-iulie, în funcție de diferențele de temperatură apărute la finalul sezonului de iarnă. În restul anului, specia poate fi observată aproape în permanență pe terenurile agricole din apropierea locurilor de cuibărit. Perechile sunt monogame, cuibărind solitar și formându-se numai pe perioada sezonului de cuibărit. Cuibul este alcătuit din crenguțe și resturi menajere, întărit cu excremente, fiind amplasat în *arborii înalți*, marginile stâncilor, clădiri abandonate sau stâlpi de curent. Puii sunt îngrijiți de ambii părinți până când aceștia învață să zboare. Ca și rudele sale, cioara grivă are o gamă diversificată de hrană ce constă în cereale, fructe și semințe, dar poate captura și mamifere mici, șopârle sau ouă ale altor specii de păsări mai mici, iar în unele cazuri poate fi și necrofagă hrănindu-se cu stârvuri de animale. Femelele depun 4-6 ouă în lunile martie-aprilie, incubația fiind de 17-19 zile, fiind efectuată numai de femelă, care este hrănită de mascul. Puii sunt hrăniți de ambii părinți până la vârsta de 32-36 zile, părăsind cuibul după această perioadă. Perechile au o singură pontă pe an.

Specia nu a fost identificată în cuprinsul teritoriului studiat. Prezență improbabilă din cauza habitatului nespecific (lipsește arborii înalți).

Corvus frugilegus – cioară de semănătură

Specia cuibărește în România, fiind sedentară. Specia este prezentă într-o mare varietate de habitate, cum ar fi: parcuri, terenuri agricole, pășuni, fânațe, localități (atrasă de sursele de hrană mai ales de la gropile de gunoi). Cuibărește atât în localități cât și în zonele deschise, în aliniamente de arbori sau pâlcuri de pădure / plantații. În perioada de iarnă înnoptează în numere mari în interiorul orașelor. Este o specie omnivoră. Consumă o gamă largă de hrană vegetală și animală, dar se hrănește predominant

cu insecte și râme. Poate fi observată hrănindu-se în stoluri pe terenuri agricole și pe pajiști în compania stâncuțelor, precum și în zonele de depozitare a deșeurilor. De asemenea consumă și animale vertebrate (broaște, șopârle, mamifere mici, pui de păsări) și ouăle altor specii de păsări mici. La fel ca majoritatea rudelor sale, cioara de semănătură își face provizii pentru iarnă ascunzând semințe și nuci. Cioara de semănătură este o specie importantă pentru protecția naturii, deoarece de cuiburile acestora beneficiază pentru cuibărit și alte specii de păsări. Vânturelul de seară, specie rară și periclitată, cuibărește doar în cuiburile abandonate ale ciorilor de semănătură. De asemenea și vânturelul roșu și ciuful de pădure refolosec aceste cuiburi. Perioada de reproducere începe devreme, începând cu luna martie. Este o specie monogamă. Femela depune 2-7 ouă, pe care le clocește pentru o perioadă de aproximativ 16-18 zile. Puii sunt hrăniți de ambii părinți și rămân cu aceștia și după ce au părăsit cuibul, fiind hrăniți pentru încă șase săptămâni. Cuibărește în colonii formate din câteva perechi sau chiar mii de perechi. Cuiburile sunt construite de ambii părinți din nuiele și sunt căptușite cu rădăcini, frunze și ierburi uscate. Acestea sunt amplasate apropiate în coronamentul *arborilor înalți*.

Specia nu a fost identificată în cuprinsul teritoriului studiat. Prezență improbabilă din cauza habitatului nespecific (lipsesc arborii înalți).

Corvus monedula – stâncuță

Specia cuibărește în România, fiind sedentară. Pe parcursul iernii, o parte din indivizii populațiilor nord-europene ierneză în România. Stâncuța poate fi întâlnită într-o mare varietate de habitate. Cuibărește în localități, parcuri și grădini cu arbori de *foioase bătrâni*, regiuni cultivate, în cariere, stânci și pe faleze înalte stâncoase. Este o specie omnivoră. Poate fi observată hrănindu-se pe terenuri agricole împreună cu alte ciori sau grauri. În perioada de reproducere hrana este formată în special din nevertebrate culese de pe sol: lăcuste, furnici, muște, omizi, gândaci etc. Ocazional consumă ouăle altor specii de păsări. Se hrănește și cu resturi menajere, semințe sau fructe. Este o specie foarte sociabilă, de obicei este observată în stoluri sau perechi. Perechile sunt menținute uneori pe toată perioada vieții. Perioada de reproducere începe la mijlocul lunii aprilie. Este o specie monogamă. Femela depune 3-8 ouă, pe care le clocește pentru o perioadă de aproximativ 17- 19 zile. Puii sunt hrăniți de către părinți pentru aproximativ o lună. Cuibul este construit de ambii adulți, fundația este realizată din crenguțe intercalate cu noroi și bălegar, iar interiorul în formă de cupă este căptușit cu mușchi, pene, lână și păr. Cuibărește semicolonial. Mai multe perechi cuibăresc în imediata apropiere, pe coșurile de pe acoperiș, dar și în anumite cavități, cum ar fi: aerisiri, scorburi, peșteri, fisuri în stâncă, sub acoperișuri etc. După ce puii au părăsit cuibul, formează grupuri mari împreună cu adulții și alți indivizi.

Specia nu a fost identificată în cuprinsul teritoriului studiat. Prezență improbabilă din cauza habitatului nespecific (lipsesc arborii bătrâni).

Corvus corax - corb

Specia cuibărește în România, fiind sedentară. Specia utilizează o gamă foarte largă de habitate pe întreaga zonă de distribuție (zone de coastă, montane, tundră, stepă etc.), însă în România este preponderent forestieră, cuibărind însă și în zone stâncoase sau zone deschise (adesea pe stâlpii de înaltă tensiune). Pentru hrănire folosește atât *habitatele forestiere, cât mai ales zonele deschise din apropiere*. Cuibărește în habitate de păduri de foioase, deplasându-se pentru hrană chiar și la distanțe de peste 40 km de la cuib. Este o specie omnivoră și oportunistă. Consumă în special hrană animală (nevertebrate, păsări - inclusiv ouă, mamifere, reptile etc.). Este frecvent întâlnit în zonele de depozitare a deșeurilor și deseori consumă cadavre sau resturi animale din zonele cu abatoare, unde se adună uneori zeci de indivizi. Cuibărește foarte devreme, începând cu luna februarie. Depune de obicei 4 - 6 ouă, care sunt clocite în special de femelă (masculul doar ocazional), pentru o perioadă de 20 - 25 de zile. Eclozarea este asincronă, astfel că perioada până când sunt hrăniți în cuib și devin capabili de zbor este de 4 - 7 săptămâni. Cuibul este construit de ambii părinți din crengi uscate și alte materiale vegetale, este masiv (până la 1,5 metri în diametru) și amplasat în coroana arborilor, stâncărie sau adesea pe suporturi artificiale (stâlpi de înaltă tensiune, turnuri).

Specia nu a fost identificată în cuprinsul teritoriului studiat. Prezență puțin probabilă din cauza habitatului nespecific (lipsesc arborii bătrâni).

Nucifraga caryocatactes – alunar

Specia cuibărește în România, fiind sedentară. Alunarul este prezent în pădurile de conifere de la altitudine mare. Cuibărește în zone montane, bogate în alune și semințe, unde își face provizii pentru iarnă. Este o specie omnivoră. În perioada de reproducere hrana este formată în special din nevertebrate: râme, păianjeni, lăcuste, bondari, viespi; în mod excepțional consumă rozătoare și păsări mici. Iarna se hrănește din proviziile de nuci și semințe pe care le-a depozitat în sol la sfârșitul verii și toamna. Alunarii își fac provizii pentru iarnă, ascunzând alune, nuci și semințe în sol, la baza copacilor, sub mușchi sau în crăpăturile din scoarța copacilor. Păsările memorează locația astfel încât iarna găsesc hrana chiar și sub un strat gros de zăpadă. La fel ca și alte specii de corvide, alunarul contribuie la răspândirea semințelor diverselor specii de arbori. Perioada de reproducere începe devreme, începând cu luna martie. Femela depune 2-5 ouă, pe care le clocesc ambii părinți pentru o perioadă de aproximativ 16- 18 zile. Puii sunt hrăniți de către adulți pentru circa 23 de zile. După ce aceștia părăsesc cuibul, mai stau alături de adulți încă trei luni, perioadă în care învață comportamentul de hrănire al adulților. Cuibărește solitar. Cuibul este construit de ambii adulți din ramuri și alte materiale vegetale și este amplasat în conifere dense, aproape de trunchiul arborelui la aproximativ 6 metri înălțime.

Specia nu a fost identificată în cuprinsul teritoriului studiat. Prezență improbabilă din cauza habitatului nespecific (lipsește arborii bătrâni de foioase).

Parus palustris – pițigoi sur

Este o pasăre sedentară întâlnită în păduri de foioase și de amestec din câmpie, preferând desișuri cu frunziș bogat și grădini neglijate, poate fi întâlnit până la altitudini de 1.300 m. În România este o specie comună, întâlnită în pădurile de foioase de stejar sau de fag, în special sectoarele din preajma apelor, putând ajunge până la peste 1000 m altitudine, poate fi întâlnit și în grădini și livezi cu pomi bătrâni, în perdelele forestiere, parcurile din localități. Pițigoiul sur este o specie sedentară, dar toamna și iarna hoinărește în căutarea hranei, uneori în stoluri mixte împreună cu alte specii de pițigoii. Seamănă foarte mult cu pițigoiul de munte. Vara hrana constă din nevertebrate (în special, insecte), iar toamna și iarna preponderent din semințe, fructe și pomușoare. Își face provizii de hrană pentru perioadele când aceasta nu mai găsește. Pițigoiul sur este o specie folositoare, distrugând un număr considerabil de diverși vătămători ai silviculturii și agriculturii - omizi, trombari, pocnitori, ploșnițe etc. Este o specie monogamă, perechile formate rămân împreună pe viață. Femela își alege pentru cuib o scorbură cu diametrul mic (3-4 cm) într-un arbore bătrân și parțial putrezit pe care uneori o amenajează la intrare. În interior își construiește cuibul din mușchi, căptușindu-l cu păr de animale și pene. Cuibul poate fi amplasat și printre pietre, la rădăcinile arborilor prăvăliți, în nișele zidurilor etc. Adesea ocupă cuiburile artificiale. În a doua decadă a lunii aprilie, femela începe depunerea pontei care este formată, în medie, din 7-8 ouă, dar ajunge și la 12. Depune de obicei o singură pontă pe an, rar două. Ouăle sunt clocite doar de femelă timp de 14-16 zile. Masculul hrănește în tot acest timp femela care stă pe cuib. Puii eclozați sunt îngrijiți de ambii părinți. Aceștia părăsesc cuibul după 17-20 de zile.

Specia nu a fost identificată în cuprinsul teritoriului studiat. Prezență improbabilă din cauza habitatului nespecific (lipsește arborii bătrâni de foioase).

Parus montanus – pițigoi de munte

Specia cuibărește în România, fiind sedentară pe întreg arealul de distribuție. Specia preferă pădurile de conifere și de amestec din zonele montane. Pițigoiul de munte se hrănește preponderent cu insecte și larvele acestora, dar și alte nevertebrate cum sunt păianjenii, melcii și râmele. În afara sezonului de cuibărit se hrănește și cu semințe, fructe și alte materiale vegetale. În România, cele două specii similare - pițigoiul de munte și cel sur - sunt vicariante ecologice. Pițigoiul sur este răspândit în zonele de deal și montane mai joase, unde se întâlnește cu pițigoiul de munte. Cel de munte îl înlocuiește complet pe măsură ce se urcă altitudinal. Perioada de reproducere se desfășoară între lunile aprilie și iulie. Ponta este formată din 5 - 9 ouă, clocite de către femelă pentru o perioadă de 13 - 15 zile. Puii sunt hrăniți la cuib de ambii părinți și părăsesc cuibul după o perioadă de 17 - 20 de zile de la eclozare, fiind dependenți de părinți pentru încă 12 - 15 zile. Este o specie monogamă, perechea păstrând teritoriul pentru mai mult timp. Cuibul este construit de femelă din fâșii de scoarță, iarbă, fâșii de materiale vegetale, păr, pene și uneori mușchi, fiind amplasat în cavități localizate în segmentele putrede ale arborilor (excavate de pereche) sau în cavități secundare, cum sunt cuiburile de ciocnitori.

Specia nu a fost identificată în cuprinsul teritoriului studiat. Prezență improbabilă din cauza habitatului nespecific (lipsește arborii bătrâni cu scorburi).

Parus ater – pițigoi de brădet

Specia cuibărește în România, fiind sedentară. În timpul iernii poate exista un influx de indivizi din zona nordică a distribuției. Specia preferă pădurile de conifere, dar și pădurile de amestec, ocupând de asemenea zonele unde există plantații de conifere, în grădini și parcuri. În afara sezonului de cuibărit apare într-o varietate mai mare de habitate. Pițigoiul de brădet consumă preponderent insecte și larvele acestora, dar și alte nevertebrate, cum sunt moluștele, căpușele și păianjenii. Ocazional consumă semințe de conifere dar și semințe și muguri ale altor plante. Perioada de reproducere se desfășoară între lunile martie și iulie. Cuibul speciei se găsește într-o scorbură cu diametrul mic (3-4 cm). Ponta este formată din 5 - 13 ouă, clocite de femelă pentru o perioadă de 14 - 16 zile. Puii sunt hrăniți de ambii părinți și părăsesc cuibul la 18 - 22 de zile de la eclozare. Depune până la 3 ponte pe an. Cuibul este construit de către femelă și este sub forma unei cupe din mușchi, împletit cu fire de păr, lână și pene. Acesta este plasat de obicei în cavități naturale ale copacilor, deseori în cavități excavate de ciocănitari, între rădăcinile copacilor, cavități create de rozătoare sau în pereți stâncoși.

Specia nu a fost identificată în cuprinsul teritoriului studiat. Prezență improbabilă din cauza habitatului nespecific (lipsesc arborii bătrâni cu scorburi).

Parus cristatus – pițigoi moțat

Specia este sedentară pe întreg arealul de distribuție, inclusiv în România. Preferă pădurile de conifere și pădurile de amestec, în cadrul cărora există un strat arbustiv bine dezvoltat și *arbori morți pe picior sau trunchiuri doborâte în stare de putrefacție*. Pițigoiul moțat se hrănește preponderent cu insecte și larvele acestora, dar și alte nevertebrate cum sunt păianjenii și melcii. În afara sezonului de cuibărire se hrănește și cu semințe de molid, ienupăr, fag etc., dar și cu fructe. Pițigoiul moțat depozitează hrana, mai ales semințele coniferelor și larve de insecte, în crăpături în scoarță sau aglomerări de licheni, păstrându-le pentru perioadele reci ale anului. Perioada de reproducere se desfășoară între lunile martie și iunie. Ponta este formată din 5 - 11 ouă, clocite de către femelă pentru o perioadă de 13 - 18 zile. Puii sunt hrăniți al cuib de ambii părinți, părăsind cuibul după 16 - 22 zile de la eclozare. Aceștia sunt depenți de părinți pentru încă o perioadă de 23 - 25 de zile. Cuibul este construit de femelă și este sub forma unei cupe din mușchi, licheni, păr, lână și pene. Acesta este amplasat în cavități excavate de pereche sau în cavități existente (cum sunt cuiburile vechi de ciocănitari), de obicei în segmentele putrede ale arborilor, sau în arbori morți pe picior.

Specia nu a fost identificată în cuprinsul teritoriului studiat. Prezență improbabilă din cauza habitatului nespecific (lipsesc arborii bătrâni cu scorburi și cei morți pe picior).

Muscicapa striata – muscar sur

Este o pasăre arboricolă insectivoră migratoare care trăiește în *păduri luminoase și rare*, parcuri, grădini. Apare ca pasăre de vară, sosind primăvara și migrează toamna în Africa. În România se găsește pe tot cuprinsul țării, mai ales în ținuturile pădurilor joase, străbătute de ape. Iernează în Africa, la sud de Sahara. Cuibul în formă de cupă și-l fac între crengi. Din luna mai depune 4-5 ouă albastre-verzui sau smântâanii pătate cu maroniu, care sunt clocite numai de femelă timp de circa 13-14 zile. Se hrănește cu insecte, pe care le prinde din zbor. Se postează pe o ramură uscată din vârful, la marginea unei poieni sau a unui loc deschis, de unde prind prăzile din zbor, cu mare precizie, apoi revin la locul de bază.

Specia nu a fost identificată în cuprinsul teritoriului studiat. Prezență improbabilă din cauza habitatului nespecific (lipsesc arborii bătrâni cu scorburi, parțial uscați).

Prunella modularis – brumăriță de pădure

Traiește în zone cu arboret dens, în păduri, liziere, parcuri și grădini. Se hrănește cu nevertebrate, semințe și fructe de arbusti. Parasces locurile de cuibărit în lunile septembrie-noiembrie și revin în perioada aprilie-martie. Își caută hrana pe sol, ascunse în vegetație. Femela se reproduce cu mai mulți masculi, iar ei totuși ajută la creșterea puilor, aduc hrana și o stochează. Cuibul în forma de cupă este ascuns într-un tufis. Femela depune patru-sapte ouă, pe care le clocește timp de 12-13 zile. Pleacă ocazional de la cuib pentru a se hrăni. Cei doi părinți hrănesc puii împreună, până când aceștia parasces cuibul, la 12-14 zile de la eclozare. Într-un sezon de împerechere, un cuplu poate scoate două sau trei rânduri de ouă.

Specia a fost observată în proximitatea teritoriului studiat, în structurile tinere ale pădurilor mărginite de tufișuri dese cu subarboret de măceș, porumbar, păducel și lemn câinesc.

Anthus cervinus – fâsă roșiatică

Habitatul de reproducere este o zonă deschisă. Are nevoie de zone cu tufișuri și arboret. Cuibul este construit pe pământ, deseori lângă un tuf de iarbă, pe pajiști aspre. Este făcut din iarbă uscată și rogoz cu o căptușeală moale de păr de ren sau puf. Patru până la șase ouă sunt depuse și incubate de către femelă timp de aproape două săptămâni. Puii sunt născuți și gata să părăsească cuibul aproximativ douăsprezece zile mai târziu. Este insectivor, ca rudele sale, dar mănâncă și semințe.

Specia nu a fost identificată în cuprinsul teritoriului studiat. Prezență improbabilă din cauza habitatului nespecific (preferă habitate mozaicate cu pâlcuri de arbori și arbuști în zone deschise).

Anthus trivialis – fâsă de pădure

Este o specie migratoare, cuibăritoare în România. Sosește de obicei în luna aprilie și pleacă în luna august-septembrie. Este migratoare pe distanță lungă, iernând în Africa Subsahariană și India. Specia preferă lizierele pădurilor de foioase și conifere, *luminișurile și pădurile în regenerare*, dar poate apărea și în zone cu *pâlcuri de arbori izolați sau pajiștile unde se instalează tufărișurile*. Este o specie preponderent insectivoră, se hrănește pe sol, hrana fiind constituită în mare parte din insecte (Coleoptera, Hemiptera, Orthoptera, Diptera), dar și alte nevertebrate (Mollusca) și materiale vegetale (fructe și semințe). Perioada de reproducere se desfășoară de la sfârșitul lunii aprilie până în luna august. Depune 2 ponte pe an, rareori 3, formate 2-8 ouă care sunt clocite de femelă, perioada de incubație fiind de 12-14 zile. Puii sunt hrăniți de ambii părinți și părăsesc cuibul după o perioadă de 12-14 zile. Cuibul este construit de femelă, sub forma unei cupe din fire de iarbă uscate și mușchi, fiind amplasat în mici depresiuni la nivelul solului.

Specia a fost observată în proximitatea teritoriului studiat, în structurile tinere ale pădurilor mărginite de tufișuri dese cu subarboret de măceș, porumbar, păducel și lemn câinesc.

Motacilla alba – codobatură albă

Preferă habitatele situate în *apropierea unor ape*, fiind întâlnită de asemenea și în parcuri, grădini și terenuri agricole, ajungând chiar și în zonele urbane și rurale. *Trăiește în regiunile deschise, pe pajiști, în lungul văilor, în zonele agricole*. Populația migratoare asiatică și europeană a codobaturii albe efectuează migrații sezoniere, deplasându-se spre sudul Asiei, respectiv nordul Africii, în lunile septembrie-octombrie, pentru perioada de iernat, revenind apoi pentru cuibărit în lunile martie-aprilie a anului următor. Cuibăritul se desfășoară între lunile mai-iulie, perechile monogame formându-se în lunile martie-aprilie. Păsările au căpătat denumirea datorită comportamentului ei de a balansa coada atunci când stă pe loc. Cuibul este format din crenguțe uscate, frunze și iarbă, fiind adesea amplasat în crăpături din stânci, maluri de pământ, streșinile caselor, dar în apropierea unor lacuri sau râuri. Ambii parteneri au grijă de pui, hrănindu-i cu insecte și semințe, adesea capturate sau găsite la nivelul solului, mai rar în aer. Femelele depun 5-6 ouă în lunile mai-iunie, incubația fiind de 11-16 zile. Puii sunt hrăniți de ambii părinți până la vârsta de 16-17 zile, părăsind cuibul și devenind independenți după aproximativ 30-31 de zile de la eclozare. Perechile au o singură pontă pe an.

Specia nu a fost identificată în cuprinsul teritoriului studiat. Prezență improbabilă din cauza habitatului nespecific (preferă regiunile deschise, pe pajiști, în lungul văilor, în zonele agricole).

Motacilla cinerea – codobatură de munte

Preferă *habitatele montane, fiind observată în apropierea cursurilor de ape și pajiștilor umede*, precum și în zonele împădurite, iar în afara perioadei de cuibărit poate fi întâlnită și la altitudini mai joase, în terenuri agricole, drumuri forestiere, plantații și chiar zone urbane din apropierea regiunilor muntoase. Cuibăritul se desfășoară în perioada aprilie-iulie, perechile monogame formându-se încă din teritoriile de iernat, în lunile februarie-martie, pentru indivizii din populațiile migratoare. Cuibul este construit de ambii parteneri, de obicei fiind amplasat într-o gaură în maluri, crăpături din ziduri, sub poduri sau în țevi de scurgere. Se hrănesc de obicei cu insecte pe care le capturează în apropierea apelor curgătoare, stând pe pietrele din mijlocul apei sau pe crengile atârdate deasupra apei. În timpul hrănirii balansează coada pentru a-și marca teritoriul de hrănire. Păsările devin active pentru reproducere din al doilea an de viață. Femelele depun 3-6 ouă în lunile aprilie-mai, incubația fiind de 11-13 zile. Puii sunt hrăniți de ambii părinți până la vârsta de 11-13 zile și ulterior pentru încă 2-3 săptămâni după părăsirea cuibului. Adesea masculul se poate îngriji singur de pui în timp ce femela poate depune o a doua pontă.

Specia nu a fost identificată în cuprinsul teritoriului studiat. Prezență improbabilă din cauza habitatului nespecific (preferă habitate montane).

Motacilla flava – codobatură galbenă

Specia preferă *habitatele umede, cu vegetație joasă, cum sunt pășunile, fânețele*. Migrează în lunile august-septembrie spre teritoriile de iernat din Africa și sudul Asiei, revenind apoi în lunile martie-aprilie în teritoriile de cuibărit din Europa și jumătatea nordică a Asiei. Cuibăritul se desfășoară în perioada aprilie-iulie, perechile formându-se odată cu sosirea păsărilor în cartierele de cuibărit. Cuibul în formă de cupă este alcătuit din fire de iarbă, fiind căptușit la interior cu păr și pene de la diverse animale. De regulă, cuibul este amplasat la nivelul solului, într-o adâncitură. Ambii părinți au grijă de pui până aceștia devin independenți. Este o specie gregară care se adună în migrație în grupuri mari, care uneori numără sute de indivizi. Capturează prada formată din insecte de pe sol sau de la nivelul apei, dar poate zbura și pe distanțe scurte în aer pentru a le prinde, deseori urmărind cirezile de vaci sau oi pentru a se hrăni cu insectele care se așază pe acestea. Femelele depun 4-6 ouă în lunile aprilie-mai, incubația fiind de 11-13 zile. Puii sunt hrăniți de ambii părinți până la vârsta de 11-13 zile și ulterior pentru încă 2-3 săptămâni după părăsirea cuibului. Adesea masculul se poate îngriji singur de pui în timp ce femela poate depune o a doua pontă.

Specia nu a fost identificată în cuprinsul teritoriului studiat. Prezență improbabilă din cauza habitatului nespecific (preferă habitatele umede, cu vegetație joasă, cum sunt pășunile, fânețele).

Bombycilla garrulus – mătăsar

Cuibărește la marginea pădurilor, dar poate apărea și în zone cu pâlcuri de arbori izolați sau pajiști unde se instalează tufărișurile. În timpul iernii poate fi văzut în parcuri sau în grădinile unde găsesc seminte, deseori în orase. Se hraneste în timpul zilei, în stoluri mari, de 50-300 de indivizi, golesc un copac de fructe și seminte în câteva minute. Ating maturitatea sexuală la vârsta de un an. Perechile monogame se formează în stoluri de iarna. Pasarile nu sunt teritoriale. Cuib în forma de ceasca, făcut din iarba, crenguțe și mușchi, construit de parteneri, la înălțime, în pini. Reproducerea are loc în perioada martie-iunie. Femela clocește cinci-sapte oua, pentru 14-15 zile. Ambii părinți hranesc puii până când parasesc cuibul, la 14-15 zile după eclozare. Familia poate sta împreună chiar și până în toamna. Un singur rand de pui pe an.

Specia a fost observată în proximitatea teritoriului studiat, în structurile tinere ale pădurilor mărginite de tufișuri dese cu subarboret de măceș, porumbar, păducel și lemn câinesc.

B.3. Descrierea funcțiilor ecologice ale speciilor și habitatelor de interes comunitar afectate (suprafața, locația, speciile caracteristice) și a relației acestora cu ariile naturale protejate de interes comunitar învecinate și distribuția acestora

Se face referire la speciile de păsări pentru care prezența este cel puțin probabilă.

Specie	Răspândire	Funcții ecologice
Sylvia nisoria - Silvie porumbacă	Este des întâlnită în zone cu tufișuri dese, zăvoaie, crânguri tinere, liziere. Cuibărește în special în zone de pajiști cu tufăriș abundent. Ocazional cuibărește în zone agricole tradiționale, mozaicate (cu șiruri de tufe între parcele). <i>Specia a fost observată în proximitatea teritoriului studiat, în structurile tinere ale pădurilor mărginite de tufișuri dese cu subarboret de măceș, porumbar, păducel și lemn câinesc.</i>	Hrana este formată în principal din nevertebrate (insecte, păianjeni, viermi), mai ales în perioada de reproducere. În afara perioadei de reproducere consumă preponderent fructe de mici dimensiuni. Este specia de silvie de cea mai mare dimensiune de la noi. Acest fapt, împreună cu comportamentul agresiv și coloritul ventral ce imită pe cel al uliului (pasăre de pradă), sunt adaptări ale speciei în direcția protecției teritoriului de cuibărit și descurajarea intrușilor. Perioada de reproducere începe la începutul lui mai și durează până la începutul lunii august. Femela depune o pontă pe an, formată din 3 – 6 ouă, care sunt clocite de ambii părinți pentru o perioadă de 12- 13 zile. Puii sunt hrăniți de ambii părinți și părăsesc cuibul după 10- 11 zile, dar sunt hrăniți în continuare de către părinți. Cuibul este construit în prima etapă de către mascul, sub forma unei platforme pentru a atrage femela. După formarea perechii, ambele sexe participă la construirea cuibului. Acesta are formă unei cupe adânci fiind construit din iarbă, rădăcini, crenguțe, mușchi, păr și este amplasat de obicei în tufișuri și arbuști spinoși.

Specie	Răspândire	Funții ecologice
Falco subbuteo – șoimul rândunelelor	Cuibărește în habitate semi-deschise, de tipul silvostepelor (zone de stepă cu păduri rare sau reduse ca suprafață, ori deschise). Este întâlnit în zone pajiști/pășuni sau mozaicuri agricole tradiționale, cu arbori maturi, păduri de mici dimensiuni, zăvoaie. Intră adesea și în parcurile mari din orașe. <i>Specia a fost observată în proximitatea teritoriului studiat.</i>	Se hrănește în special cu insecte de talie mare (mai ales Orthoptere, precum greieri, lăcuste, cosași, dar și alte specii) și păsări de talie mică, pe care le prinde în zbor activ. Este un vânător foarte agil, putând executa manevre foarte precise în zbor, inclusiv în zone cu obstacole (coronamentul arborilor). Ocazional consumă și alte animale (șopârle, micromamifere). Perioada de reproducere începe în luna mai. Depunerea ouălor are loc începând cu luna mai, femela depunând 2-4 ouă, pe care le clocesc timp de 28-33 de zile. Puii părăsesc cuibul după 28-34 de zile. Perechile cuibăresc izolat, teritorial. Ocupă cuiburi folosite de alte specii, în special din familia Corvidelor, dar și cuiburi ale altor specii de răpitoare. Cuiburile pot fi folosite ani consecutivi (nu neapărat de aceeași pereche).
Streptopelia turtur – turturică	Cuibărește în păduri deschise de foioase din zone joase cu subarboret abundent din apropierea zonelor agricole, zăvoaie, desigur de tufe cu arbori sau aliniamente cu subarboret abundent. În zonele de iernare este prezentă în zone semi-deschise, precum și stepă și semi-deșert; ocupă și habitatele cu plantații de măslin, palmieri, salcâm și tufărișuri. Se regăsește în pădurile dese, cu subarboret bogat. <i>Specia a fost observată în proximitatea teritoriului studiat, în structurile tinere ale pădurilor mărginite de tufișuri dese cu subarboret de măceș, porumbar, păducel și lemn câinesc.</i>	Se hrănește în principal cu hrană de origine vegetală, în special semințe, pe care le adună de pe sol. Ocazional consumă și nevertebrate: insecte, pupe, râme și melci mici. Perioada de reproducere începe în luna mai. Femela depune de obicei 2 ouă, pe care le clocesc ambele sexe. Incubarea durează 13-14 zile. Puii sunt hrăniți de ambii părinți și părăsesc cuibul după aproximativ 20 de zile. Cuibul este construit sub formă de platformă din ramuri, tulpini și rădăcini; acesta este amplasat în arbori, arbuști sau gard viu. Ocazional folosește cuiburile vechi de sturz cântător și sfrâncioc roșiatic.
Streptopelia decaocto – guguștiuc	Specia cuibărește în România, fiind sedentară. Specia a devenit sinantropă, ocupând majoritatea tipurilor de habitate din interiorul și proximitatea localităților, cum sunt grădinile, parcurile și livezile. Preferă habitate mozaicate, arborete și livezi. <i>Specia a fost observată în proximitatea teritoriului studiat, în structurile tinere ale pădurilor mărginite de tufișuri dese cu subarboret de măceș, porumbar, păducel și lemn câinesc.</i>	Specia consumă preponderent hrană de natură vegetală, cum sunt semințele, fructele și alte materiale vegetale, dar consumă ocazional moluște, insecte și larvele acestora. Perioada de reproducere se desfășoară pe tot parcursul anului, dar mai accentuat în perioada caldă a anului, martie - octombrie. Ponta este formată de obicei din două ouă, care sunt clocite pentru o perioadă de 14- 16 zile. Puii părăsesc cuibul la 15 - 19 zile de la eclozare. Poate depune mai multe ponte într-un an. Cuibul este de obicei construit din ramuri, tulpini și rădăcini și este amplasat în arbori, tufe înalte, dar și în cadrul construcțiilor antropice (stâlpi, acoperișuri, elemente de clădiri etc.).
Cuculus canorus – cuc	Este o specie migratoare care se reproduce în România. Specia apare în habitate foarte variate, astfel crescând diversitatea speciilor cu posibilitate de a fi parazitare. În timpul reproducerii, specia este întâlnită în majoritatea tipurilor de păduri, liziere, păduri în regenerare, pajiști cu arbori izolați sau tufișuri înalte, întinderi de stuf, livezi, grădini dar și în zone antropizate. <i>Specia a fost observată în proximitatea teritoriului studiat, în structurile tinere ale pădurilor mărginite de tufișuri dese cu subarboret de măceș, porumbar, păducel și lemn câinesc.</i>	Consumă preponderent insecte, mai ales sub formă de larve, dar consumă și păianjeni, melci, foarte rar fructe, iar uneori ouă sau pui ale altor specii de păsări. Perioada de reproducere începe de la sfârșitul lunii aprilie și ține până în luna iunie. Este o specie cu parazitism de reproducere obligatoriu, femela fiind capabilă să depună un ou în cuibul unei specii gazdă, eliminând în același timp un ou al acesteia. Ouăle au diferite caracteristici cromatice, în funcție de specializarea femelei pentru parazitarea cuiburilor unei anumite specii de pasăre cântătoare. Femela poate depune 9 - 12 ouă într-un sezon. Oul este clocit de specia gazdă și eclozează după 11 - 12 zile, puilul eliminând din cuib ouăle și puii speciei gazdă. Este hrănit la cuib de adulții speciei parazitare pentru o perioadă de 17 - 18 zile și apoi continuă să fie hrănit după ce părăsește cuibul pentru încă 2 - 3 săptămâni.

Specie	Răspândire	Funcții ecologice
Oriolus oriolus – grangur	Grangurul este o specie migratoare care cuibărește în România. Cuibărește într-o varietate mare de habitate, acolo unde sunt prezenți arborii, incluzând pădurile de foioase și de amestec, pădurile ripariene, parcuri, livezi, grădini, dar și zonele arabile unde sunt prezente pâlcuri izolate de arbori. <i>Specia a fost observată în proximitatea teritoriului studiat, în zonele ripariene.</i>	Este o specie omnivoră, hrănindu-se în principal cu nevertebrate și fructe, dar ocazional și cu semințe, nectar, polen, mai rar cu reptile de dimensiuni mici, micromamifere, ouăle și puii altor specii de păsări, de obicei de dimensiuni mici. Perioada de reproducere se desfășoară între lunile mai - iunie, uneori și începutul lunii iulie. Ponta este formată din 2 - 6 ouă, clocite de ambele sexe pentru o perioadă de 13 - 20 zile. Puii sunt hrăniți la cuib de ambii părinți și părăsesc cuibul la 13 - 20 de zile de la eclozare, aceștia fiind îngrijiți de părinți uneori până la perioada de început a migrației. Cuibul este construit în arbori în cadrul unei bifurcații orizontale sub forma unui hamac țesut din diverse materiale de natură vegetală, pene, păr, lână, dar și materiale de origine antropică (fire de plastic, hârtie etc.).
Corvus corax - corb	Specia cuibărește în România, fiind sedentară. Specia utilizează o gamă foarte largă de habitate pe întreaga zonă de distribuție (zone de coastă, montane, tundră, stepă etc.), însă în România este preponderent forestieră, cuibărind însă și în zone stâncoase sau zone deschise (adesea pe stâlpii de înaltă tensiune). <i>Specia nu a fost identificată în cuprinsul teritoriului studiat. Prezență puțin probabilă din cauza habitatului nespecific (lipsesc arborii bătrâni).</i>	Pentru hrănire folosește atât habitatele forestiere, cât mai ales zonele deschise din apropiere. Cuibărește în habitate de păduri de foioase, deplasându-se pentru hrană chiar și la distanțe de peste 40 km de la cuib. Este o specie omnivoră și oportunistă. Consumă în special hrană animală (nevertebrate, păsări - inclusiv ouă, mamifere, reptile etc.). Este frecvent întâlnit în zonele de depozitare a deșeurilor și deseori consumă cadavre sau resturi animale din zonele cu abatoare, unde se adună uneori zeci de indivizi. Cuibărește foarte devreme, începând cu luna februarie. Depune de obicei 4 - 6 ouă, care sunt clocite în special de femelă (masculul doar ocazional), pentru o perioadă de 20 - 25 de zile. Eclozarea este asincronă, astfel că perioada până când sunt hrăniți în cuib și devin capabili de zbor este de 4 - 7 săptămâni. Cuibul este construit de ambii părinți din crengi uscate și alte materiale vegetale, este masiv (până la 1,5 metri în diametru) și amplasat în coroana arborilor, stâncărie sau adesea pe suporturi artificiale (stâlpi de înaltă tensiune, turnuri).
Prunella modularis – brumăriță de pădure	Traiește în zone cu arboret dens, în păduri, liziere, parcuri și grădini. <i>Specia a fost observată în proximitatea teritoriului studiat, în structurile tinere ale pădurilor mărginite de tușișuri dese cu subarboret de măceș, porumbar, păducel și lemn câinesc.</i>	Se hraneste cu nevertebrate, semințe și fructe de arbusti. Parascesc locurile de cuibarit în lunile septembrie-noiembrie și revin în perioada aprilie-martie. Își caută hrana pe sol, ascunse în vegetatie. Femela se reproduce cu mai mulți masculi, iar ei totuși ajută la creșterea puilor, aduc hrana și o stochează. Cuibul în forma de cupă este ascuns într-un tufis. Femela depune patru-sapte oua, pe care le clocește timp de 12-13 zile. Pleacă ocazional de la cuib pentru a se hrăni. Cei doi părinți hranesc puii împreună, până când aceștia parascesc cuibul, la 12-14 zile de la eclozare. Într-un sezon de împerechere, un cuplu poate scoate două sau trei rânduri de oua.
Anthus trivialis – fâsă de pădure	Este o specie migratoare, cuibăritoare în România. Specia preferă lizierele pădurilor de foioase și conifere, luminișurile și pădurile în regenerare, dar poate apărea și în zone cu pâlcuri de arbori izolați sau pajiștile unde se instalează tufărișurile. <i>Specia a fost observată în proximitatea teritoriului studiat, în structurile tinere ale pădurilor mărginite de tușișuri dese cu subarboret de măceș, porumbar, păducel și lemn câinesc.</i>	Este o specie preponderent insectivoră, se hrănește pe sol, hrana fiind constituită în mare parte din insecte (Coleoptera, Hemiptera, Orthoptera, Diptera), dar și alte nevertebrate (Mollusca) și materiale vegetale (fructe și semințe). Perioada de reproducere se desfășoară de la sfârșitul lunii aprilie până în luna august. Depune 2 ponte pe an, rareori 3, formate 2-8 ouă care sunt clocite de femelă, perioada de incubație fiind de 12-14 zile. Puii sunt hrăniți de ambii părinți și părăsesc cuibul după o perioadă de 12-14 zile. Cuibul este construit de femelă, sub forma unei cupe din fire de iarbă uscate și mușchi, fiind amplasat în mici depresiuni la nivelul solului.

Specie	Răspândire	Funcții ecologice
Bombycilla garrulus – mătăsar	Cuibareste la marginea pădurilor, dar poate apărea și în zone cu pălcuri de arbori izolați sau pașiști unde se instalează tufărișurile. În timpul iernii poate fi văzut în parcuri sau în grădinile unde găsește seminte, deseori în orașe. <i>Specia a fost observată în proximitatea teritoriului studiat, în structurile tinere ale pădurilor mărginite de tușișuri dese cu subarboret de măceș, porumbar, păducel și lemn câinesc.</i>	Se hrănește în timpul zilei, în stoluri mari, de 50-300 de indivizi, golesc un copac de fructe și seminte în câteva minute. Atinge maturitatea sexuală la vârsta de un an. Perechile monogame se formează în stoluri de iarnă. Păsările nu sunt teritoriale. Cuib în formă de ceasca, făcut din iarba, crengute și mușchi, construit de parteneri, la înălțime, în pini. Reproducerea are loc în perioada martie-iunie. Femela clocește cinci-sapte ouă, pentru 14-15 zile. Ambii părinți hrănesc puii până când părăsesc cuibul, la 14-15 zile după eclozare. Familia poate sta împreună chiar și până în toamnă. Un singur rând de pui pe an.

B.4. Statutul de conservare a speciilor și habitatelor de interes comunitar

Corespunzător obiectivelor social-economice și ecologice, pentru pădurile din U.P. I Pardoși s-au stabilit funcțiile pe care trebuie să le îndeplinească, conform OM 766/2018. Relația lor cu ariile naturale protejate, este următoarea:

Grupa, subgrupa și categoria funcțională		Suprafața	
Cod	Denumire	ha	%
Grupa I – păduri cu funcții speciale de protecție			
1.2A	Arboretele situate pe stâncării, pe grohotișuri și pe terenuri cu eroziune în adâncime și pe terenuri cu înclinarea mai mare de 30 grade pe substraturi de fliš (facies marnos, marno-argilos și argilos), nisipuri, pietrișuri și loess, precum și cele situate pe terenuri cu înclinare mai mare de 35 grade, pe alte substraturi litologice (T II)	1,04	1
1.2E	Plantațiile forestiere de pe terenuri degradate (T II)	18,79	18
1.2H	Arboretele situate pe terenuri alunecătoare (T II)	7,02	7
1.2L	Arboretele situate pe terenuri cu substraturi litologice foarte vulnerabile la eroziuni și alunecări, cu pante cuprinse până la limitele indicate la categoria 1.2.A (T IV)	75,49	74
Total grupa I		102,34	100
Total U.P.		102,34	100

Arboretele din grupa I pot îndeplini simultan mai multe funcții. În tabelul de mai sus este prezentată doar prima funcție, care este și cea mai restrictivă (ordinea TI-TVI).

Teritoriul U.P. I Pardoși se suprapune în totalitate cu aria naturală protejată ROSPA0141 Subcarpații Vrancei, declarată sit de protecție avifaunistică prin Hotărârea de Guvern 971/2011 pentru modificarea și completarea Hotărârii de Guvern 1284/2007 privind declararea ariilor de protecție specială avifaunistică ca parte integrantă a rețelei ecologice europene Natura 2000 în România. Ca urmare, toate arboretele îndeplinesc, în secundar, și funcția 1.5R – arboretele din păduri/ecosisteme de pădure cu valoare protectivă pentru specii de interes deosebit incluse în arii de protecție specială avifaunistică, în scopul conservării speciilor de păsări (din rețeaua ecologică Natura 2000 - SPA).

Prin gruparea arboretelor în cadrul aceluiași tip, în raport cu categoriile funcționale pentru care sunt indicate măsuri silviculturale similare, au rezultat tipurile de categorii specificate în tabelul următor:

Tip funcțional	Categorii funcționale	Suprafața (ha)			
		din U.P.	%	în ROSPA0141	%
T II – Păduri cu funcții speciale de protecție, situate în condiții grele sub raport ecologic, precum și arboretele în care nu se recomandă recoltarea de masă lemnoasă prin tăieri de regenerare obișnuite; în aceste arborete se vor executa lucrări speciale de conservare	1.2A, 1.2E, 1.2H	26,85	26	26,85	26
T IV – Păduri cu funcții speciale de protecție pentru care sunt admise, pe lângă grădinarit și cvasigrădinarit, și alte tratamente cu impunerea unor restricții speciale de aplicare	1.2L	75,49	74	75,49	74
Total tipuri funcționale		102,34	100	102,34	100

B.5. Date privind structura și dinamica populațiilor de specii afectate

Sunt prezentate date disponibile, referitoare la structura arboretelor:

Situația sintetică pe specii:

Specia	SUPRAFATA				VOLUM		Crestere		Varsta medie	Clp med.	Productivitate			Consistenta			Amestec			Mod regenerare			Vitalitate		
	TOTAL		Grupa I		TOTAL		Totala				sup. mijl.	inf.	med.	0.1	0.4	0.7	<50	50-80	>80	SM	PL	LS	vig.	nor.	slb.
	Ha	%	Ha	%	Mc	%	Mc	Mc/Ha	%	%				%	%	%									
SC	21.59	21	21.59	100	2157	21	51	2.4	37	4.0	48	52	73	100	20	80		90	10		100				
MJ	13.87	14	13.87	100	907	8	19	1.4	22	3.0	95	5	86	100	95	5		50	13	37		100			
CA	13.10	13	13.10	100	1256	12	89	6.8	31	3.3	81	19	86	100	62	38		68		32		92	8		
JU	9.74	10	9.74	100	889	8	27	2.8	29	3.1	90	10	85	100	100			90		10		100			
TE	6.70	7	6.70	100	1275	12	55	8.2	45	3.6	37	63	82	100	37	63		9		91		100			
DT	6.06	6	6.06	100	715	7	42	6.9	42	3.2	78	22	85	100	100			47	15	38		100			
FA	5.56	5	5.56	100	965	9	36	6.5	58	4.0		100	80	100	13	87				100		100			
PAM	4.97	5	4.97	100	564	5	23	4.6	34	3.0	100		99	100		100			100			100			
GO	3.58	3	3.58	100	536	5	22	6.1	45	3.2	80	20	85	100	20	37	43			100		100			
ULC	3.52	3	3.52	100	141	1	12	3.4	10	3.0	100		80	100	100			100				100			
CI	3.52	3	3.52	100	422	4	16	4.5	20	3.0	100		80	100	100			100				100			
ST	2.80	3	2.80	100	363	3	20	7.1	35	3.7	26	74	94	100	100			23	77			100			
FR	2.17	2	2.17	100	102	1	13	6.0	14	3.0	100		82	100	100			81	19			100			
PR	1.76	2	1.76	100	53		4	2.3	10	3.0	100		80	100	100			100				100			
PLA	1.40	1	1.40	100	253	2	8	5.7	39	3.7	28	72	86	100	100			89		11		100			
PLT	1.29	1	1.29	100	160	1	5	3.9	38	3.8	22	78	80	100	100			100				100			
ULM	0.71	1	0.71	100	107	1	4	5.6	60	3.0	100		80	100	100			100					100		
TOT	102.34	100	102.34	100	10865	100	446	4.4	33	3.4	69	31	83	100	61	16	23	41	29	30		98	2		
SUPRAFATA TOTALA :		102.82 HA		NR. PARCELE :		14		SPF. MEDIE PARCELA :			7.34 HA			NR. UA :			21			SPF. MEDIE UA :			4.90 HA		

Structura și mărimea fondului forestier pe grupe funcționale și specii:

Gr. Specia	Clasa de producție					Suprafata			TOTAL Volum			Crestere		Var- sta pr. med	Cls. pr.	Consistenta				
	I	II	III	IV	V	Ha	%	% K	Mc	%	Mc/Ha	Mc	Mc/Ha			Ani	med	< 0.4 Ha	0.4 - 0.6 Ha	> 0.6 Ha
	Ha	Ha	Ha	Ha	Ha															
1 SC			10.26	0.48	10.85	21.59	20	73	2157	19	100	51	2.4	37	4.0			21.59		
MJ			13.24	0.63		13.87	14	86	907	8	65	19	1.4	22	3.0			13.87		
CA			10.62	0.47	2.01	13.10	13	86	1256	12	96	89	6.8	31	3.3			13.10		
JU			8.75	0.99		9.74	10	85	889	8	91	27	2.8	29	3.1			9.74		
TE			2.48	4.22		6.70	7	82	1275	12	190	55	8.2	45	3.6			6.70		
FA				5.56		5.56	5	80	965	9	174	36	6.5	58	4.0			5.56		
PAM			4.97			4.97	5	99	564	5	113	23	4.6	34	3.0			4.97		
GO			2.88	0.70		3.58	3	85	536	5	150	22	6.1	45	3.2			3.58		
DT			17.13	3.41		20.54	20	84	1903	18	93	111	5.4	27	3.2			20.54		
DM			0.67	2.02		2.69	3	83	413	4	154	13	4.8	39	3.8			2.69		
Total grupa			71.00	18.48	12.86	102.34	100	83	10865	100	106	446	4.4	33	3.4			102.34		
			69%	18%	13%	100%												100%		
TOTAL			71.00	18.48	12.86	102.34	100	83	10865	100	106	446	4.4	33	3.4			102.34		
			69%	18%	13%	100%												100%		

Structura și mărimea fondului forestier pe specii:

Specia	Clasa de producție					Suprafata			TOTAL Volum			Crestere		Var- sta pr. med	Cls. pr.	Consistenta				
	I	II	III	IV	V	Ha	%	% K	Mc	%	Mc/Ha	Mc	Mc/Ha			Ani	med	< 0.4 Ha	0.4 - 0.6 Ha	> 0.6 Ha
	Ha	Ha	Ha	Ha	Ha															
SC			10.26	0.48	10.85	21.59	20	73	2157	19	100	51	2.4	37	4.0			21.59		
MJ			13.24	0.63		13.87	14	86	907	8	65	19	1.4	22	3.0			13.87		
CA			10.62	0.47	2.01	13.10	13	86	1256	12	96	89	6.8	31	3.3			13.10		
JU			8.75	0.99		9.74	10	85	889	8	91	27	2.8	29	3.1			9.74		
TE			2.48	4.22		6.70	7	82	1275	12	190	55	8.2	45	3.6			6.70		
FA				5.56		5.56	5	80	965	9	174	36	6.5	58	4.0			5.56		
PAM			4.97			4.97	5	99	564	5	113	23	4.6	34	3.0			4.97		
GO			2.88	0.70		3.58	3	85	536	5	150	22	6.1	45	3.2			3.58		
DT			17.13	3.41		20.54	20	84	1903	18	93	111	5.4	27	3.2			20.54		
DM			0.67	2.02		2.69	3	83	413	4	154	13	4.8	39	3.8			2.69		
TOTAL			71.00	18.48	12.86	102.34	100	83	10865	100	106	446	4.4	33	3.4			102.34		
			69%	18%	13%	100%												100%		

Structura și mărimea fondului forestier pe grupe funcționale și specii pentru fondul productiv:

Gr. Specia	Clasa de producție					Suprafata			TOTAL Volum			Crestere		Varsta Ani	Cls. pr. med	Consistentă		
	I Ha	II Ha	III Ha	IV Ha	V Ha	Ha	%	% K	Mc	%	Mc/Ha	Mc	Mc/Ha			< 0.4 Ha	0.4 - 0.6 Ha	> 0.6 Ha
1 SC			10.26	0.48	2.01	12.75	17	76	1565	18	123	42	3.3	40	3.4			12.75
MJ			11.45			11.45	15	85	683	9	60	14	1.2	20	3.0			11.45
CA			10.62	0.47	2.01	13.10	17	86	1256	16	96	89	6.8	31	3.3			13.10
JU			8.75	0.99		9.74	13	85	889	11	91	27	2.8	29	3.1			9.74
TE			2.48			2.48	3	85	531	7	214	25	10.1	44	3.0			2.48
FA				4.86		4.86	6	80	853	11	176	32	6.6	60	4.0			4.86
GO			2.88			2.88	4	86	466	6	162	18	6.3	45	3.0			2.88
DT			15.73	0.82		16.55	23	81	1393	18	84	80	4.8	24	3.0			16.55
DM			0.67	1.01		1.68	2	87	303	4	180	9	5.4	40	3.6			1.68
TOTAL			62.84	8.63	4.02	75.49	100	83	7939	100	105	336	4.5	32	3.2			75.49
			84%	11%	5%	100%												100%

Structura și mărimea fondului forestier pe grupe funcționale și specii pentru fondul neproductiv:

Specia	Clasa de producție					Suprafata			TOTAL Volum			Crestere		Varsta Ani	Cls. pr. med	Consistentă		
	I Ha	II Ha	III Ha	IV Ha	V Ha	Ha	%	% K	Mc	%	Mc/Ha	Mc	Mc/Ha			< 0.4 Ha	0.4 - 0.6 Ha	> 0.6 Ha
SC					8.84	8.84	31	70	592	20	67	9	1.0	34	5.0			8.84
MJ			1.79	0.63		2.42	9	92	224	8	93	5	2.1	31	3.3			2.42
TE				4.22		4.22	16	80	744	26	176	30	7.1	45	4.0			4.22
FA				0.70		0.70	3	80	112	4	160	4	5.7	45	4.0			0.70
PAM			4.97			4.97	19	99	564	19	113	23	4.6	34	3.0			4.97
GO				0.70		0.70	3	80	70	2	100	4	5.7	45	4.0			0.70
DT			1.40	2.59		3.99	15	94	510	17	128	31	7.8	36	3.6			3.99
DM				1.01		1.01	4	77	110	4	109	4	4.0	37	4.0			1.01
TOTAL			8.16	9.85	8.84	26.85	100	83	2926	100	109	110	4.1	37	4.0			26.85
			30%	37%	33%	100%												100%

Formații forestiere:

Formația forestiera	CARACTERUL ACTUAL AL TIPULUI DE PADURE											Terenuri goale Ha	TOTAL		
	Natural fundamental de prod.				Partial derivat	Total derivat de prod.			Artificial de prod.		Tanar nedefinit		Total padure	Ha	%
	Sup. Ha	Mij. Ha	Inf. Ha	Subprod. Ha	Ha	Sup. Ha	Mij. Ha	Inf. Ha	Sup.+Mij. Ha	Inf. Ha	Ha	Ha	Ha	Ha	%
00													2.81	2.81	2
													100	100	
63 SLEAURI DE LUNCA		1.71	7.20		2.76				0.50	8.60			20.77		13
		8	35		13				2	42			100		100
81 STEJARETE PURE DE STB	7.35								48.55	10.95			66.85	0.10	40
	11								73	16			100		100
84 AMESTECURI DE STEJ.CE,GI		4.64							17.01	6.91			28.56	1.91	19
		16							60	24			94	6	100
91 PLOPISURI PURE DE PLA	0.16	9.36	4.11						8.53	15.29			37.45	6.15	26
		25	11						23	41			86	14	100
TOTAL UP	7.51	15.71	11.31		2.76				74.59	41.75			153.63	10.97	100
%	5	10	7		2				49	27			93	7	100
		34.53			2.76				116.34				153.63	10.97	100
%		22			2				76				93	7	100

Repartiția suprafețelor pe formații forestiere, altitudine, înclinare și expoziție:

Formația forest.	Categ. de altitudine	CATEGORII DE INCLINARE												TOTAL			
		< 16 G.			16 - 30 G.			31 - 40 G.			> 40 G.			Ins. Ha	P. Ins. Ha	Umbr. Ha	Total Ha
		Ins. Ha	P. Ins. Ha	Umbr. Ha	Ins. Ha	P. Ins. Ha	Umbr. Ha	Ins. Ha	P. Ins. Ha	Umbr. Ha	Ins. Ha	P. Ins. Ha	Umbr. Ha	Ins. Ha	P. Ins. Ha	Umbr. Ha	Total Ha
	04 - 06	0.48												0.48			0.48
TOTAL		0.48												0.48			0.48
		100 %												100%			100 %
42	02 - 04			2.35			5.40									7.75	7.75
TOTAL				2.35			5.40									7.75	7.75
				100 %			100%									100%	100 %
51	02 - 04								1.04						1.04		1.04
	04 - 06					3.45									3.45		3.45
TOTAL						3.45			1.04						4.49		4.49
						100%			100%						100%		100 %
53	02 - 04			7.14		30.94	1.47								30.94	8.61	39.55
	04 - 06	1.02	0.86		35.35									36.37	0.86		37.23
TOTAL		1.02	0.86	7.14	35.35	30.94	1.47							36.37	31.80	8.61	76.78
		11 %	10 %	79 %	52 %	46 %	2 %							48 %	41 %	11 %	100 %
55	02 - 04					7.02									7.02		7.02
TOTAL						7.02									7.02		7.02
						100%									100%		100 %
62	02 - 04					6.30									6.30		6.30
TOTAL						6.30									6.30		6.30
						100%									100%		100 %
	02 - 04			9.49		44.26	6.87		1.04						45.30	16.36	61.66
	04 - 06	1.50	0.86		35.35	3.45								36.85	4.31		41.16
TOTAL UP		1.50	0.86	9.49	35.35	47.71	6.87		1.04					36.85	49.61	16.36	102.82
		13 %	7 %	80 %	39 %	53 %	8 %		100%					36 %	48 %	16 %	100 %
TOTAL				11.85		89.93			1.04								102.82
CAT. INCL.				12 %		87 %			1 %								100 %

Repartiția suprafețelor pe etaje fitoclimatice, înclinare și expoziție:

Etaje fitoclimatice	CATEGORII DE INCLINARE												TOTAL			
	< 16 G.			16 - 30 G			31 - 40 G			> 40 G			Ins.	P. Ins.	Umbr.	Total
	Ins. Ha	P. Ins. Ha	Umbr. Ha	Ins. Ha	P. Ins. Ha	Umbr. Ha	Ins. Ha	P. Ins. Ha	Umbr. Ha	Ins. Ha	P. Ins. Ha	Umbr. Ha	Ins. Ha	P. Ins. Ha	Umbr. Ha	Total Ha
	0.48												0.48			0.48
	100 %												100%			100 %
5 FD3	1.02	0.86	9.49	35.35	41.41	6.87				1.04			36.37	43.31	16.36	96.04
	9 %	8 %	83 %	42%	50%	8%				100%			38%	45%	17%	100 %
7 FD1	6.30												6.30			6.30
	100%												100%			100 %
TOTAL	1.50	0.86	9.49	35.35	47.71	6.87				1.04			36.85	49.61	16.36	102.82
	13 %	7 %	80 %	39%	53%	8%				100%			36%	48%	16%	100 %

Fișa indicatorilor de caracterizare a fondului forestier

Nr crt	Indicatorul		SPECIA										
			Total UP	SC	MJ	CA	JU	TE	FA	PAM	GO	DT	DM
0	1		2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
1	Paduri pentru care se reglementeaza recoltarea de produse principale (ha) Total UP (ha)	Grupa I	75.49	12.75	11.45	13.10	9.74	2.48	4.86		2.88	16.55	1.68
		Grupa II											
		Total A1	75.49	12.75	11.45	13.10	9.74	2.48	4.86		2.88	16.55	1.68
		A1+A2	102.34	21.59	13.87	13.10	9.74	6.70	5.56	4.97	3.58	20.54	2.69
2	Proportia speciilor (%)	A1	100	17	15	17	13	3	6		4	23	2
		UP	100	20	14	13	10	7	5	5	3	20	3
3	Clasa de productie medie	A1	3.2	3.4	3.0	3.3	3.1	3.0	4.0		3.0	3.0	3.6
		UP	3.4	4.0	3.0	3.3	3.1	3.6	4.0	3.0	3.2	3.2	3.8
4	Consistenta	A1	0.83	0.76	0.85	0.86	0.85	0.85	0.80		0.86	0.81	0.87
		UP	0.83	0.73	0.86	0.86	0.85	0.82	0.80	0.99	0.85	0.84	0.83
5	Varsta medie (ani)	A1	32	40	20	31	29	44	60		45	24	40
		UP	33	37	22	31	29	45	58	34	45	27	39
6	Fond lemnos total (mc)	A1	7939	1565	683	1256	889	531	853		466	1393	303
		UP	10865	2157	907	1256	889	1275	965	564	536	1903	413
7	Volum mediu la hectar (mc/ha)	A1	105	123	60	96	91	214	176		162	84	180
		UP	106	100	65	96	91	190	174	113	150	93	154
8	Indici de crestere curenta (mc/an/ha)	A1	4.5	3.3	1.2	6.8	2.8	10.1	6.6		6.3	4.8	5.4
		UP	4.4	2.4	1.4	6.8	2.8	8.2	6.5	4.6	6.1	5.4	4.8
9	Posibilitatea anuala de de prod.princ.(mc/an)		162	144		12						3	3
10	Posibilitatea anuala de de prod.sec.(mc/an)		96	3	12	17	11	9	6	13	5	17	3
11	din care: rarituri		96	3	12	17	11	9	6	13	5	17	3
12	Volum de recoltare prin TC (mc/an)		64	64									
13	Total posibilitate (mc/an)		322	211	12	29	11	9	6	13	5	20	6
14	Indici de recoltare (mc/an/ha)	Principale			Secundare			Taieri de conservare			Total		
		1.6			0.9			0.6			3.1		
Lucrari de ingrijire si recoltare	Lucrarea	Degajari	Curatiri		Rarituri		Igiena		Taieri de conservare				
		ha	ha	mc	ha	mc	ha	mc	ha	mc			
		Total			61.67	960	18.62	130	8.84	637			
	Anual				6.17	96	18.62	13	0.88	64			

S.U.P. "A" – CODRU REGULAT, SORTIMENTE OBIȘNUTE, CICLUL 100 DE ANI

Nr. crt.	Indicatorul		SPECIA										
			Total SUP	CA	SC	MJ	JU	FA	ULC	CI	GO	DT	DM
0	1		2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
1	Paduri pentru care se reglementeaza recoltarea de produse principale (ha)	Grupa I	75.49	13.10	12.75	11.45	9.74	4.86	3.52	3.52	2.88	9.51	4.16
		Grupa II											
		Total A1	75.49	13.10	12.75	11.45	9.74	4.86	3.52	3.52	2.88	9.51	4.16
	Total UP (ha)	A1+A2	75.49	13.10	12.75	11.45	9.74	4.86	3.52	3.52	2.88	9.51	4.16
2	Proportia speciilor (%)		100	16	17	15	13	6	5	5	4	13	6
3	Clasa de productie medie		3.2	3.3	3.4	3.0	3.1	4.0	3.0	3.0	3.0	3.1	3.2
4	Consistenta		0.83	0.86	0.76	0.85	0.85	0.80	0.80	0.80	0.86	0.82	0.86
5	Varsta medie (ani)		32	31	40	20	29	60	10	20	45	31	42
6	Fond lemnos total (mc)		7939	1256	1565	683	889	853	141	422	466	830	834
7	Volum mediu la hectar (mc/ha)		105	96	123	60	91	176	40	120	162	87	200
8	Indici de crestere curenta (mc/an/ha)		4.5	6.8	3.3	1.2	2.8	6.6	3.4	4.5	6.3	5.5	8.2
9	Indici de crestere indic. (mc/an/ha)		2.0	2.5		1.4	1.8	2.7	3.1	3.4	2.8	2.8	3.1
10	Posibilitatea anuala de de prod.princ.(mc/an)		162	12	144							3	3
11	Posibilitatea anuala de de prod.sec.(mc/an)		62	18	3	7	11	5			4	7	7
12	din care: rarituri		62	18	3	7	11	5			4	7	7
13	Volum de recoltare prin TC (mc/an)												
14	Total posibilitate (mc/an)		224	30	147	7	11	5			4	10	10
15	Indici de recoltare (mc/an/ha)		Principale			Secundare		Taieri de conservare			Total		
			2.1			0.8					2.9		

STRUCTURA SUPRAFETELOR SI VOLUMELOR PE CLASE DE VARSTA

Clasa de varsta	Total	I	II	III	IV	V	VI	VII
Suprafata - ha	75.49	28.06	26.26	19.70	1.47			
%	100	37	35	26	2			
Volum - mc	7939	1659	2737	3202	341			
%	100	21	34	41	4			

S.U.P. "M" – PĂDURI SUPUSE REGIMULUI DE CONSERVARE DEOSEBITĂ

Nr crt.	Indicatorul	SPECIA											
		Total SUP	SC	PAM	TE	MJ	ST	DT	PLT	GO	FA	FR	
0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	
1	Păduri pentru care nu se reglementează recoltarea de produse principale (ha)	Grupa I	26.85	8.84	4.97	4.22	2.42	1.89	1.69	1.01	0.70	0.70	0.41
		Grupa II											
		Total A1											
	Total UP (ha)	A1+A2	26.85	8.84	4.97	4.22	2.42	1.89	1.69	1.01	0.70	0.70	0.41
2	Proportia speciilor (%)		100	31	19	16	9	7	6	4	3	3	2
3	Clasa de productie medie		4.0	5.0	3.0	4.0	3.3	3.9	3.5	4.0	4.0	4.0	3.0
4	Consistenta		0.83	0.70	0.99	0.80	0.92	0.99	0.90	0.77	0.80	0.80	0.90
5	Varsta medie (ani)		37	34	34	45	31	35	39	37	45	45	30
6	Fond lemnos total (mc)		2926	592	564	744	224	257	204	110	70	112	49
7	Volum mediu la hectar (mc/ha)		109	67	113	176	93	136	121	109	100	160	120
8	Indici de crestere curenta (mc/an/ha)		4.1	1.0	4.6	7.1	2.1	7.4	7.7	4.0	5.7	5.7	9.8
9	Possibilitatea anuala de de prod.princ.(mc/an)												
10	Possibilitatea anuala de de prod.sec.(mc/an)		34		13	5	4	6	3	1		1	1
11	din care: rarituri		34		13	5	4	6	3	1		1	1
12	Volum de recoltare prin TC (mc/an)		64	64									
13	Total posibilitate (mc/an)		98	64	13	5	4	6	3	1		1	1
14	Indici de recoltare (mc/an/ha)	Principale				Secundare		Taieri de conservare			Total		
						1.3		2.4			3.7		

STRUCTURA SUPRAFETELOR SI VOLUMELOR PE CLASE DE VARSTA

Clasa de varsta	Total	I	II	III	IV	V	VI	VII
Suprafata - ha	26.85	1.04	18.79	7.02				
%	100	4	70	26				
Volum - mc	2926	46	1765	1115				
%	100	2	60	38				

Scopul amenajamentului este organizarea pădurilor prin măsuri silvotehnice concretizate în planuri, în vederea dirijării lor spre structuri normale.

Fondul productiv, pentru care se acționează în vederea normalizării lui, este dezechilibrat la etapa actuală pentru SUP A (luând în calcul ciclul adoptat de 100 de ani, pentru care clasa de vârstă normală este de 20%), cu clase trecute de jumătatea ciclului de producție foarte slab sau deloc reprezentate.

În privința compoziției, speciile principale de bază fagul și gorunul sunt destul de slab reprezentate (8% total), din cauza apartenenței anterioare la păduri comunale și a faptului că o bună parte (44%) sunt foste pășuni împădurite. Salcâmul a fost introdus pe terenuri degradate dar și pe substraturi ușor erozibile. Mojdreanul apare ca specie pionieră în cazul pășunilor împădurite dar și în compozițiile plantațiilor. Carpenul este o altă specie pionieră bine reprezentată în pășunile împădurite. Acestea din urmă urmează să fie parcurse cu rărituri astfel încât ponderea speciilor pioniere se va diminua.

Clasele de producție la S.U.P. A reflectă potențialul stațional, cel mai adesea mijlociu (69%) și restul (31%) inferior. Nu sunt consistențe sub 0,7 deoarece arborele nu au fost parcurse cu tăieri de produse principale sau de conservare. Nu s-au înregistrat nici doborâturi importante.

Sunt multe arborete derivate (total sau parțial) provenite din fostele pășuni împădurite. În ele se va interveni pentru prima dată cu operațiuni culturale în sensul apropierei de compozițiile naturale fundamentale. Cele mai multe arborete artificiale sunt de salcâm efectuate pe terenuri predispuse la eroziuni sau alunecări.

Arboretele unității de producție, prin măsurile silviculturale ce li se vor aplica, vor fi conduse spre realizarea unei structuri corespunzătoare condițiilor staționale.

Soluțiile silvotehnice prevăzute pentru deceniul 2020-2029 vor fi analizate la sfârșitul acestuia și în raport de dinamica organizării pădurilor comparativ cu modelul optim, vor fi continuate soluțiile care au dat rezultate corespunzătoare stabilindu-se totodată și alte măsuri silvotehnice potrivit noii structuri a pădurii.

În tabelul următor sunt prezentați indicatorii cantitativi pentru amenajarea actuală și pentru următorii 10, 20 de ani, precum și pentru pădurea ajunsă la normalitate:

Nr. crt.	Indicatori cantitativi	U.M.	Valoare de la amenajarea			
			Actuală	Peste 10 ani	Peste 20 de ani	În viitor
1	Ponderea pădurilor în suprafața totală a fondului forestier	%	100	100	100	100
2	Volum lemnos pe picior - total	mii m ³	10,8	11,9	14,8	26,5
3	Volum lemnos pe picior - mediu	m ³ /ha	106	116	145	259
4	Clasa de producție medie	-	3,4	3,5	3,6	3,3
5	Creșterea curentă totală	m ³	446	450	480	517
6	Creșterea curentă medie	m ³ /an/ha	4,4	4,4	4,7	5,1
7	Creșterea curentă totală – fond de producție	m ³	326	355	362	396
8	Creșterea curentă medie – fond de producție	m ³ /an/ha	4,5	4,7	4,8	5,2
9	Creșterea indicatoare - totală	m ³ /an	151	174	189	264
10	Creșterea indicatoare - medie	m ³ /an/ha	2,0	2,3	2,5	3,5
11	Posibilitatea de produse principale - totală	m ³ /an	162	55	55	264
12	Indice de recoltare posibilitate de produse principale	m ³ /an/ha	1,6	0,5	0,5	2,6
13	Posibilitatea de produse secundare - totală	m ³ /an	96	120	150	192
14	Indice de recoltare posibilitate de produse secundare	m ³ /an/ha	0,9	1,2	1,5	1,9

Gospodărirea pădurilor se va face și în următorii ani (și în viitor) în cadrul a două S.U.P.-uri. (SUP A și SUP M).

Ponderea pădurilor va rămâne practic nemodificată (100%).

Volumul lemnos pe picior, total și mediu, vor avea o tendință de creștere, pe măsură ce speciile de bază vor fi tot mai bine reprezentate și cu regenerare din sămânță. Clasele de producție medii nu vor avea modificări semnificative pe specii.

În viitor, la o vârstă medie de 50 de ani pentru fondul de producție SUP A, indicii de creștere curentă sunt mai mari, cu un fond de producție peste nivelul celui actual. În cazul SUP A, nu se vor mai regăsi elemente din lăstari în proporții semnificative, ci doar ca element de biodiversitate.

Posibilitatea de produse principale este mică și în următorii 30 de ani (sub nivelul creșterii indicatoare). După echilibrarea claselor de vârstă, aceasta va fi egală cu creșterea indicatoare la SUP A.

Compoziția fondului productiv va suferi modificări, în viitor, pe măsura apropierei de compozițiile țel optime. Va crește semnificativ proporția speciilor de bază (GO, FA, ST).

În prezent, 63% dintre arborete prezintă o structură echienă, 28% sunt relativ echiene și 9% au structură relativ plurienă.

Din total arborete, 41% sunt cu regenerare naturală din sămânță, 29% sunt plantații și 30% sunt regenerare pe cale vegetativă. Prin adoptarea regimului codru în SUP A și aplicarea corectă a tratamentelor cu regenerare sub masiv care să țină cont de anii de fructificație, acestea vor ajunge să fie regenerare în principal din sămânță, fiind necesare doar eventuale completări.

Clasele de producție medii pe specii nu vor suferi modificări esențiale, fiind apropiate de potențialul stațional, dar se modifică în funcție de viitorul lor procent de participare.

B.6. Relațiile structurale și funcționale care creează și mențin integritatea ariei naturale

Habitatele în care trăiesc sau cuibăresc cele 84 de specii de păsări de interes european și național includ și pădurile de foioase. Pe teritoriul UP 1 Pardoși au fost identificate un număr de 8 tipuri de păduri naturale fundamentale, dintre care cele mai răspândite sunt 531.4. – Șleau de deal cu gorun și fag de productivitate mijlocie (m) – 45% și 532.4. – Șleau de deal cu gorun de productivitate mijlocie (m) – 30%. În afara pădurilor, păsările utilizează și alte categorii de folosințe din cuprinsul ariei cum sunt pajiștile naturale, stepele, terenurile agricole, viile și livezile.

Structura actuală pe clase de vârstă în interiorul studiat, este următoarea:

Specificări		Clase de vârstă						Total	Clasa de vârstă normală – ha -
		I	II	III	IV	V	VI>		
Suprafața	ha	28,06	26,26	19,70	1,47			75,49	15,10
	%	37	35	26	2			100	20

Se observă că 98% dintre arborete sunt concentrate în primii 60 de ani, iar 72% chiar în primii 40 de ani. Acesta este rezultatul faptului că cele 57,50 ha care provin din fond forestier existent și la etapele anterioare, sunt din perioada în care erau gestionate ca păduri comunale, fiind în totalitate regenerare pe cale vegetativă, iar restul de 45,32 ha sunt pășuni împădurite incluse în fondul forestier la etapa actuală. Acestea din urmă, sunt păduri tinere cu compoziții diverse, din care nu lipsesc speciile de bază și cu o densitate aproape unitară, în care concurența interspecifică se desfășoară cu intensitate mare. Lucrările de îngrijire propuse prin amenajament caută să dirijeze aceste compoziții spre tipul de pădure natural fundamental. Acest tip de structură indică faptul că arborii groși sau înalți lipsesc, căutați pentru amplasarea cuiburilor pentru multe specii de păsări, ca și cei cu scorburi sau parțial uscați. Arborii sunt încă tineri, iar eliminarea naturală efectuată la aceste vârste nu generează încă lemn mort care să persiste. Din această cauză, nici insectele nu sunt prezente, care să poată oferi o sursă de hrană permanentă. Arborii uscați sau pe cale de uscare influențează densitatea insectelor saproxilofage care reprezintă o bază de hrană foarte importantă pentru păsări dar și locuri de reproducere pentru unele specii care cuibăresc în scorburi. De asemenea, nici micile pâraie care mărginesc pe alocuri fondul forestier nu au maluri care să ofere condiții pentru instalarea cuiburilor. Desimea mare a tinerelor arborete nu face să alterneze spațiile deschise cu altele semideschise.

Dintre toate speciile, au fost observate în proximitatea teritoriului studiat, în structurile tinere ale pădurilor mărginite de tufișuri dese cu subarboret de măceș, porumbar, păducel și lemn câinesc. (sau prezența este cel puțin probabilă), următoarele: *Sylvia nisoria* – silvie porumbacă, *Falco subbuteo* – șoimul rândunelelor, *Streptopelia turtur* – turturică, *Streptopelia decaocto* – guguștiuc, *Cuculus canorus* – cuc, *Oriolus oriolus* – grangur, *Corvus corax* – corb, *Prunella modularis* – brumăriță de pădure, *Anthus trivialis* – fâsă de pădure și *Bombycilla garrulus* – mătăsar.

B.7. Obiectivele de conservare a ariei naturale protejate de interes comunitar, acolo unde au fost stabilite prin planuri de management. Descrierea stării actuale de conservare.

Specii de păsări asociate cu habitatele terestre, prezente în proximitatea teritoriului UP 1 Pardoși:

Parametru	Valoare țintă	Informații suplimentare
Sylvia nisoria – silvie porumbacă		
Mărimea populației	Cel puțin 30 perechi în sit	10-30 perechi în sit 1 pereche în proximitatea UP I Pardoși (parcelele 1-4)
Suprafața habitatului de hrănire și cuibărire	În proximitatea teritoriului	34,84 ha
Stare de conservare	Favorabilă	
Obiectiv de conservare	Menținerea stării actuale de conservare	
Falco subbuteo – soimul rândunelelor		
Mărimea populației	Încă nedefinit	Neevaluată
Suprafața habitatului de hrănire și cuibărit	În proximitatea teritoriului	102,82 ha
Stare de conservare	Necunoscută	
Obiectiv de conservare	Menținerea sau îmbunătățirea stării de conservare	
Streptopelia turtur – turturică		
Mărimea populației	Încă nedefinit	Neevaluată
Suprafața habitatului de hrănire	În proximitatea teritoriului	
Suprafața habitatului de cuibărire	34,84 ha	parcelele 1-4
Stare de conservare	Necunoscută	
Obiectiv de conservare	Menținerea sau îmbunătățirea stării de conservare	
Streptopelia decaocto – guguștiuc		
Mărimea populației	Încă nedefinit	Neevaluată
Suprafața habitatului de hrănire și cuibărire	În proximitatea teritoriului	34,84 ha
Stare de conservare	Necunoscută	
Obiectiv de conservare	Menținerea sau îmbunătățirea stării de conservare	
Cuculus canorus – cuc		
Mărimea populației	Încă nedefinit	Neevaluată
Suprafața habitatului de hrănire și cuibărire	În proximitatea teritoriului	102,82 ha
Stare de conservare	Necunoscută	
Obiectiv de conservare	Menținerea sau îmbunătățirea stării de conservare	
Oriolus oriolus – grangur		
Mărimea populației	Încă nedefinit	Neevaluată
Suprafața habitatului de hrănire și cuibărire	În proximitatea teritoriului	parcelele 77, 101, 125 = 23,96 ha
Stare de conservare	Necunoscută	
Obiectiv de conservare	Menținerea sau îmbunătățirea stării de conservare	
Corvus corax - corb		
Mărimea populației	Încă nedefinit	Neevaluată
Suprafața habitatului de hrănire și cuibărire	20,56 ha (egal cu SPN)	În prezent sunt 1,47 ha cu vârsta de 70 de ani La o structură normală a fondului forestier spre care se tinde sunt 20,56 ha cu vârste de peste 80 de ani
Stare de conservare	Necunoscută	
Obiectiv de conservare	Menținerea sau îmbunătățirea stării de conservare	
Prunella modularis – brumăriță de pădure		
Mărimea populației	Încă nedefinit	Neevaluată
Suprafața habitatului de hrănire și cuibărire	În proximitatea teritoriului	Nu sunt arbori bătrâni, groși sau scorburoși
Stare de conservare	Necunoscută	
Obiectiv de conservare	Menținerea sau îmbunătățirea stării de conservare	
Anthus trivialis – fâsă de pădure		
Mărimea populației	Încă nedefinit	Neevaluată
Suprafața habitatului de hrănire și cuibărire	În proximitatea teritoriului	34,84 ha
Stare de conservare	Necunoscută	
Obiectiv de conservare	Menținerea sau îmbunătățirea stării de conservare	

Parametru	Valoare țintă	Informații suplimentare
Bombycilla garrulus – mătăsar		
Mărimea populației	Încă nedefinit	Neevaluată
Suprafața habitatului de hrănire și cuibărire	În proximitatea teritoriului	102,82 ha
Stare de conservare	Necunoscută	
Obiectiv de conservare	Menținerea sau îmbunătățirea stării de conservare	

B.8. Alte informații relevante privind conservarea ariei naturale protejate de interes comunitar, inclusiv posibile schimbări în evoluția naturală a ariei naturale protejate de interes comunitar

Conform planului de management, în cadrul obiectivului general care privește conservarea și managementul speciilor de păsări de importanță comunitară din cadrul ariei naturale protejate ROSPA0141 Subcarpații Vrancei și a habitatelor acestora, există un obiectiv specific cu privire la menținerea și eventual creșterea nivelului populațional al speciilor de păsări de importanță comunitară. În cadrul acestuia se propune:

- *Menținerea unui mozaic de arborete cu vârste diferite în terenurile forestiere din cadrul ariei naturale protejate.* Aceasta este o preocupare permanentă promovată de amenajamentele silvice prin care se urmărește echilibrarea claselor de vârstă în cadrul subunității de protecție și producție. Normalizarea fondului de producție și protecție se realizează pe durata ciclului de producție adoptat de 100 de ani, rezultând în final cinci suprafețe cu întinderi aproximativ egale de circa 15 ha.

- *Stabilirea unei zone tampon în jurul cuiburilor și limitarea/controlul activităților forestiere în zona tampon, în perioada de cuibărit pentru protecția speciilor de răpitoare de zi.* Lucrările silvice în imediata apropiere a cuiburilor speciilor de păsări răpitoare, în special dacă sunt desfășurate în prima parte a sezonului de cuibărit, pot compromite succesul reproductiv în acel an. Localizarea exactă a cuiburilor nu poate face obiectul unei conservări pentru perioade multianuale. Păsările răpitoare de zi își pot schimba cuibul de la un an la altul, ba mai mult, o pereche are 3 – 4 cuiburi pe care le schimbă de la un an la altul astfel încât să poată evita acumularea paraziților în cuib, ceea ce poate conduce la un succes reproductiv scăzut. De asemenea, pentru speciile migratoare în special, dar și pentru cele sedentare, nu există garanția că aceeași pereche ocupă teritoriul de cuibărit deoarece rata de mortalitate în timpul migrației (pentru speciile migratoare) sau în timpul iernării (pentru speciile sedentare) este crescută, astfel că teritoriul respectiv poate fi ocupat de o altă pereche care nu menține neapărat cuibul. Prin urmare, o localizare a cuiburilor folosite în anul când s-au efectuat observațiile nu garantează că acele locații vor fi folosite an de an. Localizarea cuiburilor poate crea și probleme în asigurarea conservării speciei deoarece atunci când perechea își schimbă cuibul iar acesta nu se mai afla în zona de conservare pentru cuibăritul speciei, ponta sau puii pot fi afectați de diverse activități ce au fost permise. Așadar, **cuiburile de păsări răpitoare de zi trebuie să fie localizate anual, înainte de începerea perioadei de cuibărit, 15 martie, de către personalul custodelui, în conformitate cu legislația în vigoare, în strânsă legătură cu personalul de teren din cadrul ocoalelor silvice de stat și private. După localizare, se vor materializa pe teren cu vopsea galbenă limitele cercului cu raza de 50 m având în centru cuibul, pe arbori din 5 în 5 m. Zonele tampon identificate vor fi materializate pe harți care vor fi transmise ocoalelor silvice din zonă până cel târziu 10 martie. În această zonă nu se vor desfășura activități, inclusiv cele ce constituie managementul forestier, în perioada de cuibărit, 15 martie – 15 august.** În cuprinsul teritoriului studiat al UP I Pardoși nu au fost identificate cuiburi, din cauza structurii arboretelor tinere, închise, din care lipsesc arborii înalți, cei cu scorburi sau parțial uscați.

- *Menținerea lemnului mort și a arborilor bătrâni* pentru asigurarea condițiilor specifice de habitat pentru speciile de ciocănitori, în special pentru specia *Dendrocopos medius*. Existența și cantitatea disponibilă de lemn mort este un factor esențial pentru prezența speciilor de ciocănitori, în special pentru specia *Dendrocopos medius*. În consecință, pentru toate subparcelele silvice, în cazul unor intervenții - lucrări de îngrijire sau exploatare forestiere **se va lăsa un număr de 2-3 arbori/ha din categoria iescarilor, arborilor groși, scorburoși, parțial uscați**, în funcție de particularitățile fiecărui arboret. O atenție deosebită se va acorda tăierilor definitive în parchetele de exploatare. Măsura este una importantă și fezabilă doar în cazul în care se vor evita extragerile ilegale a lemnului lăsat pe picior. În urma deplasărilor în teren au fost observat faptul că lemnul mort este îndepărtat de către localnici pentru a asigura lemnul de foc. În zona teritoriului studiat din cadrul amenajamentului UP I Pardoși, această

problemă se va pune în viitor, pe măsură ce tinerele arborete înaintează în vârstă generând arbori groși, iescari, scorburoși sau parțial uscați. În prezent, eliminarea naturală se produce cu intensitate sporită iar exemplarele eliminate au dimensiuni reduse și nu produc lemn mort care să persiste.

- *Interzicerea aplicării degajărilor și curățirilor chimice în pădurile din aria naturală protejată ROSPA0141 Subcarpații Vrancei.* În pădurile din aria naturală protejată ROSPA0141 Subcarpații Vrancei vor fi permise doar degajările efectuate manual sau cu motounelte speciale, degajările chimice fiind interzise. Nu sunt propuse prin amenajament intervenții prin folosirea substanțelor chimice.

- *Menținerea elementelor de peisaj - lizierele de pădure, arbori solitari, tufișuri, margini înierbate - pe pajiști și terenuri arabile și a aliniamentele de arbori.* În proximitatea teritoriului studiat sunt zone cu pășuni ocupate cu subarboret de păducel, lemn cânesc și măceș, însă cu foarte puțini arbori solitari.

- *Prevenirea inundațiilor și alunecărilor de teren în perimetrului ariei naturale protejate.* Se recomandă, acolo unde este posibil, împădurirea malurilor râurilor și crearea unor canale laterale în zonele plane, ca locuri de deversare, în cazul viiturilor. Astfel malurile se stabilizează cu ajutorul sistemului radicular. Speciile cu care recomandăm a se realiza împăduririle sunt autohtone, fără a modifica habitatele sitului. Se recomandă speciile de Salix. Se creează astfel o barieră naturală în fața factorilor mecanici ce determină eroziunea. De asemenea este necesară păstrarea suprafețelor de prundiș, pentru menținerea habitatelor deschise din preajma râurilor. Pădurile din cuprinsul teritoriului studiat îndeplinesc funcții de protecție a terenurilor și solurilor, astfel: 1% sunt situate pe terenuri cu pante foarte repezi, 18% sunt plantații executate pe foste terenuri degradate, 7% sunt situate pe terenuri alunecătoare, iar 74% sunt situate pe terenuri cu substraturi litologice foarte vulnerabile la eroziuni și alunecări, cu pante cuprinse până la limitele indicate în cazul celor 1%. Substratul sedimentar predominant argilos din cuprinsul teritoriului studiat, dar și în proximitatea acestuia, determină apariția fenomenelor de alunecare, un proces mai intens observabil în pășunile din vecinătate neîmpădurite. Pentru stabilizarea terenurilor alunecătoare, precum și acelor degradate, s-au utilizat cu succes acum circa 34-50 de ani, plantații cu salcâm, chiar și în zone ripariene. În imediata vecinătate a terenului studiat, mai sunt prezente încă plantații cu salcâm executate în aceeași perioadă, administrate și în prezent de ANIF, având același rol antierozional și de stabilizare a malurilor pâraielor, mai ales în perioadele ploioase când intensitatea transportului de aluviuni este maximă.

- *Prevenirea incendiilor în pădure, prin conștientizarea populației și combaterea incendiilor, prin semnarea protocoalelor cu administratorii fondului forestier – ocoalele silvice, pompieri, și autoritățile locale.* În perioada de cuibărit, incendiile pot deranja cuibăritul chiar dacă nu se extind în zona cuibului. Focul de pe pajiștile incendiate de către proprietari pentru a-și curăța terenul, se poate răspândi cu ușurință până la pădure. Pot apărea situații în care să ardă arborele cu cuib sau parcela unde se afla cuibul. Pentru fondul forestier al UP I Pardoși este încheiat contract de servicii cu Ocolul Silvic Pardoși care presupune și acțiuni și măsuri de prevenire și stingere a incendiile de pădure.

- *Permiterea accesului cu vehicule motorizate, în scop recreativ, în fondul forestier doar pe trasee cu destinație specială, ce ocolesc zonele de cuibărit ale speciilor de răpitoare.* Soluția optimă este permiterea activităților sportive, de recreere și turism cu vehicule motorizate doar pe trasee special destinate și bine delimitate, pe care proprietarul sau administratorul pădurii să le stabilească ținând cont de prezența cuiburilor, pentru a ocoli zonele în care se află acestea. Conform Codului Silvic actualizat, „Accesul public pedestru în pădure este permis pe răspunderea celui care intră în pădure numai în zone amenajate, pe trasee și poteci marcate în acest sens, pe drumurile forestiere și în pădurile cu funcții de protecție, predominant sociale”, „Accesul public cu bicicleta în pădure este permis numai pe drumurile forestiere, pe potecile și pe traseele amenajate, pe răspunderea celui care intră în pădure și cu respectarea condițiilor stabilite de administratorul fondului forestier/proprietar, după caz”, „Accesul public în fondul forestier național cu autovehicule, motociclete, ATV-uri sau mopede este interzis, cu excepția activităților sportive, de recreere și turism organizate, care se pot practica pe drumurile forestiere sau pe trasee special marcate și omologate, numai cu acordul șefului ocolului silvic, în cazul administrării, sau al proprietarului, cu avizul șefului ocolului silvic, în cazul asigurării serviciilor silvice”.

- *Asigurarea stabilității pădurilor ripariene prin neintervenția în imediata vecinătate a cursului de apă.* Această activitate se va realiza prin crearea unei zone tampon de neintervenție în imediata vecinătate a cursului de apă. Habitate forestiere ce asigură protecția zonelor ripariene deosebit de sensibile, au rol important în consolidarea malurilor și menținerea terenurilor agricole din apropierea râurilor. Acestea păduri au structuri care sunt mult mai eficiente în prevenirea alunecărilor de maluri, în cazul viiturilor, decât lucrările de regularizare a râurilor. Pe teritoriul ariei naturale protejate ROSPA0141 Subcarpații Vrancei, aceasta categorie de habitat are o extindere extrem de redusă, dar cu importantă majoră în

special pentru *Ficedula parva* și *Ficedula albicollis*. Acolo unde este posibil se recomandă subparcelarea distinctă. Teritoriul studiat se află în bazinul hidrografic al râurilor Călnău și Râmnicu Sărat. Râul Călnău prezintă în general un debit scăzut de apă, iar în perioadele secetoase scade și mai mult, ori seacă complet. Afluenții râului Călnău sunt Ernatecu, valea Șchiopului și Chiperu iar ai râului Râmnicu Sărat sunt Baba și Băbeanca. Alimentarea rețelei hidrografice este pluvionivală, 75-80% din ape provenind din ploi, iar restul din topirea zăpezilor. Scurgerea maximă are loc în perioada aprilie-noiembrie. Aceste scurgeri pot produce inundații mari în anumiți ani. Scurgerea minimă se produce la sfârșitul verii și începutul toamnei datorită deficitului de umiditate și epuizării rezervelor interne de apă. La sfârșitul verii toate pâraiele sunt lipsite de apă. Substraturile litologice friabile și ploile repezi pot conduce la un transport mare de aluviuni și mișcări în adâncime ale scoarței terestre, soldate cu intense fenomene de degradare (eroziuni și alunecări). Pădurile teritoriului studiat îndeplinesc un rol primordial de protecție a terenurilor și solurilor, iar unele dintre ele au fost create și pentru acest scop.

- *Împăduriri cu specii autohtone*. Se va acorda prioritate regenerării pe cale naturală, din sămânță a arboretelor, prin aplicarea de tratamente cu regenerare sub adăpostul masivului. Lucrările de îngrijire și de conducere a arboretelor vor fi prevăzute în așa fel încât să permită realizarea compozițiilor caracteristice habitatelor naturale. În cazul în care vor fi totuși necesare lucrări de împădurire integrală sau completări se va interzice plantarea speciilor invazive sau neautohtone - salcâm, stejar roșu, care nu creează locuri prielnice de cuibărit.

B.9. Alte aspecte relevante pentru aria naturală protejată de interes comunitar

Nu s-au identificat alte aspecte relevante.

C. IDENTIFICAREA ȘI EVALUAREA IMPACTULUI

Pentru identificarea și evaluarea tuturor tipurilor de impact care ar putea să rezulte prin implementarea amenajamentului silvic, susceptibile să afecteze în mod semnificativ aria naturală protejată de interes comunitar s-au prelucrat datele existente în literatura de specialitate și cele obținute în baza observațiilor proprii din teren.

Evaluarea semnificației impactului se face pe baza următorilor indicatori cheie cuantificabili:

1. procentul din suprafața habitatului care va fi pierdut;
2. procentul ce va fi pierdut din suprafețele habitatelor folosite pentru necesitățile de hrană, odihnă și reproducere ale speciilor de interes comunitar;
3. fragmentarea habitatelor de interes comunitar (exprimată în procente);
4. durata sau persistența fragmentării;
5. durata sau persistența perturbării speciilor de interes comunitar, distanța față de aria naturală protejată de interes comunitar;
6. schimbări în densitatea populațiilor (nr. de indivizi/suprafață);
7. scara de timp pentru înlocuirea speciilor/habitatelor afectate de implementarea PP;
8. indicatorii chimici-cheie care pot determina modificări legate de resursele de apă sau de alte resurse naturale, care pot determina modificarea funcțiilor ecologice ale unei arii naturale protejate de interes comunitar.

Identificarea și evaluarea semnificației impactului s-a făcut pentru speciile cu prezență cel puțin în proximitatea teritoriului studiat:

Indi- cator	Lucrări propuse prin amenajament				
	Tăieri în crâng	Tăieri progresive	Rărituri	Tăieri de conservare	Tăieri de igienă
Sylvia nisoria - Silvie porumbacă					
1	0 – se păstrează categoria de folosință pădure <i>Impact neutru</i>				
2	<i>Impact neutru;</i> - intervenția se face (în salcâmete) în suprafețe în care lipsesc speciile caracteristice	<i>Impact negativ nesemnificativ:</i> - Preferă zone cu tufișuri dese, zăvoaie, crânguri tinere, liziere - Suprafața de intervenție este mică (1,47 ha)	<i>Impact negativ nesemnificativ pe termen scurt:</i> - Pe durata intervenției <i>Impact pozitiv semnificativ pe termen lung:</i> - scade consistența pădurii	<i>Impact neutru:</i> - intervenția se face (în salcâmete) în suprafețe în care lipsesc speciile caracteristice	<i>Impact negativ nesemnificativ:</i> - Se evită îndepărtarea tuturor arborilor uscați sau în curs de uscare care adăpostesc insecte saproxilofage
3	0 – se păstrează categoria de folosință pădure <i>Impact neutru</i>				
4	Nu e cazul				
5	<i>Impact negativ nesemnificativ:</i> - Durata perturbării produsă prin zgomotul generat de utilajele folosite la exploatarea materialului lemnos este limitată cu perioada alocată intervenției				- Este vizată anual întreaga suprafață, însă intervențiile sunt punctuale și de scurtă durată
6	<i>Impact neutru;</i> - intervenția se face (în salcâmete) în suprafețe în care lipsesc speciile caracteristice	<i>Impact pozitiv semnificativ:</i> - Se asigură compoziția optimă a arboretelor amestecate		<i>Impact neutru;</i> - intervenția se face (în salcâmete) în suprafețe în care lipsesc speciile caracteristice	<i>Impact negativ nesemnificativ:</i> - Se extrag arbori uscați sau în curs de uscare, căzuți, ruți și doborâți de vânt și zăpadă, puternic atacați de insecte, fără să se reducă biodiversitatea habitatului
7	Nu e cazul <i>Impact neutru</i>				
8	<i>Impact negativ nesemnificativ:</i> - Emisiile utilajelor de exploatare - Rumeșul rezultat în procesul de secționare a masei lemnoase, mai ales în apropierea cursurilor de apă - Deșeuri de orice natură rezultate pe timpul efectuării intervențiilor de echipele de lucru				

Indi- cator	Lucrări propuse prin amenajament				
	Tăieri în crâng	Tăieri progresive	Rărituri	Tăieri de conservare	Tăieri de igienă
Falco subbuteo – șoimul rândunelelor					
1	0 – se păstrează categoria de folosință pădure <i>Impact neutru</i>				
2	<i>Impact neutru;</i> - intervenția se face (în salcâmete) în suprafețe în care lipsesc speciile caracteristice	<i>Impact negativ nesemnificativ:</i> - Cuibărește în habitate semi-deschise - Suprafața de intervenție este mică (1,47 ha)	<i>Impact negativ nesemnificativ pe termen scurt:</i> - Pe durata intervenției <i>Impact pozitiv semnificativ pe termen lung:</i> - scade consistența pădurii	<i>Impact neutru:</i> - intervenția se face (în salcâmete) în suprafețe în care lipsesc speciile caracteristice	<i>Impact negativ nesemnificativ:</i> - Se evită îndepărtarea tuturor arborilor uscați sau în curs de uscare care adăpostesc insecte saproxilofage
3	0 – se păstrează categoria de folosință pădure <i>Impact neutru</i>				
4	Nu e cazul				

Indi- cator	Lucrări propuse prin amenajament				
	Tăieri în crâng	Tăieri progresive	Rărituri	Tăieri de conservare	Tăieri de igienă
5	<i>Impact negativ ne semnificativ:</i> - Durata perturbării produsă prin zgomotul generat de utilajele folosite la exploatarea materialului lemnos este limitată cu perioada alocată intervenției				- Este vizată anual întreaga suprafață, însă intervențiile sunt punctuale și de scurtă durată
6	<i>Impact neutru;</i> - intervenția se face (în salcâmete) în suprafețe în care lipsesc speciile caracteristice	<i>Impact pozitiv semnificativ:</i> - Se asigură compoziția optimă a arboretelor amestecate		<i>Impact neutru;</i> - intervenția se face (în salcâmete) în suprafețe în care lipsesc speciile caracteristice	<i>Impact negativ ne semnificativ:</i> - Se extrag arbori uscați sau în curs de uscare, căzuți, ruși și doborâți de vânt și zăpadă, puternic atacați de insecte, fără să se reducă biodiversitatea habitatului
7	Nu e cazul <i>Impact neutru</i>				
8	<i>Impact negativ ne semnificativ:</i> - Emisiile utilajelor de exploatare - Rumeșul rezultat în procesul de secționare a masei lemnoase, mai ales în apropierea cursurilor de apă - Deșeurile de orice natură rezultate pe timpul efectuării intervențiilor de echipele de lucru				
Streptopelia turtur – turturică					
1	0 – se păstrează categoria de folosință pădure <i>Impact neutru</i>				
2	<i>Impact negativ ne semnificativ pe termen scurt:</i> - Până la realizarea stării de masiv <i>Impact pozitiv semnificativ pe termen lung:</i> - se creează habitate propice	<i>Impact pozitiv ne semnificativ:</i> - Cuibărește în habitate deschise - Suprafața de intervenție este mică (1,47 ha)	<i>Impact negativ ne semnificativ pe termen scurt:</i> - Pe durata intervenției <i>Impact pozitiv semnificativ pe termen lung:</i> - scade consistența pădurii	<i>Impact negativ ne semnificativ pe termen scurt:</i> - Până la realizarea stării de masiv <i>Impact pozitiv semnificativ pe termen lung:</i> - se creează habitate propice	<i>Impact negativ ne semnificativ:</i> - Se evită îndepărtarea tuturor arborilor uscați sau în curs de uscare care adăpostesc insecte saproxilofage
3	0 – se păstrează categoria de folosință pădure <i>Impact neutru</i>				
4	Nu e cazul				
5	<i>Impact negativ ne semnificativ:</i> - Durata perturbării produsă prin zgomotul generat de utilajele folosite la exploatarea materialului lemnos este limitată cu perioada alocată intervenției				- Este vizată anual întreaga suprafață, însă intervențiile sunt punctuale și de scurtă durată
6	<i>Impact negativ ne semnificativ pe termen scurt:</i> - Până la realizarea stării de masiv <i>Impact pozitiv semnificativ pe termen lung:</i> - se creează habitate propice	<i>Impact pozitiv semnificativ:</i> - Se asigură compoziția optimă a arboretelor amestecate		<i>Impact negativ ne semnificativ pe termen scurt:</i> - Până la realizarea stării de masiv <i>Impact pozitiv semnificativ pe termen lung:</i> - se creează habitate propice	<i>Impact negativ ne semnificativ:</i> - Se extrag arbori uscați sau în curs de uscare, căzuți, ruși și doborâți de vânt și zăpadă, puternic atacați de insecte, fără să se reducă biodiversitatea habitatului
7	Nu e cazul <i>Impact neutru</i>				
8	<i>Impact negativ ne semnificativ:</i> - Emisiile utilajelor de exploatare - Rumeșul rezultat în procesul de secționare a masei lemnoase, mai ales în apropierea cursurilor de apă - Deșeurile de orice natură rezultate pe timpul efectuării intervențiilor de echipele de lucru				

Indi- cator	Lucrări propuse prin amenajament				
	Tăieri în crâng	Tăieri progresive	Rărituri	Tăieri de conservare	Tăieri de igienă
Streptopelia decaocto – guguștiuc					
1	0 – se păstrează categoria de folosință pădure <i>Impact neutru</i>				
2	<i>Impact negativ ne semnificativ pe termen scurt:</i> - Până la realizarea stării de masiv <i>Impact pozitiv semnificativ pe termen lung:</i> - se creează habitate propice	<i>Impact pozitiv ne semnificativ:</i> - Cuibărește în habitate mozaicate - Suprafața de intervenție este mică (1,47 ha)	<i>Impact negativ ne semnificativ pe termen scurt:</i> - Pe durata intervenției <i>Impact pozitiv semnificativ pe termen lung:</i> - scade consistența pădurii	<i>Impact negativ ne semnificativ pe termen scurt:</i> - Până la realizarea stării de masiv <i>Impact pozitiv semnificativ pe termen lung:</i> - se creează habitate propice	<i>Impact negativ ne semnificativ:</i> - Se evită îndepărtarea tuturor arborilor uscați sau în curs de uscare care adăpostesc insecte saproxilofage
3	0 – se păstrează categoria de folosință pădure <i>Impact neutru</i>				
4	Nu e cazul				
5	<i>Impact negativ ne semnificativ:</i> - Durata perturbării produsă prin zgomotul generat de utilajele folosite la exploatarea materialului lemnos este limitată cu perioada alocată intervenției				- Este vizată anual întreaga suprafață, însă intervențiile sunt punctuale și de scurtă durată
6	<i>Impact negativ ne semnificativ pe termen scurt:</i> - Până la realizarea stării de masiv <i>Impact pozitiv semnificativ pe termen lung:</i> - se creează habitate propice	<i>Impact pozitiv semnificativ:</i> - Se asigură compoziția optimă a arboretelor amestecate		<i>Impact negativ ne semnificativ pe termen scurt:</i> - Până la realizarea stării de masiv <i>Impact pozitiv semnificativ pe termen lung:</i> - se creează habitate propice	<i>Impact negativ ne semnificativ:</i> - Se extrag arbori uscați sau în curs de uscare, căzuți, ruși și doborâți de vânt și zăpadă, puternic atacați de insecte, fără să se reducă biodiversitatea habitatului
7	Nu e cazul <i>Impact neutru</i>				
8	<i>Impact negativ ne semnificativ:</i> - Emisiile utilajelor de exploatare - Rumegușul rezultat în procesul de secționare a masei lemnoase, mai ales în apropierea cursurilor de apă - Deșeuri de orice natură rezultate pe timpul efectuării intervențiilor de echipele de lucru				
Cuculus canorus – cuc					
1	0 – se păstrează categoria de folosință pădure <i>Impact neutru</i>				
2	<i>Impact neutru;</i> - intervenția se face (în salcâmete) în suprafețe în care lipsesc speciile caracteristice	<i>Impact negativ ne semnificativ:</i> - Suprafața de intervenție este mică (1,47 ha)	<i>Impact negativ ne semnificativ pe termen scurt:</i> - Pe durata intervenției <i>Impact pozitiv semnificativ pe termen lung:</i> - scade consistența pădurii	<i>Impact neutru:</i> - intervenția se face (în salcâmete) în suprafețe în care lipsesc speciile caracteristice	<i>Impact negativ ne semnificativ:</i> - Se evită îndepărtarea tuturor arborilor uscați sau în curs de uscare care adăpostesc insecte saproxilofage
3	0 – se păstrează categoria de folosință pădure <i>Impact neutru</i>				
4	Nu e cazul				
5	<i>Impact negativ ne semnificativ:</i> - Durata perturbării produsă prin zgomotul generat de utilajele folosite la exploatarea materialului lemnos este limitată cu perioada alocată intervenției				- Este vizată anual întreaga suprafață, însă intervențiile sunt punctuale și de scurtă durată

Indi-cator	Lucrări propuse prin amenajament				
	Tăieri în crâng	Tăieri progresive	Rărituri	Tăieri de conservare	Tăieri de igienă
6	<i>Impact neutru;</i> - intervenția se face (în salcâmete) în suprafețe în care lipsesc speciile caracteristice	<i>Impact pozitiv semnificativ:</i> - Se asigură compoziția optimă a arboretelor amestecate		<i>Impact neutru;</i> - intervenția se face (în salcâmete) în suprafețe în care lipsesc speciile caracteristice	<i>Impact negativ nesemnificativ:</i> - Se extrag arbori uscați sau în curs de uscare, căzuți, ruși și doborâți de vânt și zăpadă, puternic atacați de insecte, fără să se reducă biodiversitatea habitatului
7	Nu e cazul <i>Impact neutru</i>				
8	<i>Impact negativ nesemnificativ:</i> - Emisiile utilajelor de exploatare - Rumeșul rezultat în procesul de secționare a masei lemnoase, mai ales în apropierea cursurilor de apă - Deșeuri de orice natură rezultate pe timpul efectuării intervențiilor de echipele de lucru				
Oriolus oriolus – grangur					
1	0 – se păstrează categoria de folosință pădure <i>Impact neutru</i>				
2	<i>Impact neutru;</i> - intervenția se face (în salcâmete) în suprafețe în care lipsesc speciile caracteristice	<i>Impact negativ nesemnificativ:</i> - Suprafața de intervenție este mică (1,47 ha)	<i>Impact negativ nesemnificativ pe termen scurt:</i> - Pe durata intervenției <i>Impact pozitiv semnificativ pe termen lung:</i> - scade consistența pădurii	<i>Impact neutru:</i> - intervenția se face (în salcâmete) în suprafețe în care lipsesc speciile caracteristice	<i>Impact negativ nesemnificativ:</i> - Se evită îndepărtarea tuturor arborilor uscați sau în curs de uscare care adăpostesc insecte saproxilofage
3	0 – se păstrează categoria de folosință pădure <i>Impact neutru</i>				
4	Nu e cazul				
5	<i>Impact negativ nesemnificativ:</i> - Durata perturbării produsă prin zgomotul generat de utilajele folosite la exploatarea materialului lemnos este limitată cu perioada alocată intervenției				- Este vizată anual întreaga suprafață, însă intervențiile sunt punctuale și de scurtă durată
6	<i>Impact neutru;</i> - intervenția se face (în salcâmete) în suprafețe în care lipsesc speciile caracteristice	<i>Impact pozitiv semnificativ:</i> - Se asigură compoziția optimă a arboretelor amestecate		<i>Impact neutru;</i> - intervenția se face (în salcâmete) în suprafețe în care lipsesc speciile caracteristice	<i>Impact negativ nesemnificativ:</i> - Se extrag arbori uscați sau în curs de uscare, căzuți, ruși și doborâți de vânt și zăpadă, puternic atacați de insecte, fără să se reducă biodiversitatea habitatului
7	Nu e cazul <i>Impact neutru</i>				
8	<i>Impact negativ nesemnificativ:</i> - Emisiile utilajelor de exploatare - Rumeșul rezultat în procesul de secționare a masei lemnoase, mai ales în apropierea cursurilor de apă - Deșeuri de orice natură rezultate pe timpul efectuării intervențiilor de echipele de lucru				

Indi- cator	Lucrări propuse prin amenajament				
	Tăieri în crâng	Tăieri progresive	Rărituri	Tăieri de conservare	Tăieri de igienă
Corvus corax - corb					
1	0 – se păstrează categoria de folosință pădure <i>Impact neutru</i>				
2	<i>Impact negativ neseemnificativ pe termen scurt:</i> - Până la realizarea stării de masiv <i>Impact pozitiv semnificativ pe termen lung:</i> - se creează habitate propice	<i>Impact negativ neseemnificativ:</i> - Suprafața de intervenție este mică (1,47 ha)	<i>Impact negativ neseemnificativ pe termen scurt:</i> - Pe durata intervenției <i>Impact pozitiv semnificativ pe termen lung:</i> - scade consistența pădurii, se accelerează dezvoltarea în grosime și înălțime	<i>Impact negativ neseemnificativ pe termen scurt:</i> - Până la realizarea stării de masiv <i>Impact pozitiv semnificativ pe termen lung:</i> - se creează habitate propice	<i>Impact negativ neseemnificativ:</i> - Se evită îndepărtarea tuturor arborilor uscați sau în curs de uscare care adăpostesc insecte saproxilofage
3	0 – se păstrează categoria de folosință pădure <i>Impact neutru</i>				
4	Nu e cazul				
5	<i>Impact negativ neseemnificativ:</i> - Durata perturbării produsă prin zgomotul generat de utilajele folosite la exploatarea materialului lemnos este limitată cu perioada alocată intervenției				- Este vizată anual întreaga suprafață, însă intervențiile sunt punctuale și de scurtă durată
6	<i>Impact negativ neseemnificativ pe termen scurt:</i> - Până la realizarea stării de masiv <i>Impact pozitiv semnificativ pe termen lung:</i> - se creează habitate propice	<i>Impact pozitiv semnificativ:</i> - Se asigură compoziția optimă a arboretelor amestecate		<i>Impact negativ neseemnificativ pe termen scurt:</i> - Până la realizarea stării de masiv <i>Impact pozitiv semnificativ pe termen lung:</i> - se creează habitate propice	<i>Impact negativ neseemnificativ:</i> - Se extrag arbori uscați sau în curs de uscare, căzuți, ruși și doborâți de vânt și zăpadă, puternic atacați de insecte, fără să se reducă biodiversitatea habitatului
7	Nu e cazul <i>Impact neutru</i>				
8	<i>Impact negativ neseemnificativ:</i> - Emisiile utilajelor de exploatare - Rumeșul rezultat în procesul de secționare a masei lemnoase, mai ales în apropierea cursurilor de apă - Deșeuri de orice natură rezultate pe timpul efectuării intervențiilor de echipele de lucru				
Prunella modularis – brumăriță de pădure					
1	0 – se păstrează categoria de folosință pădure <i>Impact neutru</i>				
2	<i>Impact negativ neseemnificativ pe termen scurt:</i> - Până la realizarea stării de masiv <i>Impact pozitiv semnificativ pe termen lung:</i> - se creează habitate propice	<i>Impact negativ neseemnificativ:</i> - Suprafața de intervenție este mică (1,47 ha) <i>Impact pozitiv semnificativ:</i> - Scade consistența pădurii și cresc zonele cu seminiș și tufăriș	<i>Impact negativ neseemnificativ pe termen scurt:</i> - Pe durata intervenției <i>Impact pozitiv semnificativ pe termen lung:</i> - scade consistența pădurii, se accelerează dezvoltarea în grosime și înălțime	<i>Impact negativ neseemnificativ pe termen scurt:</i> - Până la realizarea stării de masiv <i>Impact pozitiv semnificativ pe termen lung:</i> - se creează habitate propice	<i>Impact negativ neseemnificativ:</i> - Se evită îndepărtarea tuturor arborilor uscați sau în curs de uscare care adăpostesc insecte saproxilofage
3	0 – se păstrează categoria de folosință pădure <i>Impact neutru</i>				
4	Nu e cazul				

Indi- cator	Lucrări propuse prin amenajament				
	Tăieri în crâng	Tăieri progresive	Rărituri	Tăieri de conservare	Tăieri de igienă
5	<i>Impact negativ ne semnificativ:</i> - Durata perturbării produsă prin zgomotul generat de utilajele folosite la exploatarea materialului lemnos este limitată cu perioada alocată intervenției				- Este vizată anual întreaga suprafață, însă intervențiile sunt punctuale și de scurtă durată
6	<i>Impact negativ ne semnificativ pe termen scurt:</i> - Până la realizarea stării de masiv <i>Impact pozitiv semnificativ pe termen lung:</i> - se creează habitate propice	<i>Impact pozitiv semnificativ:</i> - Se asigură compoziția optimă a arboretelor amestecate		<i>Impact negativ ne semnificativ pe termen scurt:</i> - Până la realizarea stării de masiv <i>Impact pozitiv semnificativ pe termen lung:</i> - se creează habitate propice	<i>Impact negativ ne semnificativ:</i> - Se extrag arbori uscați sau în curs de uscare, căzuți, ruși și doborâți de vânt și zăpadă, puternic atacați de insecte, fără să se reducă biodiversitatea habitatului
7	Nu e cazul <i>Impact neutru</i>				
8	<i>Impact negativ ne semnificativ:</i> - Emisiile utilajelor de exploatare - Rumeșul rezultat în procesul de secționare a masei lemnoase, mai ales în apropierea cursurilor de apă - Deșeurile de orice natură rezultate pe timpul efectuării intervențiilor de echipele de lucru				
Anthus trivialis – fâsă de pădure					
1	0 – se păstrează categoria de folosință pădure <i>Impact neutru</i>				
2	<i>Impact negativ ne semnificativ pe termen scurt:</i> - Până la realizarea stării de masiv <i>Impact pozitiv semnificativ pe termen lung:</i> - se creează habitate propice	<i>Impact negativ ne semnificativ:</i> - Suprafața de intervenție este mică (1,47 ha) <i>Impact pozitiv semnificativ:</i> - Scade consistența pădurii și cresc zonele cu semințiș și tufăriș	<i>Impact negativ ne semnificativ pe termen scurt:</i> - Pe durata intervenției <i>Impact pozitiv semnificativ pe termen lung:</i> - scade consistența pădurii, se accelerează dezvoltarea în grosime și înălțime	<i>Impact negativ ne semnificativ pe termen scurt:</i> - Până la realizarea stării de masiv <i>Impact pozitiv semnificativ pe termen lung:</i> - se creează habitate propice	<i>Impact negativ ne semnificativ:</i> - Se evită îndepărtarea tuturor arborilor uscați sau în curs de uscare care adăpostesc insecte saproxilofage
3	0 – se păstrează categoria de folosință pădure <i>Impact neutru</i>				
4	Nu e cazul				
5	<i>Impact negativ ne semnificativ:</i> - Durata perturbării produsă prin zgomotul generat de utilajele folosite la exploatarea materialului lemnos este limitată cu perioada alocată intervenției				- Este vizată anual întreaga suprafață, însă intervențiile sunt punctuale și de scurtă durată
6	<i>Impact negativ ne semnificativ pe termen scurt:</i> - Până la realizarea stării de masiv <i>Impact pozitiv semnificativ pe termen lung:</i> - se creează habitate propice	<i>Impact pozitiv semnificativ:</i> - Se asigură compoziția optimă a arboretelor amestecate		<i>Impact negativ ne semnificativ pe termen scurt:</i> - Până la realizarea stării de masiv <i>Impact pozitiv semnificativ pe termen lung:</i> - se creează habitate propice	<i>Impact negativ ne semnificativ:</i> - Se extrag arbori uscați sau în curs de uscare, căzuți, ruși și doborâți de vânt și zăpadă, puternic atacați de insecte, fără să se reducă biodiversitatea habitatului
7	Nu e cazul <i>Impact neutru</i>				

Indi- cator	Lucrări propuse prin amenajament				
	Tăieri în crâng	Tăieri progresive	Rărituri	Tăieri de conservare	Tăieri de igienă
8	<i>Impact negativ nesemnificativ:</i> - Emisiile utilajelor de exploatare - Rumeгуșul rezultat în procesul de secționare a masei lemnoase, mai ales în apropierea cursurilor de apă - Deșeuri de orice natură rezultate pe timpul efectuării intervențiilor de echipele de lucru				
Bombycilla garrulus – mătăsar					
1	0 – se păstrează categoria de folosință pădure <i>Impact neutru</i>				
2	<i>Impact negativ nesemnificativ pe termen scurt:</i> - Până la realizarea stării de masiv <i>Impact pozitiv semnificativ pe termen lung:</i> - se creează habitate propice	<i>Impact negativ nesemnificativ:</i> - Suprafața de intervenție este mică (1,47 ha) <i>Impact pozitiv semnificativ:</i> - Scade consistența pădurii și cresc zonele cu semințiș și tufăriș	<i>Impact negativ nesemnificativ pe termen scurt:</i> - Pe durata intervenției <i>Impact pozitiv semnificativ pe termen lung:</i> - scade consistența pădurii, se accelerează dezvoltarea în grosime și înălțime	<i>Impact negativ nesemnificativ pe termen scurt:</i> - Până la realizarea stării de masiv <i>Impact pozitiv semnificativ pe termen lung:</i> - se creează habitate propice	<i>Impact negativ nesemnificativ:</i> - Se evită îndepărtarea tuturor arborilor uscați sau în curs de uscare care adăpostesc insecte saproxilofage
3	0 – se păstrează categoria de folosință pădure <i>Impact neutru</i>				
4	Nu e cazul				
5	<i>Impact negativ nesemnificativ:</i> - Durata perturbării produsă prin zgomotul generat de utilajele folosite la exploatarea materialului lemnos este limitată cu perioada alocată intervenției				- Este vizată anual întreaga suprafață, însă intervențiile sunt punctuale și de scurtă durată
6	<i>Impact negativ nesemnificativ pe termen scurt:</i> - Până la realizarea stării de masiv <i>Impact pozitiv semnificativ pe termen lung:</i> - se creează habitate propice	<i>Impact pozitiv semnificativ:</i> - Se asigură compoziția optimă a arboretelor amestecate	<i>Impact negativ nesemnificativ pe termen scurt:</i> - Până la realizarea stării de masiv <i>Impact pozitiv semnificativ pe termen lung:</i> - se creează habitate propice	<i>Impact negativ nesemnificativ:</i> - Se extrag arbori uscați sau în curs de uscare, căzuți, ruți și doborâți de vânt și zăpadă, puternic atacați de insecte, fără să se reducă biodiversitatea habitatului	
7	Nu e cazul <i>Impact neutru</i>				
8	<i>Impact negativ nesemnificativ:</i> - Emisiile utilajelor de exploatare - Rumeгуșul rezultat în procesul de secționare a masei lemnoase, mai ales în apropierea cursurilor de apă - Deșeuri de orice natură rezultate pe timpul efectuării intervențiilor de echipele de lucru				

Impactul lucrărilor silvice asupra habitatelor forestiere s-a realizat prin analiza efectelor acestora asupra criteriilor ce definesc starea favorabilă de conservare a lor. Acestea criterii sunt sintetizate astfel:

Indicatorul supus evaluării	Mod de exprimare	Valoarea indicatorului	
		Normală	Pragul acceptabil
1. Suprafața			
1.1. Suprafața minimă	hectare	≥1 la arboretele pure	minim 1
		≥3 la arboretele amestecate	minim 3
1.2. Dinamica suprafeței	% de diminuare (privită ca distrugere atât a biotopului cât și a biocenozei) din suprafața subparcele	0	maxim 5

Indicatorul supus evaluării	Mod de exprimare	Valoarea indicatorului	
		Normală	Pragul acceptabil
2. Etajul arborilor			
2.1. Compoziția	% de participare a speciilor principale de bază în compoziția arboretului, potrivit tipului natural fundamental de pădure	80-100 în cazul arboretelor pure sau constituite doar din specii principale de bază	minim 60
		50-70 în cazul arboretelor de amestec dintre specii principale de bază și alte specii	minim 40
2.2. Specii alohtone	% din compoziția arboretului	0	maxim 20
2.3. Mod de regenerare	% din arbori regenerați din sămânță din total arboret	100	minim 60 (excepții: habitatul 91D0 – minim 20, habitatul 91E0 – minim 40)
2.4. Consistența – cu excepția arboretelor în curs de regenerare	% de închidere a coronamentului la nivel de arboret	80-100 în cazul habitatelor de pădure	minim 70
		30-50 în cazul habitatelor de rariște	minim 20
Indicatorul supus evaluării	Mod de exprimare	Valoarea indicatorului	
2.5. Numărul de arbori uscați pe picior (cu excepția arboretelor sub 20 de ani)	Număr de arbori la hectar	4-5 în arboretele de până la 80 de ani	minim 3
		2-3 în arboretele de peste 80 de ani	minim 1
2.6. Numărul de arbori aflați în descompunere pe sol (cu excepția arboretelor sub 20 de ani)	Număr de arbori la hectar	4-5 în arboretele de până la 80 de ani	minim 3
		2-3 în arboretele de peste 80 de ani	minim 1
3. Semințișul (doar în arboretele sau terenurile în curs de regenerare)			
3.1. Compoziția	% de participare a speciilor principale de bază în compoziția arboretului, potrivit tipului natural fundamental de pădure	80-100 în cazul arboretelor pure sau constituite doar din specii principale de bază	minim 60
		50-70 în cazul arboretelor de amestec dintre specii principale de bază și alte specii	minim 40
3.2. Specii alohtone	% de acoperire pe care îl realizează speciile alohtone din total semințiș	0	maxim 20
3.3. Mod de regenerare	% de acoperire pe care îl realizează exemplarele regenerare din sămânță din total semințiș	100	pentru habitatul 91E0 – minim 50% pentru restul habitatelor minim 70%
3.4. Grad de acoperire	% de acoperire pe care îl realizează semințișul plus arborii bătrâni (unde există – în cazul arboretelor în care se aplică tratamente bazate pe regenerare sub masiv) din total arboret	≥80 în cazul habitatelor de pădure	minim 70
		≥30 în cazul habitatelor de raroște	minim 20
4. Subarboretul (doar în arboretele cu vârsta de peste 30 de ani)			
4.1. Specii alohtone	% de acoperire din suprafața arboretului	0	maxim 20
5. Stratul ierbos (doar în arboretele cu vârsta de peste 30 de ani)			
5.1. Specii alohtone	% de acoperire din suprafața arboretului	0	maxim 20
6. Perturbări			
6.1. Suprafața afectată a etajului arborilor	% din suprafața arboretului pe care existența arboretului este pusă în pericol	0	maxim 10
6.2. Suprafața afectată a semințișului	% din suprafața arboretului pe care existența semințișului este pusă în pericol	0	maxim 20
6.3. Suprafața afectată a subarboretului	% din suprafața arboretului pe care existența subarboretului este pusă în pericol	0	maxim 20

Indicatorul supus evaluării	Mod de exprimare	Valoarea indicatorului	
		Normală	Pragul acceptabil
6.4. Suprafața afectată a stratului ierbos	% din suprafața arboretului pe care existența stratului ierbos este pusă în pericol	0	maxim 20

Indicator	Lucrări propuse				
	Rărituri	Tăieri progresive	Tăieri în crâng	Tăieri de conservare	Tăieri de igienă
1. Suprafața					
1.1. Suprafața minimă	<i>Impact direct neutru.</i> Nu este influențată, se păstrează folosința pădure				
1.2. Dinamica suprafeței	<i>Impact negativ neseemnificativ asupra</i> biotopului: exploatările forestiere sunt de scurtă durată și dispersate <i>Impact pozitiv semnificativ asupra biocenozelor</i> care devine un mozaic de vârste de întinderi egale				
2. Etajul arborilor					
2.1. Compoziția	<i>Impact pozitiv semnificativ:</i> - Se urmărește promovarea și crearea de condiții optime de dezvoltare pentru speciile caracteristice - Se reduce densitatea arborilor prin selecție individuală pozitivă, după criterii silviculturale, fenotipice, ecologice și economice - reducerile controlate ale densităților la intervale de timp optim alese asigură o dinamică pozitivă în structura habitatului și perpetuarea acestuia	<i>Impact pozitiv semnificativ:</i> - Compozițiile țel la regenerare sunt corespunzătoare tipului de pădure natural fundamental cu specii principale de bază (fag, gorun) și secundare (tei, frasin)	<i>Impact direct neutru;</i> - specia rămâne aceeași	<i>Impact direct neutru:</i> - Nu este influențată	
2.2. Specii alohtone	<i>Impact pozitiv semnificativ:</i> - Sunt vizate pentru extragere și speciile alohtone		<i>Impact direct neutru:</i> - Nu influențează		
2.3. Mod de regenerare	<i>Impact pozitiv semnificativ:</i> - Se extrag cu prioritate și exemplare cu regenerare vegetativă		<i>Impact negativ neseemnificativ:</i> - Regenerarea va fi din lăstari drajoni		<i>Impact direct neutru:</i> - Nu este influențată
2.4. Consistența – cu excepția arboretelor în curs de regenerare	<i>Impact pozitiv semnificativ pe termen scurt (direct):</i> - Consistența se reduce dar nu sub 0,8 <i>Impact pozitiv semnificativ pe termen lung (indirect):</i> - Arborii individuali vor avea un spațiu de dezvoltare optim accelerându-se creșterea în grosime și înălțime, reglând favorabil coeficientul de zveltețe și sporind capacitatea arboretului de a răspunde mai bine factorilor perturbatori mai ales abiotici (vânt, zăpadă)	Nu se cuantifică (nu se aplică în arborete în curs de regenerare)			<i>Impact pozitiv neseemnificativ pe termen scurt (direct):</i> - Consistența se reduce
2.5. Numărul de arbori uscați pe picior (cu excepția arboretelor sub 20 de ani)	<i>Impact negativ neseemnificativ:</i> - Sunt arborete tinere în care eliminarea naturală se produce cu intensitate mare	<i>Impact direct neseemnificativ;</i> - intervenția se face în suprafețe în care lipsesc speciile caracteristice		<i>Impact negativ neseemnificativ:</i> - Se evită îndepărtarea tuturor arborilor uscați/în curs de uscare	

Indicator	Lucrări propuse				
	Rărituri	Tăieri progresive	Tăieri în crâng	Tăieri de conservare	Tăieri de igienă
2.6. Numărul de arbori aflați în descompunere pe sol (cu excepția arboretelor sub 20 de ani)	<i>Impact direct neutru: Nu influențează</i>				
3. Semințișul (doar în arboretele sau terenurile în curs de regenerare)					
3.1. Compoziția	<i>Impact neutru: Nu influențează</i>	<i>Impact pozitiv semnificativ:</i> - Prin extragerea cu prioritate a arborilor nedorii în compoziția viitorului arboret se urmărește obținerea unei compoziții de regenerare cât mai apropiată de tipul de pădure natural fundamental	<i>Impact direct semnificativ:</i> Întreaga suprafață este acoperită cu lăstari drajoni de salcâm capabili să preia funcțiile de protecție atribuite în timp scurt		<i>Impact neutru: Nu influențează</i>
3.2. Specii alohtone		<i>Impact negativ nesemnificativ pe termen scurt (direct):</i> - Apar condiții favorabile pentru instalarea speciilor alohtone (carpen, plop tremurător)	<i>Impact neutru: Nu influențează</i>		
3.3. Mod de regenerare		<i>Impact pozitiv semnificativ:</i> - Se promovează regenerare naturală prin adoptarea regimului codru	<i>Impact negativ nesemnificativ:</i> deși modul de regenerare se schimbă din sămânță (plantație), în drajoni, noua generație are o vigoare similară plantațiilor tinere, sau chiar mai mare acoperind mai bine solul		
3.4. Grad de acoperire		<i>Impact pozitiv semnificativ:</i> - Sunt puse în lumină grupele de semințiș existente iar ritmul de intervenție presupune existența permanentă a semințișului capabil să preia treptat funcțiile de protecție atribuite	<i>Impact direct semnificativ:</i> Întreaga suprafață este acoperită cu lăstari drajoni de salcâm capabili să preia funcțiile de protecție atribuite în timp scurt		
4. Subarboretul (doar în arboretele cu vârsta de peste 30 de ani)					
4.1. Specii alohtone	<i>Impact neutru: Nu influențează</i>	<i>Impact pozitiv nesemnificativ pe termen scurt:</i> - Subarboretul nu se extrage decât pe suprafețele în care împiedică instalarea și dezvoltarea semințișului utilizabil	<i>Impact pozitiv nesemnificativ pe termen scurt:</i> - este eliminat întreg subarboretul, dar cel de păducel, lemn câinesc și măceș găscesc ulterior condiții foarte bune de dezvoltare		<i>Impact neutru: Nu influențează</i>

Indicator	Lucrări propuse				
	Rărituri	Tăieri progresive	Tăieri în crâng	Tăieri de conservare	Tăieri de igienă
5. Stratul ierbos (doar în arboretele cu vârsta de peste 30 de ani)					
5.1. Specii alohtone	<i>Impact neutru:</i> Nu influențează	<i>Impact negativ ne semnificativ pe termen scurt (direct):</i> - Apar condiții favorabile pentru instalarea speciilor ierboase alohtone însă prin menținerea solului acoperit speciile caracteristice vor domina	<i>Impact neutru:</i> Nu influențează		
6. Perturbări					
6.1. Suprafața afectată a etajului arborilor	<i>Impact neutru</i> Nu influențează deoarece chiar dacă se rarește arboretul prin extrageri individuale, starea de masiv nu se modifică	<i>Impact negativ ne semnificativ direct:</i> - se reduce pe termen limitat suprafața arborilor; aceasta urmează să se refacă continuu pe măsura dezvoltării noii generații - se creează un mozaic de suprafețe de vârste de întinderi aproximativ egale		<i>Impact negativ ne semnificativ direct:</i> - se reduce pe termen limitat suprafața arborilor; aceasta urmează să se refacă continuu pe măsura dezvoltării noii generații	<i>Impact neutru</i> - Nu influențează deoarece chiar dacă se rarește arboretul prin extrageri individuale, starea de masiv nu se modifică
6.2. Suprafața afectată a semințișului	<i>Impact neutru</i> Nu influențează	<i>Impact pozitiv semnificativ:</i> - Crește suprafața semințișului prin punere în lumină	<i>Impact pozitiv semnificativ direct:</i> - Crește suprafața semințișului prin tăiere unică		<i>Impact neutru</i> Nu influențează
6.3. Suprafața afectată a subarboretului		<i>Impact negativ ne semnificativ pe termen scurt (direct):</i> - Subarboretul se extrage doar acolo unde împiedică dezvoltarea semințișului	<i>Impact pozitiv ne semnificativ pe termen scurt:</i> - este eliminat întreg subarboretul, dar cel de păducel, lemn câinesc și măceș găsesc ulterior condiții foarte bune de dezvoltare		
6.4. Suprafața afectată a stratului ierbos		<i>Impact negativ ne semnificativ pe termen scurt (direct):</i> - Suprafața deranjată doar în zona de intervenție	<i>Impact neutru:</i> Nu influențează		

D. MĂSURILE DE REDUCERE A IMPACTULUI

D.1. Identificarea și descrierea măsurilor de reducere care vor fi implementate pentru fiecare specie și/sau tip de habitat afectat de PP și modul în care acestea vor reduce/elimina impactul negativ asupra integrității ariei naturale protejate de interes comunitar

Sunt prezentate măsurile de reducere a impactului pentru speciile de păsări a căror prezență este cel puțin probabilă:

Măsuri de reducere a impactului	Descriere	Modul în care se reduce/elimină impactul negativ
Habitat		
- Gestionarea emisiilor poluante și a deșeurilor, evitarea degradării condițiilor de biotop (apă, sol)	- Locurile de cazare temporare ale muncitorilor forestieri în care se depozitează uneltele necesare și celelalte materiale trebuie să fie amplasate astfel încât, după dezafectare, terenul să păstreze nealterate caracteristicile inițiale - Utilajele moderne de exploatare și transport a masei lemnoase folosite pot îngloba cele mai noi tehnologii care să însemne și emisii minime de poluanți - Interzicerea acumulărilor de rumeguș în apropierea cursurilor de apă - La reprimirea parchetelor să se evidențieze faptul că nu rămân în urmă deșeuri de orice fel, scurgeri de carburanți, faptul că au fost respectate normele de igienă și sanitare, etc.	- Există premisa că după terminarea lucrărilor, habitatul să-și păstreze caracteristicile nealterate
- Folosirea tehnologiilor de exploatare adecvate	- În procesul de exploatare a masei lemnoase se amplasează platforme primare în care se depozitează aceasta și care trebuie amenajate astfel încât impactul asupra factorilor de mediu (apa mai ales) să fie minim, cât mai aproape de drumurile permanente - Utilizarea de tehnologii de recoltare și de scoatere a lemnului din pădure care să nu producă degradarea solului, distrugerea sau vătămarea semințișului utilizabil, a arborilor rămași pe picior peste limitele admise de instrucțiunile în vigoare - Alegerea judicioasă a drumurilor de colectare a masei lemnoase - Evitarea programării intervențiilor simultane în parchete alăturate - Traversarea cursurilor de apă de către utilaje să se facă pe podețe special amenajate, existente - Interzicerea transportului materialului lemnos pe cursul de apă	- Păstrarea nealterată a caracteristicilor fizice ale solului, reducerea riscului de accelerare a fenomenului de eroziune, asigurarea de regenerări naturale viabile, nevătămate
Sylvia nisoria - Silvie porumbacă		
- Organizarea parchetelor de exploatare	- Parchetele care urmează la exploatare se avizează cu luarea în considerare a perioadei de reproducere: începutul lui mai și până la începutul lunii august.	- Păstrarea nealterată a zonelor utilizate pentru hrană, adăpost și reproducere
- Combaterea dăunătorilor	- Se interzice folosirea pesticidelor	
Falco subbuteo – șoimul rândunelelor		
- Organizarea parchetelor de exploatare	- Parchetele care urmează la exploatare se avizează cu luarea în considerare a perioadei de reproducere care începe în luna mai, femela depunând 2-4 ouă, pe care le clocesc timp de 28-33 de zile.	- Păstrarea nealterată a zonelor utilizate pentru hrană, adăpost și reproducere
- Evidența arborilor seculari	- Se evită extragerea arborilor seculari izolați	
- Combaterea dăunătorilor	- Se interzice folosirea pesticidelor	
Streptopelia turtur – turturică		
- Organizarea parchetelor de exploatare	- Parchetele care urmează la exploatare se avizează cu luarea în considerare a perioadei de reproducere care începe în luna mai, femela depunând de obicei 2 ouă, pe care le clocesc ambele sexe. Incubarea durează 13-14 zile.	- Păstrarea nealterată a zonelor utilizate pentru hrană, adăpost și reproducere
- Combaterea dăunătorilor	- Se interzice folosirea pesticidelor	

Măsuri de reducere a impactului	Descriere	Modul în care se reduce/elimină impactul negativ
Streptopelia decaocto – guguștiuc		
- Organizarea parchetelor de exploatare	- Parchetele care urmează la exploatare se avizează cu luarea în considerare a perioadei de reproducere, mai accentuat în perioada caldă a anului, martie - octombrie. Ponta este formată de obicei din două ouă, care sunt clocite pentru o perioadă de 14- 16 zile. Puii părăsesc cuibul la 15 - 19 zile de la eclozare	- Păstrarea nealterată a zonelor utilizate pentru hrană, adăpost și reproducere
- Combaterea dăunătorilor	- Se interzice folosirea pesticidelor	
Cuculus canorus – cuc		
- Organizarea parchetelor de exploatare	- Parchetele care urmează la exploatare se avizează cu luarea în considerare a perioadei de reproducere care începe de la sfârșitul lunii aprilie și ține până în luna iunie.	- Păstrarea nealterată a zonelor utilizate pentru hrană, adăpost și reproducere
- Combaterea dăunătorilor	- Se interzice folosirea pesticidelor	
Oriolus oriolus – grangur		
- Organizarea parchetelor de exploatare	- Parchetele care urmează la exploatare se avizează cu luarea în considerare a perioadei de reproducere care se desfășoară între lunile mai - iunie, uneori și începutul lunii iulie.	- Păstrarea nealterată a zonelor utilizate pentru hrană, adăpost și reproducere
- Evidența arborilor cu scorburi	- Se evită extragerea arborilor seculari izolați	
- Combaterea dăunătorilor	- Se interzice folosirea pesticidelor	
Corvus corax - corb		
- Organizarea parchetelor de exploatare	- Parchetele care urmează la exploatare se avizează cu luarea în considerare a perioadei de reproducere. Cuibărește foarte devreme, începând cu luna februarie. Depune de obicei 4 - 6 ouă, care sunt clocite în special de femelă (masculul doar ocazional), pentru o perioadă de 20 - 25 de zile.	- Păstrarea nealterată a zonelor utilizate pentru hrană, adăpost și reproducere
- Evidența arborilor cu scorburi	- Pentru toate subparcelele silvice, se va lăsa un număr de 2-3 arbori/ha din categoria arborilor groși, scorburoși, parțial uscați	
- Combaterea dăunătorilor	- Se interzice folosirea pesticidelor	
Prunella modularis – brumăriță de pădure		
- Organizarea parchetelor de exploatare	- Parchetele care urmează la exploatare se avizează cu luarea în considerare a perioadei de reproducere, începând cu lunile aprilie-martie. Femela depune patru-sapte oua, pe care le cloceste timp de 12-13 zile.	- Păstrarea nealterată a zonelor utilizate pentru hrană, adăpost și reproducere
- Evidența arborilor cu scorburi	- Pentru toate subparcelele silvice, se va lăsa un număr de 2-3 arbori/ha din categoria arborilor groși, scorburoși, parțial uscați	
- Evidența arborilor bătrâni (peste 80 de ani)	- Cerința este realizată automat prin reglementarea procesului de producție la nivel de subunitate de protecție și producție, rezultând la finalul ciclului de 100 de ani cinci suprafețe de întinderi aproximativ egale din fiecare clasă de vârstă.	
- Combaterea dăunătorilor	- Se interzice folosirea pesticidelor	
Anthus trivialis – fâsă de pădure		
- Organizarea parchetelor de exploatare	- Parchetele care urmează la exploatare se avizează cu luarea în considerare a perioadei de reproducere care se desfășoară de la sfârșitul lunii aprilie până în luna august. Depune 2 ponte pe an, rareori 3, formate 2-8 ouă care sunt clocite de femelă, perioada de incubație fiind de 12-14 zile	- Păstrarea nealterată a zonelor utilizate pentru hrană, adăpost și reproducere
- Evidența arborilor cu seculari	- Pentru toate subparcelele silvice, se va lăsa un număr de 2-3 arbori/ha din categoria arborilor groși, scorburoși, parțial uscați	
- Combaterea dăunătorilor	- Se interzice folosirea pesticidelor	

Măsuri de reducere a impactului	Descriere	Modul în care se reduce/elimină impactul negativ
Bombycilla garrulus – mătăsar		
- Organizarea parchetelor de exploatare	- Parchetele care urmează la exploatare se avizează cu luarea în considerare a perioadei de reproducere care se desfășoară de la sfârșitul lunii aprilie până în luna august. Depune 2 ponte pe an, rareori 3, formate 2-8 ouă care sunt clocite de femelă, perioada de incubație fiind de 12-14 zile	- Păstrarea nealterată a zonelor utilizate pentru hrană, adăpost și reproducere
- Evidența arborilor cu seculari	- Pentru toate subparcelele silvice, se va lăsa un număr de 2-3 arbori/ha din categoria arborilor groși, scorburoși, parțial uscați	
- Combaterea dăunătorilor	- Se interzice folosirea pesticidelor	

Pentru menținerea stării favorabile de conservare a habitatelor și speciilor de interes comunitar, se vor avea în vedere următoarele:

- pentru minimizarea impactului direct, organizarea anuală a lucrărilor se va face astfel încât distribuția lor spațială să nu fie limitată de întinderea unităților amenajistice. În acest sens, se pot asocia arborete cu suprafețe mari cu altele mici, dar în niciun caz nu se vor face intervenții simultane în parchete alăturate pe suprafețe mari (care depășesc u.a. mediu);
- toate lucrările se vor executa la timp, fără a se depăși nivelul intensității optime. În cazul lucrărilor de îngrijire, se ține cont de caracterul lor estimativ atât în ceea ce privește suprafața cât și volumul, intervențiile adaptându-se periodic la evoluția arboretelor;
- păstrarea arborilor cu scorburi ce pot fi utilizate ca locuri de cuibărit de către păsări;
- păstrarea unui număr de 2-3 arbori/ha din categoria iescarilor, arborilor groși, scorburoși, parțial uscați, pentru a asigura un habitat potrivit păsărilor și insectelor;
- se evită intervențiile în perioada cuibăritului de primăvară și a perioadelor de împerechere;
- se interzice distrugerea cuiburilor sau a ouălor pe întreaga suprafață a teritoriului;
- se interzice distrugerea locurilor de adăpost ale speciilor de interes comunitar;
- stabilirea unei zone tampon în jurul cuiburilor și limitarea/controlul activităților forestiere în zona tampon, în perioada de cuibărit pentru protecția speciilor de răpitoare de zi;
- menținerea lemnului mort și a arborilor bătrâni pentru asigurarea condițiilor specifice de habitat pentru speciile de ciocănitori;
- interzicerea aplicării degajărilor și curățirilor chimice;
- menținerea elementelor de peisaj - lizierele de pădure, arbori solitari, tufișuri, margini înierbate - pe pajiști și terenuri arabile și a aliniamentele de arbori;
- prevenirea inundațiilor și alunecărilor de teren în perimetrului ariei naturale protejate;
- prevenirea incendiilor în pădure, prin conștientizarea populației și combaterea incendiilor;
- permiterea accesului cu vehicule motorizate, în scop recreativ, în fondul forestier doar pe trasee cu destinație specială, ce ocolesc zonele de cuibărit ale speciilor de răpitoare;
- asigurarea stabilității pădurilor ripariene prin neintervenția în imediata vecinătate a cursului de apă;
- împăduriri cu specii autohtone.

D.2. Planul măsurilor de reducere a impactului în ceea ce privește calendarul de implementare

Planul măsurilor de reducere a impactului are ca scop urmărirea modului în care sunt respectate prevederile amenajamentului silvic corelate cu cele ale planului de management.

Titularul amenajamentului este responsabil de monitorizarea implementării măsurilor de reducere până în momentul când acestea devin funcționale și de transmiterea unui raport privind implementarea și funcționarea acestor măsuri autorității competente pentru protecția mediului.

Obiectiv	Indicator de monitorizare	Frecvența de monitorizare
- Respectarea prevederilor amenajamentului	<ul style="list-style-type: none"> - Tăieri progresive și tăieri în crâng: mc/an recoltați; controlul anual al regenerării pădurilor (compoziția regenerărilor și gradul de acoperire) - Tăieri de igienă: mc/an/ha recoltați; Se păstrează minimum 3 (4-5) arbori uscați la hectar în arboretele de până la 80 de ani și minimum 1 (2-3) arbori uscați în arboretele de peste 80 de ani - Rărituri: mc/an recoltați; - Împăduriri: ha/an, specii utilizate 	- Anual
- Arborete afectate de factori destabilizatori	- Intensitatea factorilor destabilizatori pe grade de vătămare la nivel de arboret: doborâturi de vânt (V1-V4), uscure anormală (U1-U4), atacuri de dăunători (I1-I3), incendieri (K1-K3), rupturi de vânt și zăpadă (Z1-Z4), alunecări (A1-A4), înmlăștinări (M1-M3)	- Ori de câte ori se constată apariția factorilor destabilizatori
- Factorii de mediu (apă, sol, aer, biodiversitate)	<ul style="list-style-type: none"> - Localizarea cuiburilor de păsări înainte de începerea perioadei de cuibărit de către personalul custodelui în colaborare cu personalul de teren din cadrul ocolului silvic - Situația zonelor tampon identificate și materializate pe hărți, primite de ocoalele silvice până cel târziu la 10 martie 	- Anual
	<ul style="list-style-type: none"> - Poluări accidentale și limitarea consecințelor acestora: suprafețe afectate și măsurile luate - Modul de gestionare a deșeurilor: fără deșeuri la reprimirea parchetelor, fără scurgeri de carburanți, uleiuri, fără depozite de rumeguș în apropierea apelor - Tehnologii de exploatare adoptate: se interzice aplicarea tehnologiei de exploatare a arborilor cu coroană - varianta arbori întregi, distanța traseelor de colectare față de albiile pâraielor (mai mare de 5 m), amplasarea platformelor primare în raport cu apele (distanțe), gradul de vătămare a semințișului (maxim 8% din suprafața cu semințiș prevăzută în procesul-verbal de predare a parchetului, în cazul tăierilor de dezvoltare ori de lărgire a ochiurilor și de cel mult 12% în cazul tăierilor definitive sau de racordare), apariția de ogașe pe traseele de colectare, vătămări provocate arboretelor ca urmare a lucrărilor de exploatare (E1-E4), probleme evidențiate la reprimirea parchetelor (curățarea parchetului de resturi de exploatare - crăci, zoburi, rupturi, coajă, lemn putregăios - se face de către titularii autorizațiilor de exploatare. La tăierile de produse principale cu restricții și la cele de produse accidentale, cu regenerare naturală declanșată, resturile de exploatare se strâng în grămezi cât mai înalte, de regulă pe cioatele mari sau în afara ochiurilor ori zonelor cu semințiș natural, fără a ocupa suprafețe mari - cel mult 10% din suprafața parchetului), podețe existente pentru traversarea cursurilor de apă de către utilaje - Tipuri de utilaje folosite (norme de poluare) - Gradul de alăturare a parchetelor: pentru minimizarea impactului direct, organizarea anuală a lucrărilor se va face astfel încât distribuția lor spațială să nu fie limitată de întinderea unităților amenajistice. În acest sens, se pot asocia arborete cu suprafețe mari cu altele mici, dar în niciun caz nu se vor face intervenții simultane în parchete alăturate pe suprafețe mari - Prezența arborilor din categoria iescarilor, arborilor groși, scorburoși, parțial uscați 	Corespunzător fiecărui act de punere în valoare (APV) și în perioadele admise pentru recoltarea altor produse-

*Semnificație indici: 1- slab, 2 – moderat, 3 – puternic, 4 – foarte puternic

E. Concluzii

Prevederile planului de amenajament silvic U.P. I Pardoși integrează prevederile Planului de management elaborat pentru situl de importanță comunitară ROSPA0141 Subcarpații Vrancei, astfel:

- Obiectivele amenajamentului silvic sunt complementare obiectivelor de conservare a speciilor și habitatelor de interes comunitar;

- La stabilirea funcțiilor social-economice și ecologice ale pădurii și implicit a bazelor de amenajare, cât și la fundamentarea lucrărilor silvotehnice și silviculturale propuse s-a ținut seama de prevederile din normele tehnice în vigoare privind gospodărirea pădurilor, precum și de măsurile de conservare ale biodiversității stabilite prin Planul de management al sitului de importanță comunitară ROSPA0141 Subcarpații Vrancei;

- Lucrările propuse nu afectează negativ semnificativ starea de conservare a speciilor și habitatelor forestiere de interes comunitar pe termen mediu și lung;

- Prevederile amenajamentului silvic nu conduc la pierderi de suprafață din habitatele de interes comunitar;

- În cadrul amenajamentului silvic, lucrările organizatorice au ca obiectiv constituirea pădurilor în sisteme (formarea unităților de gospodărire) și crearea condițiilor necesare pentru asigurarea unei bune orientări în pădure și pentru desfășurarea cu succes și fără riscuri a lucrărilor de cultură silvică, de exploatare, protecție și control, precum și elaborarea modelului structural al ansamblului (sistemului) de arbori sau arborete, model menit să-i asigure funcționalitatea și permanența;

- Lucrările propuse prin amenajament urmăresc realizarea unor arborete cu structuri verticale corespunzătoare, diversificate, apropiate de tipul normal, care fac posibilă o protecție maximă a terenurilor și solurilor, un echilibru ecologic ridicat, menținerea, cât mai mult posibil, a solului acoperit cu vegetație forestieră, prin asigurarea și îngrijirea regenerării naturale, eventuale completări în ochiuri, asigurarea permanenței pădurii și a funcțiilor de protecție, recurgându-se la tehnologii de exploatare a lemnului prin care să se evite eroziunea solului;

- Prin aplicarea amenajamentului nu se schimbă categoria de folosință a terenurilor. Lucrările propuse dirijează doar structura pădurii spre țelurile de producție și protecție urmărind păstrând folosința de teren acoperit cu pădure;

- În limitele unității de producție și protecție U.P. I Pardoși nu sunt și nu se implementează alte planuri sau proiecte și ca urmare, nu se pune problema unui impact cumulativ care să afecteze aria naturală protejată. Teritoriul este înconjurat, fie de fond forestier aparținând altor deținători, fie de terenuri agricole;

- În situația neimplementării planului, respectiv în cazul neefectuării lucrărilor propuse, pădurea, și odată cu ea și arboretele care o compun, nu-și pot îndeplini funcțiile ce le revin în procesul social-economic, fie că se referă la producția de lemn (asigurarea producției de masă lemnoasă atât calitativ cât și cantitativ), fie că se referă la anumite servicii de protecție (conservarea genofondului și ecofondului forestier din ariile naturale protejate, protecția terenurilor și a solurilor). Nu în ultimul rând, presiunea antropică asupra resurselor de lemn s-ar muta în alte zone accesibile, dar cu o intensitate sporită.

- Respectând planul măsurilor de reducere a impactului se garantează menținerea și chiar îmbunătățirea stării de conservare favorabilă a speciilor și habitatelor din situl de importanță comunitară ROSPA0141 Subcarpații Vrancei.

Bibliografie:

1. Botnariuc N., Tatole V., 2005 – Cartea roșie a vertebratelor din România, Editura Muzeul național de istorie naturală "Grigore Antipa", București;
2. Chiriță C., 1975, - Soluri forestiere, Editura Academiei RSR, București;
3. Chiriță C., Vlad I., Păunescu C., Pătrășcoiu N., Roșu C., Iancu I., 1977 – Stațiuni forestiere, Editura Academiei RSR, București;
4. Doniță N., et al, 1990 – Tipuri de ecosisteme forestiere din România, Ed. Tehnică Agricolă, București;
5. Doniță N., Popescu A., Paucă-Comănescu M., Mihăilescu M., Biriș, I. A., 2005 – Habitatele din România, Editura Tehnică Silvică, București;
6. Florescu I., Nicolescu N., 1996 – Silvicultura, vol. I și II – Editura Lux Libris, Brașov;
7. Giurgiu V., 2004 – Silvobiologie, vol. III B, Gestionarea durabilă a pădurilor României, Editura Academiei Române, București;
8. Leahu I., 2001 – Amenajarea pădurilor, Editura Didactică și Pedagogică, București;
9. Șofletea N., Curtu L., 2007 – Dendrologie, Editura Universității Transilvania, Brașov;
10. Vlad. I., Chiriță C., Doniță N., Petrescu L., - Silvicultură pe baze ecosistemice, Editura Academia Române, București;
11. ***, 1992 – Geografia României, vol. 4, Regiunile pericarpice ale României, Editura Academia Române, București;
12. ***, 2000 – Norme tehnice în silvicultură (1-8), Ministerul Apelor, Pădurilor și Protecției Mediului Înconjurător;
13. ***, 2020 – Amenajamentul U.P. I Pardoși;
14. ***, www.mmediu.ro
14. ***, www.pasaridinromania.sor.ro

CERTIFICAT DE ÎNSCRIERE

nr. 651 din 07.04.2021

În conformitate cu prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 195/2005 privind protecția mediului, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 265/2006, cu modificările și completările ulterioare, și ale Ordinului ministrului mediului, apelor și pădurilor nr. 1134/2020 privind aprobarea condițiilor de elaborare a studiilor de mediu, a criteriilor de atestare a persoanelor fizice și juridice și a componenței și Regulamentului de organizare și funcționare a Comisiei de atestare,
în urma analizei documentelor depuse de:

PĂȘTIN CIPRIAN

cu domiciliul în: Câmpulung, str. G-ral C. Simonescu, nr.11, bl.A1,
sc.B, ap.9, et.2, județul Argeș
CNP 1830822030021

persoana fizică este înscrisă în Lista experților care elaborează studii de mediu la poziția 651 pentru:

RM
RIM
BM
RA /RSR
RS
EA

Emis la data de 07.04.2021
Valabil până la data de 07.04.2022

SECRETAR DE STAT

Robert-Eugen SZÉP